

Møte torsdag den 15. desember kl. 10

President: **T h o r b j ø r n J a g l a n d**

D a g s o r d e n (nr. 29)

1. Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om bevilgninger på statsbudsjettet for 2006 vedrørende kapitler under Finansdepartementet, Fornyings- og administrasjonsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet og Arbeids- og inkluderingsdepartementet (rammeområdene 1 og 6) (Budsjett-innst. S. nr. 5 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 1 (2005-2006) og St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 1 (2005-2006))
2. Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om endringer i statsbudsjettet for 2005 under Kommunal- og regionaldepartementets forvaltningsområde (Innst. S. nr. 42 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 13 (2005-2006))
3. Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om endringer på statsbudsjettet 2005 under Moderniseringsdepartementet (Innst. S. nr. 43 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 16 (2005-2006))
4. Innstilling fra finanskomiteen om bevilgninger på statsbudsjettet for 2006 vedrørende rammeområde 21 (eksportgarantier mv.), rammeområde 22 (finansadministrasjon), enkelte tema under Finansdepartementet, enkelte garantier under Finansdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet, statsbudsjettets 90-poster, kapitlene som gjelder overføring til eller fra Statens petroleumsfond og fullmakt til å ta opp statslån mv. (Budsjett-innst. S. nr. 6 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 1 (2005-2006) og St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 1 (2005-2006))
5. Innstilling fra finanskomiteen om fullmakt til å ta opp statslån mv. (Innst. S. nr. 40 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 8 (2005-2006))
6. Innstilling fra helse- og omsorgskomiteen om endringer under enkelte kapitler på statsbudsjettet medregnet folketrygden for 2005 under Helse- og omsorgsdepartementet (Innst. S. nr. 46 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 12 (2005-2006))
7. Referat

S a k n r . 1

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om bevilgninger på statsbudsjettet for 2006 vedrørende kapitler under Finansdepartementet, Fornyings- og administrasjonsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet og Arbeids- og inkluderingsdepartementet (rammeområdene 1 og 6) (Budsjett-innst. S. nr. 5 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 1 (2005-2006) og St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 1 (2005-2006))

Presidenten: Etter ønske fra kommunalkomiteen vil presidenten foreslå at debatten blir begrenset til 2 timer og 5 minutter, og at taletiden fordeles slik:

Arbeiderpartiet 45 minutter, Fremskrittspartiet 25 minutter, Høyre 15 minutter, Sosialistisk Venstreparti 10 minutter, Kristelig Folkeparti 10 minutter, Senterpartiet 10 minutter og Venstre 10 minutter.

Videre vil presidenten foreslå at det blir gitt anledning til replikkordskifte på inntil tre replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av Regjeringen og inntil tre replikker med svar etter innlegg fra hovedtalerne for hver partigruppe, innenfor den fordelte taletid.

Videre blir det foreslått at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil tre minutter.

– Dette anses vedtatt.

Dag Terje Andersen (A) [10:03:16] (komiteens leder): Først vil jeg få takke komiteen for et usedvanlig godt samarbeid i forbindelse med produksjonen av den innstillingen vi i dag har til behandling.

Det er med glede jeg legger fram komiteens innstilling, fordi vi i dag skal behandle det budsjettområdet der det kanskje mest tydelig er blitt en forandring fra den forrige til den nåværende regjering. Det er kommunenes innbyggere som helt klart er årets budsjettvinnere. Det er tydelig, fordi veksten i frie midler fra årets budsjett til det budsjettet vi nå skal vedta for neste år, er på hele 5,7 milliarder kr. Forskjellen fra den avgåtte regjering til den nåværende regjering er 3,8 milliarder kr. Det er en helt nødvendig økning etter år med kutt i kommunesektoren som har ført til kutt i velferd.

Foran forrige valg gikk Høyre til valg på at de skulle redusere de offentlige utgiftene. Det var en real sak. Det de ikke fortalte, var at det i praksis betydde at man skulle redusere tilbudet innen eldreomsorgen, at man skulle få dårligere kvalitet i grunnskolen, at man skulle få dårligere kvalitet i det lokale helsevesen. Derfor er den nye kursen helt nødvendig for å forandre på den utviklingen. Nå skal det satses på felles velferd heller enn på skattelette til dem som har mest fra før.

Det er et ideologisk valg om en tror at større forskjeller på folk fører til mer kreativitet og aktivitet, som enkelte på høyresiden hevder, eller – som vi mener – at et tryggere system med felles velferdsgoder gir mer likhet og et tryggere samfunn. Det er et veldig ideologisk valg.

Mindre ideologiske er enkelte av Høyres ordførere rundt omkring i Norge. Jeg la merke til at Larviks ordfører uttalte til nettavisen til Østlands-Posten på valgdagen at dette blir en god dag uansett, for enten vinner vi valget eller så får kommunen mer penger – noe fritt gjengitt. Heldigvis var det det andre alternativet som gikk inn, og det har ført til at Larviks innbyggere har fått 27 mill. kr mer. Som et resultat av økningen ser vi at det nå kommer forslag om flere lærere i grunnskolen, at det blir åpnet flere sykehjemsplasser, og at det blir ansatt flere hender til omsorg. I enkelte kommuner opplever de at elevene for første gang på mange, mange år endelig kan få det leirskoleleieoppholdet som de egentlig skulle hatt hvert år.

Det er blitt en noe lettere jobb for landets kommunestyre etter dette budsjettet. Men det er ikke nødvendigvis blitt en kraftig vekst for alle i forhold til i år. For noen kommuner er det blitt mindre kutt. For noen er det blitt nye løft. Men for alle kommuner er det løfte om bedre tider. Det er helt nødvendig fordi det over år har utviklet seg en tillitskrise mellom det lokale og det sentrale politiske miljøet, der vi i stadig større grad har lagt skylden på hverandre i forhold til mangler vi kan peke på i samfunnet.

Hvis alle politikere på alle forvaltningsnivåer påstår at politikere på de andre forvaltningsnivåene ikke skjønner hvordan folk har det i hverdagen, kan vi til slutt risikere at vi får folk til å tro på nettopp det. Derfor er det helt nødvendig å gjenskape tilliten. Det må først og fremst vi på statlig nivå, på stortings- og regjeringsnivå, ta ansvaret for, ved at vi gjør som det blir gjort denne gangen – fullfinansierer statlige pålegg som blir gitt til kommunene. Derfor prisjusterer vi barnehagetilskuddet fullt ut, og – ikke minst – når foreldre som har unger i barnehagen, fra 1. januar får redusert betalingen til 2 250 kr, er det staten som fullt ut kompenserer det det koster kommunene. Det er realt, og det gir tillit over tid.

Videre må vi legge en plan for å rette opp den ubalansen som er skapt gjennom mange år, med mer forpliktende konsultasjoner og en gjennomgang av inntektssystemet til kommunene, der vi bl.a. ser på momsrefusjonsordningen og selskapsskatten på nytt.

Kommunene er en viktig velferdsprodusent. Derfor er de også viktige i utjæmningspolitikken. Det er grunn til å huske på det Trygve Bratteli en gang sa, at i vår utvikling mot et stadig bedre velferdssamfunn er det viktig å huske på å se etter at det ikke blir liggende noen igjen i veikanter etter oss. Derfor er det bra med den velferdssatsingen Regjeringen nå gjør, derfor er det bra at barnehagesatsene går ned, det er bra at boutgiftstaket i de største byene heves med 10 000 kr, og det er bra at det sates sterkere på Oslo indre øst og Groruddalen. Ja, det er bra at en fattigdomspakke på 500 mill. kr mer enn det den forrige regjeringen la opp til, blir vedtatt i de forskjellige budsjettene. For å referere til en annen kjent arbeiderpartistørrelse, Haakon Lie, sa han i forbindelse med at han markerte 80 års medlemskap i Arbeiderpartiet, at for oss vil det bestandig være viktig å huske på dem som sitter nederst ved bordet.

Jeg er glad for at vi i løpet av høsten har fått oppleve, bl.a. etter sterk innsats fra representanten Karin Andersen og statsråd Åslaug Haga, at det nå er blitt gitt tilbud om støtte til Oslo kommune for å gi et tilbud til de bostedsløse i Oslo. Betydelige midler er stilt til disposisjon dersom myndighetene i Oslo vil ta imot den utstrakte hånden for å hjelpe de aller svakeste. Da snakker vi ikke bare om dem som sitter nederst ved bordet, men om dem som faktisk ikke engang har et bord å sitte nederst ved.

Denne regjeringen kommer til å øke aktiviteten i forhold til distrikts- og næringspolitikken, og har allerede lagt inn den første bevilgningen til det i dette budsjettet. Det kommer til å bli mer synlig senere.

I høst har vi i Frankrike sett resultatene av en integreringspolitikk som fører til at noen faller utenfor. Vi har sett at behovet for en aktiv innvandrings- og integreringspolitikk helt klart avgjør livskvaliteten i framtiden. I innvandringspolitikken skal vår politikk være streng, men den skal være rettferdig. Vi skal sørge for at de som ikke skal ha opphold i Norge, raskt sendes ut. Derfor har vi nylig vedtatt et ventemottak, som det overrasket meg at ikke bare Fremskrittspartiet, men store deler av den tidligere regjeringsfraksjonen stemte imot. Derfor skal vi legge mer vekt på signaler fra Høykommissæren for flyktninger, og derfor skal vi vurdere Utlendingsnemndas virksomhet.

I integreringspolitikken skal vi ha god kvalitet i mottakene. Vi skal drive med bedre norskopplæring. Vi skal innføre gratis kjernetid i enkelte barnehager, bl.a. i Oslo. Og vi har gjeninnført integreringstilskuddet for familiegjennforening til kommunene, noe som gjør det lettere å integrere dem som har opphold på humanitært grunnlag og deres familiegjennforente. Vi skal ha en gjennomgang av hele saksområdet, slik at innvandringspolitikken blir streng, men rettferdig, at integreringspolitikken blir solidarisk og hjelper folk til å få mulighet til å greie seg selv.

Sametinget har en helt spesiell posisjon i det norske samfunnet gjennom den selvstendigheten det gir å ha en egen lov som grunnlag for sin virksomhet. Det er viktig at Stortinget beholder den integriteten og lar Sametinget bestemme sine saker selv. Derfor er jeg glad for at bevilgningene over de åtte departementene som bevilger til samepolitiske formål, er økt med 5 pst. til 250 mill. kr. Jeg er spesielt glad for at det nå blir gitt bevilgninger slik at grenselosene i Tysfjord får en rettferdig oppreisning i form av et program for forsknings- og dokumentasjonsvirksomhet, og har tillit til at Sametinget selv sørger for at det skjer på en riktig måte som gir tillit blant dem som var grenseløse, og deres etterkommere.

FN har mange år på rad kåret Norge til verdens beste land å bo i. Det er en seier for den nordiske velferdsmodellen. Et vesentlig element i den modellen er en sterk offentlig sektor. Derfor skal vi videreutvikle den sektoren, vi skal fornye den, og vi skal, som f.eks. Kommunenes Sentralforbund i effektiviseringsnettverket, etter initiativ fra Jørgen Kosmo sørge for at vi får en offentlig sektor som er til innbyggernes beste. Soria Moria-erklæringen la opp til ny kurs for offentlig sektor. Budsjettet bekrefter det, og derfor er jeg glad for å kunne anbefale innstillingen.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Per-Willy Amundsen (FrP) [10:13:57]: Jeg hører at Arbeiderpartiet gjør et stort poeng av de 5,7 milliardene, som i hovedsak er frie midler, som plasseres i statsbudsjettet til neste år. Men så ser vi hva disse pengene brukes til. Vi ser kommuner som bruker pengene til å bygge flotte kulturhus, og vi ser kommuner som bruker pengene til å nedbetale gjeld. Dette rimer dårlig med det Arbeiderpartiet sa gjennom hele valgkampen, nemlig at de skulle satse på eldreomsorg og skole. Det er faktisk ikke så enkelt

at man kan gi frie midler til kommunene og forvente at de brukes slik som stortingspolitikkerne lover. Dette må jo være et problem for Arbeiderpartiet. Jeg etterlyser vilje til å gjøre det som Fremskrittspartiet faktisk foreslår i sitt alternative statsbudsjett, hvor vi tar initiativ til å øremerke store deler av økningen til kommunene til eldreomsorg og skole.

Er ikke dette noe Arbeiderpartiet også ser? Er det ikke vanskelig å skryte av dette når kommunene gjør noe helt annet enn Arbeiderpartiet ønsker?

Dag Terje Andersen (A) [10:15:25]: Det skulle vært moro å høre eksempler på kommuner som etter at Regjeringen la fram økningen i budsjettet, har bestemt seg for å bygge kulturhus istedenfor å bruke pengene på omsorg. Jeg kjenner ingen slike eksempler. Mange steder er kommunene opptatt av kultur, og det skal vi være glad for. Men det vi nå får tilbakemelding om, er først og fremst at det unngås kutt i sykehjemssektoren, i hjemmebasert omsorg, at det kommer nye løft i skolesektoren, og at vi ser resultatene av det.

De fleste kommunepolitikere har hjertet sitt hos innbyggerne sine. Jeg kjenner ordførere som griner når de ikke kan gi gode nok tilbud i sykehjemssektoren, som er opptatt av at deres unger skal få like god undervisning som ungene i nabokommunen. Det er det de fleste kommunepolitikere brenner for. Jeg registrerer at Fremskrittspartiet i den kommunen som jeg nevnte i mitt innlegg, Larvik, denne gangen faktisk har vært med og med glede disponert 27 mill. kr i samarbeid med alle partier i Larvik. Så vi kan ha tillit til de fleste lokalpolitikere – av og til også Fremskrittspartiets.

Presidenten: Neste replikant er Beate Høie – nei unnskyld, Bent Høie.

Bent Høie (H) [10:17:02]: Ja, presidenten så noe overrasket ut da jeg gikk over gulvet.

I Soria Moria-erklæringen står det at Regjeringen vil gå imot konkurranseutsetting og privatisering innenfor viktige velferdsområder som utdanning, helse og omsorg. Dette er oppgaver som i all hovedsak er et kommunalt ansvar. Dette er oppgaver som brukerne er helt avhengig av, og som jeg tror de fleste er enige om nettopp er til for brukerne. De kommunene som har tatt i bruk konkurranseutsetting og brukervalg på disse områdene, opplever at brukerne blir mer fornøyd. Det ser vi av brukerundersøkelser i Norge, bl.a. Oslo og Eide kommune, og ikke minst fra Danmark, der brukervalg nå er hovedregelen.

Jeg regner med at også arbeiderpartirepresentant Andersen er opptatt av brukernes interesser. Hvilke brukerundersøkelser fra Norge eller utlandet viser at de som får hjemmetjenester fra private utførere etter konkurranseutsetting, er mindre fornøyd?

Presidenten: Hva skal man kalle Dag Terje Andersen, når Bent blir til Beate?

Dag Terje Andersen (A) [10:18:20]: For sikkerhets skyld refererer jeg bare til representanten Høie.

Det området representanten pekte på, er et av de områdene der en ser en klar ideologisk forskjell mellom dem som satt, og dem som nå sitter. Utgangspunktet mitt er at i Norges kommuner, som er veldig forskjellige, er det ikke sånn hvis en får en sjekk som grunnlag for å kjøpe sine egne omsorgstjenester, at konkurransen og en flora av private tilbydere er der. Jeg er klar over at det ikke først og fremst er Høyres utgangspunkt, men noe av det tidligere parlamentariske grunnlaget for Høyre. Men effekten kan bli noe av den samme ved en konkurranseutsetting som gjør eldre eller skoleelever til forretningsområder. Noen av kjerneoppgavene i samfunnet er ikke egnet til å være forretningsområder. De skal rett og slett være felles velferdstilbud som skal være av så god kvalitet at velgerne i de kommunene som ikke leverer, får bytte ut den politiske ledelsen og få orden på tingene på den måten. Det er demokrati.

Presidenten: Presidenten vil minne om at taletiden for replikk er 1 minutt.

Björg Tørresdal (KrF) [10:19:46]: Kristelig Folkeparti mener at det er bra med mer penger til kommunene, for det betyr mer penger til skole, helse og kultur. Det er bra og lett å være enig i.

Det er inndekningen vi er uenige i. Det ble sagt av representanten Andersen at det er bra at barnehagesatsene går ned. Det er Kristelig Folkeparti enig i. Men kontantstøtten går og ned, og det rammer andre barnefamilier. Vi vet at kontantstøtten er sosialt utjevrende og går til mange familier med lave inntekter. Betyr en ny kurs at en i kommende budsjetter skal fortsette inndekningen på samme måte som en ser i dette budsjettet, med kutt i kontantstøtte, mer kutt når det gjelder frivillig sektor, og mer kutt når det gjelder familier?

Dag Terje Andersen (A) [10:20:50]: Selv om kontantstøtten ikke ligger i det budsjettet vi har til behandling i dag, er jeg selvfølgelig kjent med at Regjeringen har sagt at kontantstøtten skal videreføres. Enkelte har påstått at det er et løftebrudd at den er noe nedjustert. Det er helt feil. Den skal videreføres og blir videreført.

Men vi har altså prioritert barnefamiliene på en rekke andre områder. Da var det, som representanten Tørresdal sier, noe av den nødvendige inndekningen. Men hvis vi ser dette budsjettet i sammenheng, hvis vi ser på barnehageprisen, hvis vi ser på foreldrenes mulighet til å få et bedre skoletilbud, hvis vi ser på muligheten til å begrense økningen i SFO-satsene som et resultat av at kommuneøkonomien er bedre, er det ingen tvil om at barnefamiliene er en av budsjettvinnerne i dette budsjettet. Slik vil det fortsatt bli i framtiden. De vil være et prioritert område innenfor SFO, innenfor barnehage, innenfor skole, innenfor offentlig velferd.

Presidenten: Replikkordskiftet er avsluttet.

Per-Willy Amundsen (FrP) [10:22:11]: La meg først få lov å gi en honnør til de øvrige opposisjonspartiene i komiteen for et konstruktivt samarbeid i arbeidet med statsbudsjettet. Selv om politikkområdene som sorterer under kommunal- og forvaltningskomiteen, kanskje ikke representerer områder der de ikke-sosialistiske partiene står hverandre nærmest, konstaterer jeg at det i seg selv ikke er til hinder for samarbeid. Det lover godt for framtiden.

I statsbudsjettet for 2006 legger Regjeringen opp til en økning i rammene til kommunene med 5,7 milliarder kr. Dette er i det vesentlige frie midler som kommunene kan disponere som de selv ønsker. Og det gjør de til de grader! Noen kommuner velger å nedbetale gjeld, andre velger å bygge prangende kulturbygg. Hvis Arbeiderpartiet trenger eksempler på det, trenger de faktisk ikke å se lenger enn til Lørenskog, for der har det sosialistiske flertallet vedtatt nettopp å saldere med frie inntekter som øker i neste års budsjett.

Resultatet er at eldreomsorg og grunnopplæring overheadet ikke får det store løftet som regjeringspartiene lovet gjennom hele valgkampen. Da hjelper det lite å øke de frie midlene. Fremskrittspartiet var alene om å advare mot dette, og det viser seg nå at vi dessverre fikk rett. I Fremskrittspartiets alternative statsbudsjett legger vi også opp til en økning i overføringene til kommunene på 5,7 milliarder kr, men i motsetning til Regjeringen velger vi å øremerke 2 milliarder kr til eldreomsorgen og 800 mill. kr til grunnopplæring.

Når man leser Soria Moria-erklæringen, ser man raskt at Regjeringen har til hensikt å liberalisere norsk innvandringspolitikk – til tross for at vi står overfor store utfordringer med å integrere innvandrere som allerede bor i Norge. Svært mange innvandrere står i dag utenfor arbeidsmarkedet, samtidig som de er overrepresentert blant trygdemottakere og i alvorlige typer kriminalitet. Vi ser klare tendenser til segregering, der ikke-vestlige innvandrere samles i visse bydeler, samtidig som etniske nordmenn forlater de samme områdene. Dette er en utvikling som ikke kan fortsette. Jeg vil hevde at innvandringspolitikken og innvandringen til Norge rett og slett ikke er bærekraftig på lang sikt, gitt de samme forholdene. Derfor har Fremskrittspartiet forlangt at vi skal ta en pause i innvandringen, til vi kommer videre og kan få til en skikkelig vellykket integreringspolitikk.

Regjeringen har faktisk pekt på arbeidslivet som en viktig nøkkel til en velfungerende integrering av innvandrere. Det synet deler Fremskrittspartiet, men her stopper også enigheten. Dessverre er det slik at arbeidsdeltakelsen blant innvandrere er langt lavere enn i den øvrige befolkningen. I et integreringsperspektiv gir det grunnlag for alvorlig bekymring. Men hva gjør Regjeringen for å møte denne problemstillingen? Jo, de velger å skyldte på arbeidsgiverne. Regjeringen hevder rett og slett at jobbsøknader fra personer med navn som ikke klinger etnisk norsk i arbeidsgivernes ører, havner i papirkurven. Med det stigmatiserer de til og med norske arbeidsgivere som fordomsfulle, nesten på grensen til å være rasistiske. Det er alvorlig, og dette er vi fullstendig uenig i. Dette brukes

igjen som argument for å innføre særtiltak for innvandrere i arbeidsmarkedet.

Men er det virkelig slik som Regjeringen hevder, at personer med ikke-vestlige navn har en generell ulempe på arbeidsmarkedet? Dersom man legger Statistisk sentralbyrås siste oversikt over sysselsetting blant innvandrene til grunn, kan dette umulig stemme. Her kan man lese at samtidig som somaliere og afghanere har den absolutt laveste sysselsettingsgraden, på henholdsvis 27 og 29 pst., ligger innvandrere fra India og Ghana på mellom 61 og 65 pst., rett under gjennomsnittet for etniske nordmenn. Dersom det ikke er slik at Regjeringen mener at Mahama høres mer etnisk norsk ut enn Ahmed, må det være helt andre forhold som forklarer slike dramatiske forskjeller mellom ulike innvandregrupper.

En langt mer holdbar forklaring er nok at det er kulturbarrierer som i forskjellig grad gir seg uttrykk i ulike innvandregrupper, som representerer den største hindringen for å få innpass i arbeidslivet. Og kulturbarrierer er det ingen andre enn den enkelte innvandrers selv som kan bygge ned.

Når skal Regjeringen forstå at veien til en vellykket integreringspolitikk først og fremst går gjennom å stille krav til mennesker som velger å bosette seg i Norge – krav om å beherske språket som benyttes her i landet, krav om å ta til seg kunnskap og forståelse for samfunnet de lever i, krav til egen innsats for å skaffe seg et utkomme, krav om at de må akseptere og tilpasse seg de grunnleggende normer, verdier og tradisjoner som definerer oss som en vestlig kultur, rotfestet i menneskerettighetene? Det betyr at man i langt større grad må slå ned på holdninger og handlinger som strider mot vårt tenkesett. Det handler om verdier som vi aldri bør kompromisere med – som ytringsfrihet, likestilling, demokrati, personlig frihet, trosfrihet eller rett til å velge sin egen livsledesteier. Vi skal ikke akseptere kjønnslemlestelse, tvungne ekteskap, undertrykkende religiøse symboler eller innføre særordninger som kun er der for å tekkes enkelte etniske eller religiøse grupper.

Altfor lenge har velmenende sosialister satt premisse for integreringspolitikken. Fordi de ikke har vært villig til å ta et oppgjør med uakseptable holdninger i sin iver etter å være inkluderende, har de i praksis vært det største hinderet for å få til en vellykket integreringspolitikk i dette landet.

Dette er ikke minst tydelig gjennom den doble standarden som sosialistene kommuniserer til de religiøse miljøene. I likestillingens navn forlanges det at Den norske kirke skal ansette homofile prester. Når hørte presidenten sist en SV-er kreve at homofile imamer skal ansettes i moskeer, eller for den saks skyld kvinnelige imamer? Det finnes vesentlige kulturforskjeller, ofte med bakgrunn i religion, som man ikke skal akseptere. Slike kulturforskjeller må innvandrene legge fra seg den dagen de velger å flytte til Norge. Andre kulturforskjeller må de være villig til å tilpasse for å kunne lykkes i det norske samfunn og lykkes i det norske arbeidsmarkedet. Ikke før den dagen flertallet i denne salen innser dette og handler deretter, er det mulig å legge om kursen og skape en velfungerende integreringspolitikk.

Jeg tar med dette opp Fremskrittspartiets mindretallsforslag.

Presidenten: Representanten Per-Willy Amundsen har tatt opp de forslag han refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Arild Stokkan-Grande (A) [10:31:12]: Fremskrittspartiet har uttalt at de ønsker et lukket mottak for personer som har fått avslag på sin søknad om asyl. Men i Innst. S. nr. 31 for 2005-2006 går det samme Fremskrittspartiet imot å etablere et ventemottak. Det som tilsynelatende var et steg i riktig retning, er plutselig ikke det likevel. Da vil jeg spørre Fremskrittspartiet om de synes det er bedre at tidligere asylsøkere oppholder seg rundt omkring i ulike kommuner og på flyktningmottak, enn i dette ventemottaket. Og synes Fremskrittspartiet at det er bedre at det er kommunene som får disse kostnadene, enn at staten tar dette ansvaret?

Per-Willy Amundsen (FrP) [10:32:12]: Nei, Fremskrittspartiet har ikke sansen for og aksepterer ikke at illegale innvandrere skal gå i skjul og oppholde seg på ukjente adresser i dette landet. Det er derfor vi også har sagt hele tiden at vi ønsker lukkede mottak, hvor vi kan skjermes disse menneskene og dermed unngå at de forsvinner til ukjent adresse. Det som ligger i Regjeringens såkalte ventemottak, er noe helt annet. Det er et helt åpent mottak, hvor illegale innvandrere kan komme og gå slik som de måtte ønske. Og når vi da i tillegg ser at dette skal plasseres sentralt på Østlandet, hvor vi allerede i dag har de fleste illegale innvandrerne, og vi da får en enda større sentralisering av dette, ja, så må Fremskrittspartiet gå imot det forslaget. Vi mener at lukkede mottak er den eneste riktige, farbare veien å gå.

Kari Lise Holmberg (H) [10:33:29]: Vår egen urbefolkning ble ikke nevnt i representantens innlegg, men det er nå slik at Fremskrittspartiet ønsker å nedlegge Sametinget og derfor reduserer bevilgningene i sitt alternative budsjettforslag. Jeg kan forstå at det går an å ha ulike prinsipielle synspunkter på nødvendigheten av å ha et eget sameting. Jeg synes derimot det er oppsiktsvekkende at det ser ut som om Fremskrittspartiet konsekvent står alene hva angår samiske forhold og urbefolkningsspørsmål. I sine merknader sier partiet at det er galt å gi etniske grupper fordeler som ikke andre har, og at det er grunnleggende galt at enkelte statsborgere skal ha flere eller færre rettigheter enn andre.

Er det slik at Fremskrittspartiet ikke vil akseptere at det fortsatt er minoritetsgrupper i landet vårt som har en egenartet bakgrunn og kultur, og som fortsatt har behov for positive særtiltak for å sikre reell likeverdighet? Har Fremskrittspartiet som intensjon på sikt å fjerne alle tilskudd til minoritetsgruppene, og hvordan kan dette i så fall samsvare med at partiet faktisk har en egen kystkulturpolitikk?

Per-Willy Amundsen (FrP) [10:34:56]: Fremskrittspartiet er et liberalistisk parti. Vi er et parti som helt fundamentalt og grunnleggende bygger på den oppfatningen at alle mennesker er like mye verd, uansett etnisk bakgrunn, religion, kjønn og alt annet man måtte komme opp med. Vi ønsker å behandle alle mennesker likt. Det følger av det at vi ikke har noe eget ønske om å særbehandle samer eller andre etniske grupper i dette landet. Vi mener at det beste er å behandle alle mennesker likt, det viser vi også i vår innvandringspolitikk. Vi vil ikke ha særtiltak. Vi mener at det er i svært få situasjoner man kan omtale særtiltak som noe positivt. Vi ser faktisk det stikk motsatte, at det i Finnmark har bidratt til å bygge konflikter som ikke var der i utgangspunktet. Vi ønsker å behandle alle nordmenn likt.

Åsa Elvik (SV) [10:36:15]: Korleis det går an å påstå at ein er for ein aktiv integreringspolitikk og samstundes er imot alle former for særtiltak, går ikkje i hop i mitt hovud.

Det eg ønskjer å spørje representanten om, gjeld noko som står som nok ei motsetning for meg, og det er at Framstegspartiet kuttar ein del på løyvingar i samband med innvandrarar fordi ein ønskjer å avgrense innvandringa, og seier at deira eigen asyl- og innvandringspolitikk ville ha ført til at fleire kom hit. Alternativet er å hjelpe flyktningar i deira eige heimland, seier Framstegspartiet. Det seier ein samstundes som ein kuttar 9 milliardar kr på bistandsbudsjettet. Det kan ikkje gå i hop. Korleis har Framstegspartiet tenkt, punkt 1, å stenge grensene til Noreg, og punkt 2, å hjelpe folk i deira heimland, utan å ha økonomiske verkemiddel til å hjelpe dei? Korleis går dette i hop?

Per-Willy Amundsen (FrP) [10:37:25]: Fremskrittspartiets bevilgninger på dette området må selvfølgelig ses i sammenheng med hvordan vi ønsker å styre innvandringspolitikken i forhold til hvor mange mennesker som kommer til landet. Da er det helt korrekt at vi bruker mindre penger på området, men det betyr ikke nødvendigvis at vi har et dårligere tilbud til dem som faktisk kommer til landet.

Når man hører på SV, høres det som regel ut som om det gjelder å kaste mest mulig penger etter integreringspolitikken, og vi har jo sett at det hjelper ikke. Det er helt andre tiltak som skal til for å lykkes på dette område, og da viser jeg til mitt innlegg, der jeg sa at det først og fremst handler om å stille krav. Vi tar ansvar for dette, og dette er helt avgjørende hvis vi skal få til en vellykket integrering.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Bent Høie (H) [10:38:21]: De politiske skillelinjene i Norge dreier seg ikke om hvilke partier som er for å gi mest penger til kommunene. I debatten i forbindelse med valgkampen og ikke minst etter at Regjeringen la fram sitt justerte budsjettforslag, har mye av budskapet vært: Svaret er at Regjeringen har gitt mer penger til kommunene, hva var spørsmålet?

Det har både i 2004, 2005 og nå i 2006 vært en betydelig vekst i kommunenes frie inntekter. Dette er en vekst som vil komme innbyggerne til gode i form av bedre tjenester innenfor bl.a. pleie, omsorg og skole. Jeg er overbevist om at denne veksten kommer til å fortsette, uansett regjering. Den framstillingen som representanten Dag Terje Andersen kom med i sitt innlegg av utviklingen i kommuneøkonomien det siste året, er dermed feil.

Det er kvaliteten på de offentlige tjenestene, som skole, sykehus og sykehjem, som er viktig, ikke om det er stat, kommune eller fylkeskommune som har ansvaret. Oppdragsgiveren er den enkelte innbygger. Dette er Høyres utgangspunkt i debatten om organiseringen av landet vårt. Høyre mener at i et lite land som Norge er det tilstrekkelig med to forvaltningsnivåer. To forvaltningsnivåer – stat og kommune – vil styrke lokaldemokratiet og gi et bedre tjenestetilbud. Derfor vil Høyre legge ned fylkeskommunen som forvaltningsnivå.

Kommunenes Sentralforbund har i sin bok «Sterke regioner» tatt initiativ til å belyse regiontanken. Boken har flere forfattere, og under forskjellige titler har de tatt for seg et eventuelt kommende regionalt nivå. Førsteintrykket er at den viktigste dimensjonen er borte, nemlig brukerne. Ingen av forfatterne har fått i oppdrag å utdype brukernes oppfatning av dagens situasjon og en framtidig region, og få kommer derfor inn på det temaet. Konklusjonen i boken er, noe forenklet, at Norge trenger fylkeskommuner, men at vi ikke trenger så mange, og at de skal hete regioner.

Fylkeskommunen skaper ingen begeistring eller offentlig debatt. Fylkeskommunen oppleves ikke som viktig for folk flest og har liten betydning, med mindre man er mellom 16 og 18 år og benytter seg av de videregående skolene eller er foreldre til noen i den gruppen.

Det er bred enighet om at fylkeskommunen absolutt har sine mangler. Allikevel ønsker Regjeringen å beholde en slags fylkeskommune, den skal bare bli enda større og enda mindre tilgjengelig for innbyggerne. Dette har en bestemt seg for – før en har evaluert dagens fylkeskommune, og uten å gi et svar på hvilke oppgaver de nye regionene skal ha. Regjeringen valgte bevisst å avlyse en allerede bestilt evaluering, fordi de ikke hadde behov for den kunnskapen. Svaret er: Vi har behov for regioner. Men hva var spørsmålet?

Men det er ikke vanskelig å spekulere i hvilke oppgaver et nytt regionalt nivå vil kunne få, og ikke minst hvilke oppgaver det ikke kan få. Dagens fylkeskommunale oppgaver er åpenbare: drift av de videregående skolene, koordineringsansvar i plansaker om areal og transport samt en del som gjelder kultur og næringsmidler. Tannhelsetjenesten må jo gå enten til de regionale helseforetakene, eller til kommunene, som Høyre ønsker. Utfordringen er å overføre nåværende statlige oppgaver til de nye regionene. Universitets- og høyskolesektoren kan en glemme. De vil ikke la seg styre av lokalpolitikere, og prinsippet om deres frie stilling er bredt forankret i denne salen. Spesialhelsetjenesten er overført til staten. Det har vært en vellykket reform. Det nærmeste en overføring til et regio-

nalt nivå har vi allerede sett – flertallet av styrerepresentantene vil bli foreslått av fylkeskommunen.

De regionale veikontorene er jo en mulighet, men jeg tror ikke at Stortinget og samferdselsministeren vil gi fra seg makten når det gjelder hele infrastrukturen i dette landet. Dessuten er det jo Nasjonal transportplan og de årlige bevilgningene på samferdselsbudsjettet som bestemmer utbyggingstakten. Å organisere køen er neppe en givende oppgave i seg selv.

Fylkesmennes miljøforvaltning er en annen del, men det betyr jo at Stortinget må endre lovverket radikalt for at en lokalt i realiteten skal ha makt. Er det noen som tror at Sosialistisk Venstreparti vil akseptere at sterke nasjonale miljøhensyn blir ofret på lokaldemokratiets alter? Jeg tror det ikke.

Fylkesmennes landbruksavdelinger er et annet alternativ. Men da må jo jordloven og konsesjonsloven endres slik at disse spørsmålene kan håndteres reelt lokalt. Er det noen som tror at Senterpartiet vil akseptere det? Jeg tror det ikke.

Svaret var overføring av statlige oppgaver. Men spørsmålet var: hvilke?

Dessuten er alle de som arbeider i disse organisasjonene i dag, ansatt i staten. Vi skal i en senere sak diskutere de særrettighetene som er knyttet til dette. Men er det noen som tror at disse frivillig vil akseptere å bli overført til kommunal sektor? Hvordan vil fagforeningene reagere på det? Fornyelsesministeren, som har statens personalansvar, vil nok få klar beskjed om hvilket ansvar hun har for å forsvare deres rettigheter, i den interne dragkampen i Regjeringen. Her blir det en salig blanding av fagforeningsinteresser og politiske argumenter for hvorfor akkurat den funksjonen har en nasjonal betydning. Dette kommer til å bli kamp, kontor for kontor.

Svaret kommer til å være at reelt sett blir det lite overflytting av statlige oppgaver. De nye regionene får de samme oppgavene som dagens fylkeskommune, men hovedbegrepet kommer til å være regional utvikling. Da er det en part som kommer til å tape, det er kommunene. Et nytt forvaltningsnivå med store ambisjoner om å utvikle regionen vil påta seg ansvar som kommunen i dag ivaretar alene eller i samarbeid. Spørsmålet var å desentralisere makt, svaret ble å sentralisere.

Høyres løsning på fylkeskommunen er å legge den ned, og heller prioritere kommunene. Ved å styrke kommunene ønsker vi å skape større nærhet til innbyggerne. Kommunene skal gis flere oppgaver, større rammer og mer lokal frihet til å utføre disse oppgavene. Høyre ønsker at beslutningene skal flyttes nærmest mulig brukerne av offentlige tjenester. En regionalisering går i motsatt retning, og er ikke med på å styrke demokratiet.

Administrativ og politisk drift av fylkeskommunene i Norge koster om lag 2 milliarder kr. Det er like mye som fylkeskommunene samlet sett bruker på tannhelsetjenestene i dette landet. Det er åpenbart at kommunene ville være i stand til å skape mye ekstra velferd dersom disse midlene ble prioritert annerledes. Enda bedre skoler, sykehjem og veier for innbyggerne våre er viktigere enn økt og nytt byråkrati.

Høyres kommunepolitikk bygger på at vi ønsker å flytte mer ansvar ned på kommunenivå, fordi vi har tiltro til at de beste prioriteringene blir tatt av dem som er nærmest innbyggerne. Vi ønsker å gi kommunene mer frihet og kommunepolitikerne et enda større ansvar for å forvalte verdiene forsvarlig. Debatten om regionene handler i det store og hele om hvordan det offentlige forvalter skattepenger som du og jeg har betalt inn. Skal vi prioritere byråkrati, eller enda bedre tjenester?

Når jeg legger så stor vekt på dette i mitt innlegg, er det fordi denne saken sannsynligvis kommer til å være den viktigste som denne komiteen skal jobbe med i denne stortingsperioden, og sannsynligvis også den saken som kommer til å legge de dypeste sporene etter seg i framtiden.

Mindretallet, inkludert Høyre, har en rekke forslag i innstillingen. De er gode, og hadde fortjent å bli vedtatt i dag. Blant annet er det to forslag om at Regjeringen bør øke kommunenes frihet til selv å disponere sine inntekter, at Stortinget får en egen sak om effektivisering i kommunesektoren, og at hvis strømprisene igjen blir unormalt høye, bør en bruke bostøtteordningen for å hjelpe dem som trenger det. Regjeringspartiene får selv begrunne hvorfor de ikke kan stemme for disse forslagene. Men hvis en ser innstillingene fra komiteene i Stortinget samlet, virker det som regjeringspartiene gjorde seg ferdig med tenkearbeidet på Soria Moria, og etter dette skulle nye tanker og forslag avvises. Det er i så fall synd. Fler-tallsregjering var visst svaret, men hva var egentlig spørsmålet?

Jeg tar med dette opp de forslagene Høyre er med på å fremme i innstillingen.

Presidenten: Representanten Bent Høie har tatt opp de forslagene han refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Tore Hagebakken (A) [10:47:39]: For det første har jeg stor forståelse for at Høie ikke velger å bruke mye tid på kommuneøkonomi i sitt innlegg. Men det vesle han sa, var for så vidt en bekreftelse på noe jeg lenge har følt, at vi liksom lever i hver vår verden når det gjelder hva som er virkeligheten ute i Kommune-Norge.

Jeg tillater med likevel å stille et spørsmål: Hvordan ser Høie for seg at situasjonen og tjenestetilbudet ute i Kommune-Norge virkelig ville ha blitt neste år, hvis Bondevik-regjeringen hadde fått fortsette?

Så har jeg to spørsmål til. At en vil legge ned fylkeskommunen, må selvsagt Høyre få lov å mene, men da synes jeg det er interessant å få greie på: Hvor mange kommuner omtrent ser en for seg at det skal være i Norge? Og er en villig til å bruke tvang for å gjennomføre det?

Bent Høie (H) [10:48:40]: Det budsjettet som Bondevik II-regjeringen la fram for Kommune-Norge, var et godt og gjennomarbeidet budsjett, som innebar vekst i kommunesektoren og vekst i frie midler – på samme måte som det var vekst i kommunesektoren i 2005 og rekordhøy vekst i 2004. Veksten for kommunesektoren i 2004

var den høyeste den hadde vært siden 1997. Jeg vil minne representanten om at det har vært skiftende regjeringer med skiftende partier, også blant de partiene som nå er i regjering, i perioden mellom det. Så dette med å ha en vekst i kommunesektoren, det har det vært de siste årene, og det kommer det til å være i årene framover. Det er bra, for jeg er overbevist om at disse midlene blir brukt på en god og fornuftig måte, til beste for innbyggerne.

Men kommunesektoren står overfor betydelig større utfordringer enn størrelsen på frie midler, hvis de skal klare å møte den framtiden som vi går inn i, ikke minst knyttet til å klare å skape best mulig tjenester for de midlene de får. Mellom kommunene er det slik at mellom den mest effektive og mest effektive kommune er den mest effektive to og en halv gang mer effektiv enn den minst effektive kommunen.

Åsa Elvik (SV) [10:50:04]: Eg har lyst til å utfordre representanten på eit tema som er vesentleg i innstillinga, men som ikkje vart vidd merksemd i innlegget hans, og det er forslaget frå Regjeringa om forskings- og forsøksverksemd knytt til 6-timarsdagen, med ei startløyving på 10 mill. kr.

Historia viser jo at Høgre har vore imot alle arbeidstidsforkortingar – ikkje berre sidan det førre hundreåret, men faktisk sidan hundreåret før det igjen. Høgre har valt side og stått saman med arbeidskjøparane i dei kampane.

Det som fleirtalsregjeringa no gjer, er å setje i gang forskingsverksemd knytt til dette. I innstillinga seier mindretallet at dette vil redusere norsk industri si konkurransevne i betydeleg grad, og det har alltid vore argumentasjonen når ein har hatt arbeidstidsforkortingar.

Korfor vil ikkje mindretallet på Stortinget ha kunnskapen om dette i det heile?

Bent Høie (H) [10:51:18]: Høyre har ingenting imot at enkeltbedrifter, enkelte kommuner eller enkelte organisasjoner gjør forsøk med 6-timersdag, hvis de gjør det i samarbeid med sine ansatte, og gjør det som en del av måten å organisere arbeidet på i sin virksomhet.

Men når staten skal bruke 10 mill. kr på en slik forsøksordning, må det være fordi en mener at en i framtiden skal vurdere eventuelt å innføre SVs forslag om 6-timersdag for alle. Det er Høyre imot, og det er av den enkle grunn at det sannsynligvis vil være det største angrepet på det velferdssamfunnet vi kjenner i dag, som noen gang har vært foreslått. For den største utfordringen i forhold til å ivareta de oppgavene som velferdssamfunnet har, er mangelen på hender, og den mangelen vil bli betydelig hvis dette blir hovedregelen. Dessuten vil det svekke Norge betydelig i den internasjonale konkurransen, og dermed også rive vekk grunnlaget for å finansiere det velferdssamfunnet som vi kjenner i dag. Og når den nåværende statsministeren i valgkampen sa at det ikke er aktuelt med 6-timersdag for alle, forstår ikke vi hvorfor en skal bruke penger på å forsøke dette.

Trygve Slagsvold Vedum (Sp) [10:52:34]: Representanten Hagebakken stilte to helt konkrete spørsmål til

representanten Høie som representanten Høie elegant valgte å overse.

Det ene spørsmålet er: Vil Høyre støtte tvangssammenslåing av kommuner? Det andre spørsmålet er: Hvor mange kommuner mener Høyre det er riktig at vi skal ha i Norge?

Bent Høie (H) [10:53:06]: Svaret på det spørsmålet finner en i Høyres stortingsprogram, der en sier at sammenslåing av kommuner i hovedsak skal baseres på frivillighet. Men vi erkjenner som parti at dagens kommunestruktur ikke er bærekraftig hvis en ønsker å videreføre at kommunene skal ha større oppgaver og de oppgavene som de har i dag, fordi kvaliteten på tjenestene varierer så kraftig kommunene imellom, fordi kommunenes oppgaver er blitt mer og mer spesialiserte. Det betyr at brukerne i dagens samfunn vil oppleve stor variasjon i kvalitet på tjenestene, fordi kommunestrukturen varierer så mye som den gjør.

Så det er en målsetting for oss å redusere antallet kommuner, men det skal i hovedsak baseres på frivillighet.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Åsa Elvik (SV) [10:54:12]: Vi har alle våre favorittfoilar. Den noverande finansministeren har ein favorittfoil om at nasjonalformuen i Noreg ikkje først og fremst er olje, men at den først og fremst er folk. Ein av mine favorittfoilar er den som finansministeren i tillegg la fram på pressekonferansen der statsbudsjettet blei lagt fram, der det gjekk tydelig fram at vi no har gjort noko med forholdet mellom veksten i offentleg og veksten i privat forbruk.

Bondevik II-regjeringa hadde eit mål om at veksten i privat forbruk skulle vere vesentleg høgare enn veksten i offentleg forbruk. Vi klarer ikkje å snu det på tre veker, men differansen her er i alle fall blitt veldig mykje mindre.

Dette er for SV ein del av det ideologiske skiftet som har funne stad etter valet. Dette er ikkje berre eit spørsmål om kva vi har råd til, eller kva vi kan unne oss. Dette er eit spørsmål om kva ein prioriterer, og kva type val ein ønskjer å ta for samfunnsutviklinga.

Kommuneøkonomi blir ofte hevda ikkje akkurat å vere det mest sexy politiske temaet, og det er ingen andre enn lokalpolitikarar og ein indre krins på Stortinget som har engasjert seg i det. Det spørsmålet får stå utan svar. Men kommuneøkonomi handlar jo ikkje berre om økonomien til kommunane, eller dei midlane som lokalpolitikarar har til disposisjon. Det handlar om dei tenestene som folk som bur i dette landet, får. Det handlar om omsorg for dei gamle, det handlar om omsorg for dei funksjonshemma, det handlar om stimulansen for ungane som går i barnehagen, og om stimulansen for dei ungane som går på skolen. Det handlar om fridom, og det handlar i veldig stor grad om om vi er i stand til å gjere noko med dei aukande forskjellane i samfunnet.

Etter at vi la fram fleirtalsregjeringa sitt forslag til budsjett, har det ramla inn nokre gladmeldingar frå i alle fall våre lokale folkevalde. Frå Bærum seier ein at dei no kan

ungå å leggje ned bibliotekfilialar. Det kan høyrast pro-saisk ut, men det er jammen viktig for dei gamle, for dei ungane og for dei innvandarane som finn eit veldig viktig tilbod i desse biblioteka. Frå Meløy seier ein at dei kan gjenopne skolebassenga over jul. Der er det altså nokre skolebasseng som blir fylt med vatn. Frå Bodø har eg fått melding om at dei satsar på skolen. Dei har m.a. sett i gang eit nybygg, dei har auka symjeundervisninga, og dei aukar generelt når det gjeld lærartettleiken i skolen. Dei peikar òg på at dei no slepp å auke eigendelar og innføre eigendelar for dei som har inntekt under 2 G. Det er vesentleg i kampen mot forskjellar og i fattigdomssatsinga.

Eg har òg fått nokre meir nøkterne tilbakemeldingar. Frå Voss, frå Harstad og frå Gloppen har eg fått takk for påplussinga, no slepp dei å kutte.

Så skal eg innrømme at det har komme tilbakemeldingar frå nokre kommunar der situasjonen ikkje er så lystig, og der ein kanskje er nøydd til å sjå på korleis ein disponerer inntektene sine neste år. Det er eit uttrykk for det som vi alle saman veit, at kommunane har vore svelteføra over år, og derfor er det punktet i Soria Moria-erklæringa om at vi skal ha ein langsiktig plan for gjenoppretting av den økonomiske balansen i kommunesektoren, så utruleg viktig. No tek vi altså eit første skritt på vegen.

Det kan vere mykje alvor i god humor. Christine Koht skreiv ein kommentar i Aftenposten sitt A-magasinet sist fredag der ho hylla kommunen. Ho harselerte med New Public Management og ordbruken knytt til det på ein måte som var ganske fornøyeleg, men som det var ganske mykje alvor i. Ho skreiv:

«I min fortid som kommunalt ansatt på et sykehjem hadde vi nesten ingen sånne ord. (...) Men ellers bare vasket, matet og fremfor alt pratet vi med de gamle».

Det er noko med kva type kvalitet vi set i tenestene.

Denne regjeringa har tydelege verdival. Vi ønskjer ein sterk og effektiv offentleg sektor. Vi ønskjer at folk skal ha tilgang på gode tenester, at folk skal ha reell valfridom, og at folk skal ha reell medinnverknad. Derfor er kvalitet viktig, derfor er tilgjengelegheit viktig, derfor er rettferd viktig – og ja, økonomisk effektivitet er òg viktig.

Det er mykje eg skulle ha vore innom; vi har eit stort budsjett. Men eg har valt å ta for meg dette, fordi dette altså er uttrykk for eit stort ideologisk skifte som har skjedd etter valet. Vi hadde tre veker på oss til å foreslå det budsjettet som skal vedtakast. Dette er ein god start.

Presidenten: Presidenten vil ikke ta stilling til hvorvidt politikkområder er sexy eller ikke, men det er neppe et parlamentarisk uttrykk.

Det blir replikkordskifte.

Ib Thomsen (FrP) [10:59:35]: SV har i alle år hatt stor tro på den innvandringspolitikken og integreringspolitikken som føres i dette landet. Løsningen har vært mer penger til integrering, uten at man stiller kritiske spørsmål til hvordan pengene skal brukes, slik vi så da vi behandlet saken om mottak i Lier. Det grepet man gjorde der, var at man byttet navn fra «utreisemottak» til «ventemottak».

Det er slike grep man gjør, og det tror jeg ikke det blir en god integrering av.

I merknaden fra SV står det at de «mener det er hensiktsmessig å ha et differensiert mottakssystem». Kan jeg da lese mellom linjene at de nå vurderer å ha et lukket mottak – det er i hvert fall slik jeg tolker det når man bruker ordene «differensiert mottakssystem» – eller kan representanten forklare ordet nærmere?

Åsa Elvik (SV) [11:00:51]: Nei, SV vurderer ikke eit lukka mottakssystem, og vi vurderer ikke internering av folk som har gjort det som for etniske nordmenn vil forstå som lovbrøt av svært liten karakter, som f.eks. ikke å søkje om pass.

Eg tek avstand frå at vår integreringspolitikk handlar om å hive mest mogleg pengar etter dette formålet. Vår integreringspolitikk, som går godt fram av Soria Moria-erklæringa, handlar for det første om å stille krav og for det andre om å gi hjelp.

Det var ein god artikkel i Aftenposten for nokre dagar sidan om nettopp dette spørsmålet. Her var det nettopp ein innsett som peikte på dette: Vi må stille krav til folk, men vi må også gi hjelp. Å overlate folk til seg sjølv – altså framstegspartipolitikk, nemleg å behandle alle likt – gir ikkje god integrering. God integrering er altså å ha ein kvalitativt god politikk. Det handlar ikkje om berre å hive pengar etter folk.

Kari Lise Holmberg (H) [11:02:16]: Regjeringspartiene og SV bruker stadig begrepet «ny kurs». Det er ikke alltid like lett å vite hva som menes.

SV sier i sitt program at partiet ønsker å redusere åpningstidene og begrense bruken av unntaksbestemmelsene. Allikevel kunne vi til vår glede lese i Soria Moria-erklæringen at en innenfor offentlig sektor faktisk vil utvide åpningstidene, noe som også blir fulgt opp av fornyingsministeren fra SV. I Dagsavisen 4. desember uttalte hun at åpningstidene er et problem i offentlig sektor og må tilpasses folks behov bedre. I dag derimot stemmer SV imot forslaget om å starte med forsøk med lengre åpningstider i offentlig sektor.

Er det SVs program som gjelder likevel? Er det Soria Moria-erklæringen vi skal forholde oss til, eller er det fornyingsministerens uttalelser?

Åsa Elvik (SV) [11:03:10]: Som eg vil tru at representanten Kari Lise Holmberg er kjend med, er programformuleringa vår knytt til den debatten som gjekk føre seg om opningstider i samband med pinsa – det var trefningar mellom fagbevegelsen og den då sitjande regjeringa knytt til det. Det er altså det den programformuleringa er knytt til.

I Soria Moria-erklæringa legg vi stor vekt på at folk skal ha tilgang på kvalitativt gode tenester, at folk skal ha medråderett, at folk har krav på innverknad på dei tenesene dei får.

I dagens teknologiske verd er det altså slik at det absolutt burde vere mogleg å ha tenester som er meir tilgjengelege enn det dei er i dag. Det tek Regjeringa på alvor.

Det går tydeleg fram av merknaden i innstillinga frå heile komiteen, og vi har ikkje noko behov for å vedta det forslaget som mindretalet fremmer.

Bjørg Tørresdal (KrF) [11:04:25]: De økte rammene som i dag blir vedtatt overført til kommunene, vil – håper vi – bety flere lærere i skolen og flere hender i omsorgstjenesten, og det er bra. Men vi vet at det kommer til å bli mangel på kvalifisert personell både i skolen og i omsorgstjenestene.

Her er det en brist i Regjeringens politikk. På andre områder kutter en nemlig i privat høyskoleutdanning som utdanner nettopp lærere og sykepleiere. Vi trenger både de privat utdannede og de offentlig utdannede lærere og sykepleiere. Hvordan henger dette sammen? Er det ikke slik at vi både må bevilge penger og sørge for kvalifisert personale dersom det skal bli en bedre skole og økt omsorg?

Åsa Elvik (SV) [11:05:24]: Det er det sjølvsagt. Dette er ei problemstilling som Stortinget er kjent med at dei aktuelle fagstatsrådene – det vil seie først og fremst helse- og omsorgsministeren og kunnskapsministeren – tek på alvor, og dei jobbar med eigne planar her. Det sorterer verken under denne komiteen eller under nokon av dei statsrådene som er til stades. Det vil bli teke på alvor.

Sidan vi har vore inne på det i debatten om det no vil bli slik at vi ikkje merker forskjell med desse inntektene: Det er altså slik i dag at kommunane bruker 30 pst. av inntektene sine til skole og 40 pst. til helse og omsorg. Men den førre regjeringa, som representanten Bjørg Tørresdal støtta, har altså svelteföra kommunane i så stor grad at veldig mange kommunar er i ein situasjon der botnen er nådd. Det må vere signalet herfrå i dag: No er botnen nådd, no skal vi merke ei endring. Det gjeld også i forhold til det representanten tek opp i replikken.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Bjørg Tørresdal (KrF) [11:06:37]: Kristelig Folkeparti står sammen med Høyre og Venstre om et annet helhetlig budsjettopplegg for 2006 enn det regjeringspartiene går inn for. Vi ønsker bl.a. mer penger til kontantstøtte, til samlivstiltak, til forskning og til friskoler. Vi prioriterer også lettelse i skatten, og det gjør vi først og fremst for å sikre arbeidsplasser og verdiskaping. Vi vil dessuten stimulere til økt aktivitet i frivillig sektor, og øker derfor det såkalte gavefradraget. Regjeringen Stoltenberg følger imidlertid ikke opp på noen av disse viktige områdene, og det beklager vi i Kristelig Folkeparti.

Når det gjelder kommuneøkonomien, går Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre inn for å øke overføringene til kommunene med 3,2 milliarder kr neste år. Flertallet i denne sal ønsker å styrke kommuneøkonomien med ytterligere 4,3 milliarder kr. Vi i Kristelig Folkeparti er i utgangspunktet positive til at kommunenes økonomi styrkes med 7,5 milliarder kr i 2006. Det gir kommunene økt mulighet til å utvide og forbedre tilbudet til barn, skoleelever, ungdommer og eldre. Det er bra! Vi ønsker gode barneha-

ger, en sterk skole og mange varme hender i eldreomsorgen.

Vi må skape for å dele! Derfor har Kristelig Folkeparti de siste årene støttet skattelettelser til næringslivet. Vi har lagt forholdene til rette for at flere har fått jobb, og for at eiere har tort å satse på nye produkter og konsepter. Dette reduserer statens inntekter på kort sikt, men vi ser nå at statens skatteinntekter samlet sett er større enn noen gang. Det skyldes rett og slett at bedriftene tjener mer penger og dermed bidrar med mer til fellesskapet.

For å sikre fortsatt optimisme og vekst i næringslivet er det nødvendig å holde et lavt rentenivå og en lav kronekurs. Vi håper at den nye regjeringen vil bidra aktivt til det. En nøktern, målrettet og effektiv offentlig sektor er imidlertid også avgjørende for at det private initiativ skal ha mulighet for å vokse.

Regjeringen forutsetter at de økte overføringene til kommunene vil medføre flere ansatte i kommunal sektor. Isolert sett er dette vel og bra. Vi vet imidlertid at Norge på sikt vil få mangel på arbeidskraft. Allerede i dag er det flere steder i landet vanskelig å finne ledig helsepersonell. Dette kan i noen grad løses ved at vi åpner for arbeidsinnvandring, men for å sikre nok hender til å skape verdier må veksten i offentlig sektor holdes på et moderat nivå.

Kommunene har de siste årene gjennomført effektiviseringer. På kommunehuset skal det, etter Kristelig Folkepartis mening, være en liten og kompetent administrasjon, slik at mest mulig ressurser kan brukes til å gi innbyggerne et godt tjenestetilbud. Når nå Regjeringen gir kommunene en så vidt betydelig inntektsvekst, kan man spørre seg om disse effektiviseringsprosessene vil stoppe opp. Jeg håper ikke det.

Jeg håper heller ikke at inntektsveksten vil danne grunnlag for lønnsfest i offentlig sektor. Målet må være mer og bedre tjenester for hver krone.

Kristelig Folkeparti mener at samfunnet bygges best nedenfra. Vi tror på lokaldemokratiet, på at de som har skoen på, vet hvor den trykker. Det betyr at vi stoler på våre lokale folkevalgte, og tror at de gjør en helhjertet innsats for å sikre en god barnehage, kvalitet i skolen, en verdig eldreomsorg og et bredt kulturtilbud til alle kommunens innbyggere. Derfor vil vi gi kommunene gode rammevilkår.

Dilemmaet er: uten verdiskaping, ingenting å dele. Foreløpig har Stoltenberg-regjeringen vært mest opptatt av å dele. Fortsetter dette, kan arbeidsplasser trues. Vi trenger modige næringslivsledere som tør å satse, og myndighetene må derfor legge til rette for innovasjon og nyskaping. Kristelig Folkeparti vil følge nøye med for å sikre at vi har midler til å fordele også i framtiden.

Kommunalkomiteen har også ansvar for innvandrings- og integreringspolitikken. Dette er spennende og utfordrende politikkområder, som vil kreve rett rygg og masse mot fra politiske myndigheter i årene som kommer.

Norge er et flerkulturelt og mangfoldig samfunn. Utfordringen framover er å sikre at vi med hver våre særegenheter kan leve godt og fredelig sammen. En forutsetning for et godt samfunn er toleranse for annerledeshet. En annen forutsetning er nulltoleranse for overgrep, un-

dertrykkelse av enkeltpersoner eller grupper. Balansegangen mellom hva som både skal og må aksepteres, og hva som verken bør eller skal tolereres, kan være vanskelig. Men debattene om dette må vi ta – igjen og igjen. Det er viktig at vi inkluderer representanter med minoritetsbakgrunn i disse diskusjonene. På visse områder trengs både lovgivning og endring i holdninger og tradisjoner.

I Kristelig Folkeparti ser vi med forventning fram mot åpningen av det nye Integrerings- og mangfoldsdirektoratet. Vi håper og tror at denne etaten vil bidra konkret til en styrket og mer samordnet integreringsprosess.

Jeg vil påpeke at det i denne sal går et tydelig skille mellom de partiene som ønsker likeverd mennesker imellom, og det partiet som utelukkende forholder seg til firkantede prinsipper om likt tilbud til alle uavhengig av forutsetninger og behov. Fremskrittspartiets politikk på innvandrings- og integreringsområdet preges av forbud, påbud, straff og mistillit. Partiet hevder å være imot diskriminering, men erkjenner ikke at for å oppnå reelt likeverd mellom mennesker trengs av og til særtiltak.

Konsekvensen av Fremskrittspartiets politikk på dette området er ulike muligheter for mennesker, avhengig av etnisk opprinnelse og religiøs tilknytning. En slik politikk er fjernt fra det Kristelig Folkeparti står for.

Det er vår plikt som politikere og som borgere å forholde oss til innvandrerbefolkningen med et individfokus. Det er selvsagt at en person med funksjonshemming skal gis et tilrettelagt tilbud. Tilsvarende tilnærming må man også ha til utlendinger som får opphold i Norge. Det er bekymringsfullt at Fremskrittspartiet ikke anerkjenner dette.

Selv om Kristelig Folkeparti og Fremskrittspartiet er uenige om flere spørsmål i innvandrings- og integreringspolitikken, er vi enige om viktigheten av mangfold blant organisasjoner som arbeider med problemstillinger på innvandrings- og integreringsfeltet.

Utfordringene knyttet til integrasjon er mange og kompliserte, og derfor er det nødvendig med samfunnsaktører i frivillig sektor som kan gi kunnskap og komme med forslag til tiltak ut fra forskjellige innfallsvinkler.

I fjor høst ble Høyre, Kristelig Folkeparti, Venstre og Fremskrittspartiet enige om at organisasjonen Human Rights Service bør videreføres som en fast ordning. Bakgrunnen for dette var nettopp ønsket om mangfold, som nevnt. Vi håper Regjeringen vil følge opp denne intensjonen under fordelingen av midlene på post 71.

Merknadene i budsjettinnstillingen fra kommunalkomiteen viser uenighet mellom regjeringspartiene og opposisjonen på flere punkter. Stikkordsmessig vil jeg nevne at vi er uenig i at Husleietvistutvalget videreføres. Ordningen er fryktelig dyr, og betales ved kutt i bostøtten til alle. En slik prioritering er vanskelig å forsvare.

Vi er uenig i regjeringspartienes kutt på 10 mill. kr i overføringene til SIVA, og er bekymret for at dette vil innebære redusert støtte til viktige innovasjonstiltak.

Vi er også uenig i at man prioriterer å forlenge driftsperioden til eksisterende næringshager framfor å etablere nye.

Vi vil også framheve at komiteen i mange saker har funnet sammen. Det er positivt og gir et godt grunnlag for videre samarbeid om viktige saker.

Jeg vil avslutte med å vise til innstillingen.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Saera Khan (A) [11:15:07]: Tidligere statsminister Bondevik har uttalt at mye av tilbakegangen til Kristelig Folkeparti ved årets valg skyldtes at mange velgere ikke var fornøyd med Kristelig Folkepartis profil på områder som skatt og kommuneøkonomi.

Regjeringen Stoltenberg har økt de frie midlene til kommunene med hele 5,7 milliarder kr, noe som er i samsvar med Kristelig Folkepartis valgløfte om å balansere kommuneøkonomien. Representanten Tørresdal har bl.a. både i sitt innlegg i dag og i Sandnesposten tidligere i uken vektlagt hvor viktig god kommuneøkonomi er.

Betyr dette at representanten Tørresdal er mer fornøyd med hva regjeringen Stoltenberg har utrettet på området enn med sin tidligere regjering?

Björg Tørresdal (KrF) [11:16:05]: Representanten Tørresdal og Kristelig Folkeparti er veldig glad for hver krone som går til velferd, for hver krone som går til skole, til en bedre omsorg og til en verdig eldreomsorg. Og vi er enig med Regjeringen i de økte overføringene, men vi er uenig når det gjelder inndekningen av disse.

Når det gjelder skattelette, som også ble nevnt i replikken, er vi enig i at skattelettelse til næringslivet er med på å skape og sikre arbeidsplasser. Dilemmaet er balansen mellom disse to. Vi ønsker å gi mer til kommunene, samtidig som vi ønsker å sikre arbeidsplasser.

Åsa Elvik (SV) [11:16:55]: I valkampen hadde vi gleden av å møte lokale representantar frå Kristeleg Folkeparti og faktisk òg representantar frå Venstre som var opptekne av at no måtte kommuneøkonomien bli betre, for den hadde ikkje regjeringa klart å få god nok.

Etter budsjettforliket med Arbeidarpartiet i fjor uttala Jon Lillelun at no var eit godt budsjett blitt endå betre.

Av svaret frå Björg Tørresdal til Saera Khan går det fram at Kristeleg Folkeparti er tilfreds med at denne regjeringa aukar overføringane til kommunane, men at dei òg er for skattelette.

Korleis prioriterer ein? Kva står øvst på prioriteringslista og kva står som nummer to? Er representanten Tørresdal einig i at dette ikkje er eit spørsmål om kva vi har råd til, eller kva vi unner oss, men at det faktisk er eit prioriteringssørsmål?

Björg Tørresdal (KrF) [11:17:54]: Jeg vil gjerne gjenta mitt svar. Skattelette skaper arbeidsplasser. Vi øker f.eks. avskrivingssatsen, der denne regjeringen har valgt ikke å gå inn for vårt forslag, for å kunne bedre økonomien i næringslivet. Det er en rekke forslag overfor næringslivet som vi er veldig glad for og med lett hjerte støtter, fordi vi tror at gode rammevilkår vil gi inntekter og økt velferd.

Det er vanskelig å si hvor grensen går for en god kommuneøkonomi. Vi har sett at utgiftene øker veldig i kommunal sektor, og det har vært en utfordring, for til tross for at vi nå i mange år på rad har økt overføringene til kommunene, har prislappen i kommunene økt mer. Det ønsker også Kristelig Folkeparti å ta på alvor, og derfor er vi glad for økte midler til kommunene.

Trygve Slagsvold Vedum (Sp) [11:18:55]: Det var mye bra i innlegget til Björg Tørresdal, selv om slutningene ikke alltid var de beste, synes jeg. Det var en ting som overrasket meg på slutten av innlegget, og det var at Kristelig Folkeparti plutselig er blitt et varmt talsparti for organisasjonen Human Rights Service. Det er ikke kommet fram i innstillingen, og det overrasker meg stort. Det overrasker meg også stort at de når de er så for den organisasjonen, da ikke ble med på en merknad i forhold til Norges Velforbund.

Mener Kristelig Folkeparti nå at Human Rights Service, som er en smal organisasjon og svært kontroversiell, er viktigere enn Norges Velforbund?

Björg Tørresdal (KrF) [11:19:36]: Det som er viktig for Kristelig Folkeparti, er å sikre et mangfold av organisasjoner og ikke bare gi støtte til de organisasjonene som man er enig med i alle ledd, men at man altså sikrer et mangfold, slik at det er mange talsmenn som får statsstøtte.

Statsstøtten kan gis enten som en egen post på statsbudsjettet eller gjennom en samlepost der man søker om støtte. Dette var ment som en oppfordring til å oppfylle tidligere forpliktelser. Vi har sagt at vi ønsker å gi alle organisasjonene en likeverdig sjanse til å søke om støtte på statsbudsjettet. Dermed har vi oppfordret Regjeringen til det.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Trygve Slagsvold Vedum (Sp) [11:20:23]: Den første delen av opptrappingsplanen for å styrke den lokale velferden er gjennomført. Regjeringen har i løpet av noen få høstdager klart å gjennomføre et historisk løft for kommunesektoren – et løft som gir kommunene hele 5,7 milliarder kr mer, et løft som er et første steg i å styrke den lokale skolen og å bedre eldreomsorgen.

Jeg har lyst til å komme med noen lokale eksempler på hva dette løftet betyr. La meg begynne med et ganske nært område. Nittedal kommune får 11 mill. kr mer, men Fremskrittspartiets representant, Thomsen, fra Nittedal sier nei til de økte frie inntektene. Stavanger kommune får 66 mill. kr ekstra til å løse lokale utfordringer, men representanten Høie fra Høyre sier nei til dette løftet. Skien kommune får 31 mill. kr ekstra, men tidligere Høyre-ordfører, representanten Kari Lise Holmberg, sier nei. Lardal kommune får 3 mill. kr ekstra, men heldigvis er det noen som sier ja, og tidligere arbeiderpartiordfører Dag Terje Andersen sier ja. Karasjok kommune, derimot, får også 3 mill. kr mer, men hva sier Venstre-representanten Vera Lysklætt, nettopp fra Karasjok? Hun sier nei. Den vakre

kystkommunen Selje, som ligger ytterst i havgapet, får også 3 mill. kr ekstra, 3 mill. kr som kan brukes til å styrke den lokale skolen og styrke eldreomsorgen, og de kan brukes til å markedsføre turistnål i Selje, men representanten Åge Starheim fra Selje og Fremskrittspartiet sier nei til de frie inntektene. Jeg vet at Kristelig Folkepartis ordfører i Selje sier ja, men støtte i eget parti får hun ikke, for Kristelig Folkepartis representant, Bjørg Tørresdal, sier nei til Selje. Hun sier også nei til sin egen hjemkommune, Sandnes. Hun synes ikke det er korrekt at Sandnes skal få 33 mill. kr ekstra. Det må være et lite paradoks for en del lokale Kristelig Folkeparti-representanter.

Harstad kommune får 14 mill. kr ekstra, men tidligere formannskapsmedlem i Harstad, representanten Per-Willy Amundsen, sier nei til økte frie inntekter, sier nei til at de som bor i Harstad, selv kan bestemme hva de vil bruke pengene på. Men heldigvis har representanten Elvik fra Sosialistisk Venstreparti og representanten Vedum fra Senterpartiet sagt ja til at Bø skal få 2,5 mill. kr mer, at Stange skal få 12 mill. kr ekstra. Heldigvis er det et flertall i Stortinget som sier ja til at alle landets kommuner skal få et historisk løft, et løft som er helt nødvendig.

Det er mange som er glad for at Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Arbeiderpartiet sier ja – mange i alle partier, i Høyre, i Kristelig Folkeparti, i Fremskrittspartiet, i Venstre. Vi er glad for den brede støtten vi får utenfor stortingssalen. Folk vet at årets løft er det første av en fireårig opptrappingsplan for å styrke den lokale velferden.

Vårt mål er en geografisk og sosial utjevning. Årets kommuneopplegg er et steg i riktig retning for å nå dette målet. Kommunene blir satt bedre i stand til å løse sine oppgaver, løse sine oppgaver nær folk, løse sine oppgaver ved å sikre en god skole, sikre en verdig eldreomsorg og få på plass det kulturhuset som noen synes er så forferdelig at man f.eks. har bygd i Åmot. Jeg vil ta et lite eksempel fra min nabokommune, Løten. Hva bruker de 4,7 mill. kr til der? 3 mill. kr går til skole, 1 mill. kr går til pleie, og de siste 700 000 kr går til kultur og andre mindre formål i kommunen. Så løftet i kommuneøkonomien virker. Løftet gjør at vi har vridd fra mer til privat forbruk over til mer til fellesskapet.

I tillegg til å styrke kommuneøkonomien har Regjeringen bevilget 120 mill. kr til en tidlig distriktspolitisk satsing. Vi tar våre ord på alvor. Vi har vårt mål om geografisk og sosial utjevning. Vi har tatt den sosiale utjevningen gjennom et tydelig løft for kommunene. Vi tar også den geografiske utjevningen på alvor gjennom et tydelig løft for de distriktspolitiske verkemidlene.

Heldigvis forstod folk at det ikke bare er skattelette som gjør livet bedre. Heldigvis tenkte folk større. Nå ser vi resultatet av et nytt flertall, et nytt flertall som har hjerte for hele landet.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Åge Starheim (FrP) [11:25:30]: Det må ha skjedd ei viss forskyvning i minnet hos siste talar når han skuldar meg for ikkje å ha støtta ei utvikling som vil slå positivt ut for heimkommunen min, Selje. Eg kjenner til forholda

i Selje og har fått god støtte for at vi vil sikre pengane som skal gå til helse og omsorg. Det er helseetaten i Selje som kvart år har fått eit underskot på 3–4 mill. kr. Eg trur at pengane kjem til å gå til det som vi vil.

Eg har eit spørsmål til representanten som går på det som står i Soria Moria-erklæringa om at ein vil innføre ei ordning med frukt og grønt i skulen og leggje til rette for ei forsøksordning med skulemat. Føler representanten seg vel når ein i dag registrerer at det har vorte lagt på ei ekstraavgift på den mjølka som skuleungane bruker, og at ein finansierer dette med auka avgifter?

Trygve Slagsvold Vedum (Sp) [11:26:42]: Det er en kjent sak at Senterpartiet ikke er noe glad for at matmomsen blir økt. Men vi måtte foreta noen prioriteringer i årets budsjett, og den prioriteringen var at vi ville løfte kommuneøkonomien. Det klarte vi, og matmomsen økte da med 2 pst. Men vi kommer til å jobbe for å redusere den. Det var Senterpartiet som i sin tid også hadde ansvaret for at den ble halvert. Det hører også med til historien.

Vi har nå hatt makta i et par måneder. Selvfølgelig har vi ikke klart å gjennomføre alt på de to månedene. Men det vi har klart, er å få til et gedigent løft for kommunene. Det er jeg veldig fornøyd med. Så kommer en del av de andre løftene senere.

Bent Høie (H) [11:27:35]: Representanten Slagsvold Vedum trakk fram Stavanger som et eksempel på en kommune som har fått mer. Det er riktig. Stavanger var også en av de kommunene som vant mest gjennom de fire årene med Bondevik II-regjeringen. Blant annet vant Stavanger 90 mill. kr på omleggingen av selskapsskatten, som den nåværende regjeringen har varslet at de skal se på på nytt. Jeg vil bare minne om at bl.a. Senterpartiet stemte imot den omleggingen.

En annen ting som Stavanger har tjent på, er at den kommunale skattøren har økt. Men den nåværende regjeringen har redusert den kommunale skattøren. Det er ganske oppsiktsvekkende, fordi det i Senterpartiets program står at man vil «styrke kommunesektoren gjennom mer frie økonomiske midler, først og fremst ved å øke kommunens andel av skattøren».

Nøyaktig den samme setningen er også fremmet som forslag nr. 7 i denne saken, og Senterpartiet har varslet at de vil stemme imot. Hvordan vil Slagsvold Vedum forklare at Senterpartiet vil stemme imot sitt eget program, og dermed ramme en del kommuner, bl.a. Stavanger?

Trygve Slagsvold Vedum (Sp) [11:28:52]: I år er den kommunale skattøren på 13,2. Neste år blir den 13,3. Så vi har økt den kommunale skattøren.

Vi har varslet at vi i løpet av våren vil gå gjennom inntektssystemet for å se på helheten. Derfor mener vi at det er feil å gjøre store endringer nå. Vi vil ha en helhetlig gjennomgang for å se hvordan det slår ut.

Omleggingen av skattesystemet i forrige periode gjorde at man tok fra noen og gav til andre, bl.a. til Stavanger kommune da de fikk 19 mill. kr ekstra i forbindelse med omlegging av bedriftsbeskatningen. Vi ønsker en helhet-

lig gjennomgang for å se hvordan det slår ut, og deretter vil vi komme med nye forslag.

Björg Tørresdal (KrF) [11:29:36]: Kristelig Folkeparti er opptatt av en god distriktspolitikk. I valgkampen fikk vi høre fra Senterpartiet at en ny kurs ville bety en helt ny distriktspolitikk, en mye mer aktiv distriktspolitikk. Vi ville få slutt på det som under Bondevik II-regjeringen ble karakterisert som en negativ utvikling. Det vil le skje noe mye mer aktivt på den distriktspolitiske fronten hvis Senterpartiet, Arbeiderpartiet og SV fikk flertall.

Er Senterpartiet fornøyd med den nye kursen innenfor distriktspolitikken? Hva var det man ikke fikk gjort på disse tre ukene som Senterpartiet kunne tenke seg å gjøre, for å få en aktiv distriktspolitikk?

Trygve Slagsvold Vedum (Sp) [11:30:29]: Når man snakker om distriktspolitikk, må man snakke om den store distriktspolitikken. Hva er viktig når en skal ha et godt sted å bo og et godt lokalmiljø? Jo, det er for det første at man har et godt lokalt sykehus. Og hva står i Soria Moria-erklæringen, og hva har Regjeringen slått fast? Ingen lokalsykehus skal legges ned. Jeg er svært godt fornøyd med det.

Det andre som er viktig, er at kommune har et godt tjenestetilbud, også de små kommunene, og derfor har Regjeringen bevilget 1 1/2 mill. kr ekstra til kommuner med under 3 000 innbyggere. Det betyr mye for en kommune som f.eks. Engerdal, med de avstandene som er der. Så vi er godt fornøyd med hovedtankegangen i Regjeringens opplegg, der man ser hvordan man kan ta hele landet i bruk, og hvordan man i den store politikken også kan ta distriktspolitiske hensyn.

Vi ser at det bare er en start, men vi er godt fornøyd med den starten, løftet med 120 mill. kr i direkte distrikstrettede virkemidler.

G u n n O l s e n hadde her overtatt presidentplassen.

Presidenten: Replikordskiftet er omme.

Vera Lysklætt (V) [11:31:43]: Jeg vil starte innlegget mitt med å forsikre om at Venstres ordførere og lokalpolitikere vil være glade for de ekstra pengene som kommunene vil få til rådighet i 2006. Kommunene er landets viktigste leverandører av utdanningstilbud og velferdstjenester, og økt økonomisk handlingsrom er selvsagt positivt.

Venstre har alltid prioritert kommunene innenfor en politikk som nettopp balanserer mellom å bruke penger og å skape nye til den offentlige velferden. Det gjorde vi både under Bondevik I- og Bondevik II-regjeringen. I den siste ble det, etter en nødvendig opprydding i økonomien, satset mer på kommunene enn noen annen regjering hadde gjort fram til da. Men det er med kommunene som med andre; det er mer enn rene inntekter som teller: rammebetingelsene rundt, som priser på det man skal kjøpe, renter på penger som lånes, inntektsstrømmen framover osv.

Kommunesektoren er stor, og den må nødvendigvis innordnes en helhetlig økonomisk politikk. Vi har tidligere sett økonomiske løft forsvinne i økte lønninger, i mangel på omstilling og fornyelse, i økte utgifter i en galopperende samfunnsøkonomi. Det er derfor ikke bare å rope halleluja før en har sett virkningene totalt sett. De små og nyskapende bedriftene er selve forutsetningen for den kommunale og statlige velferden videre, og det gjenstår også å se hvor godt de klarer seg i tiden framover.

Venstre står i front for lokaldemokratiet. Det er avgjørende for hele folkestyret i landet vårt at det er forankret lokalt. Det bidrar til rekruttering, innsikt og erfaring, deltakelse og engasjement. Uten denne grunnmuren i lokalsamfunnene vil demokratiet forvitne. Det er de som er nærmest, de som har skoen på, som best kjenner hvor den trykker. Det er de lokale politikerne som møter velgerne på butikken, og det er de som vet best om det er skolen eller sykehjemmet som trenger mest penger til neste år.

Senterpartiet er nok det partiet som står Venstre nærmest i synet på lokaldemokratiets betydning, og jeg er glad for kommunalministerens vektlegging av dette. Jeg håper derfor at Regjeringen holder fast på det åpenbare faktum at vettet er jevnt fordelt i landet, og at lokaldemokrati forutsetter lokal frihet til å ta ulike valg.

Det har nå vært gjennomført en valgkamp hvor satsing på skole og helse har vært i front, og det er derfor å forvente at dette nå blir fulgt opp lokalt i det ganske land. Det er f.eks. et enormt behov for opprustning av skoleanlegg og bygging av nye mange steder i landet, som følge av et stort etterslep når det gjelder vedlikehold gjennom mange år.

Interessen er stor når det gjelder rentekompensasjonsordningen. Derfor bør flere prosjekter enn i dag få midler fra denne ordningen. Det er nok her å vise til mitt hjemfylke, Finnmark, hvor vi har skoleanlegg som er bygd rett etter krigen, med datidens krav til materialbruk og innneklima, og som er fullstendig nedslitt.

Kommunal- og forvaltningskomiteens innstilling berører også samiske forhold. Jeg er glad for at Regjeringen opprettholder bevilgningen til samiske formål som Bondevik-regjeringen foreslo i sitt statsbudsjett for 2006. Satsingen på samisk språk og informasjon om samiske forhold blir dermed videreført. Dessuten får vi en videre satsing på Kompetansesenter for urfolks rettigheter og Ressurscenter for natur- og reindriftstjenester, og det vil bli gitt et statlig lån til etablering av Finnmarkseiendommen. Styret for Finnmarkseiendommen er nå valgt, og finnmarksloven vil tre i kraft i løpet av andre kvartal neste år.

Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre har også ønsket å framheve viktigheten av at utbyggingsprosjektet ved Saemien Sijte, det sørsamiske kultursenteret i Snåsa, kan realiseres, med oppstart i 2007. Vi har et stort ansvar for å ta vare på og videreutvikle også den skjøre sørsamiske kulturen.

Vi lever i et flerkulturelt samfunn, og mange års innvandring har gitt landet nødvendig ny arbeidskraft og mange positive impulser. Dette overskygges ofte av fokusering på problemer knyttet til innvandring og integrering, men er ikke desto mindre det riktigste bildet. Også i

tiden framover trenger vi innvandrere, ikke minst for at vi skal ha nok arbeidskraft innen helse- og omsorgssektoren. Høyere levealder og lavere fødselstall fører til at antall eldre øker i forhold til antall personer i yrkesaktiv alder. Det forventes derfor at det vil bli behov for dobbelt så mange arbeidstimer i den kommunale pleie- og omsorgstjenesten i 2060 som i 2000. Vi må derfor skape et samfunnsklima som er inkluderende og byggende, og som gjør at utlendinger kan føle seg velkomne og verdsett her hos oss. Venstre er glad for de mange positive skritt som Bondevik-regjeringen tok på dette feltet, ikke minst stortingsmeldingen «Mangfold gjennom inkludering og deltakelse». Dette var i sum en sterk og viktig verdimelding, som et stort flertall i Stortinget kunne stille seg bak. Vi har derfor forventninger til en fortsatt positiv og inkluderende innvandrings- og integreringspolitikk i dette landet.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Trygve Slagsvold Vedum (Sp) [11:38:08]: Det er hyggelig å høre representanten fra Venstre skryte av at Senterpartiet er opptatt av lokaldemokrati. Det er jo helt rett. Så det er bra.

Men jeg har et spørsmål. Kjell Sæther, som er ordfører i Karasjok, er veldig fornøyd med at Karasjok kommune fikk 3 mill. kr mer. Synes representanten Lysklætt det er litt tungt i dag å stemme mot at Karasjok kommune skal få 3 mill. kr mer, og at Finnmark fylkeskommune, som sårt trenger det, skal få 12,7 mill. kr mer?

Vera Lysklætt (V) [11:38:46]: Representanten Slagsvold Vedum nevner Sæthers behov for penger i Karasjok kommune. Jeg kjenner veldig godt til hvordan han har drevet den kommunen i mange perioder.

Politikk handler om prioritering, og vi har vel knapt noe skoleanlegg i Finnmark som er så nedslitt som det vi har i Karasjok. Karasjok trenger også en næringspolitikk som gir nye småbedrifter, og ikke, slik Regjeringens gjør, struper dem vi har.

Inger Løite (A) [11:39:33]: Kommunene er en av de viktigste – ja kanskje den viktigste – av velferdsprodusentene i Norge. En god kommuneøkonomi vil gi kommunene mulighet til å gi gode tjenester innen skole, barnehage, helse og omsorg.

Partiet Venstre har tradisjonelt vært et parti som har vært opptatt av å skape gode fellesskapsløsninger. Hvordan kan Venstre da støtte et kommuneopplegg som vil gi kommunene vesentlig mindre mulighet enn med det opplegget regjeringen Stoltenberg har, til å ivareta sin rolle som tjenesteleverandør?

Vera Lysklætt (V) [11:40:23]: Venstre er et parti som er opptatt av å skape gode fellesskapsløsninger. Men for Venstre er ikke verden svart-hvit. Derfor er Venstre et virkelig sentrumparti. Vi er tilhengere av en sterk offentlig sektor, samtidig som vi er opptatt av at det totale budsjett-opplegget er slik at vi også får skapt verdier for framtiden.

Åsa Elvik (SV) [11:41:06]: Eg er veldig glad for at representanten Vera Lysklætt tok opp samiske spørsmål i så stor breidd som det ho gjorde i sitt innlegg, og tilfreds med at Venstre har lagt merke til at dette er ein innsats som fleirtalsregjeringa har forsterka.

Vi skjønner at det skjer diverse ting på borgarleg side i politikken, og Framstegspartiet har i denne debatten komme med ei utstrekkt hand til dei andre borgarlege partia. Korleis ser representanten Lysklætt for seg at det vil bli å samarbeide med Framstegspartiet om samepolitikken, både i budsjettspørsmål og i andre typar saker?

Vera Lysklætt (V) [11:42:11]: Jeg er egentlig glad for å få det spørsmålet, for jeg synes det er veldig trist og beklagelig at Fremskrittspartiet er så veldig bastant i forhold til dette med samiske spørsmål. Vi har behov for å ha et spesielt fokus på samiske forhold. Ellers er jeg sterkt bekymret for at både språket og kulturen fort vil dø ut, med den ytre påvirkningen vi har hele tiden. Venstre har gjort det klart at regjeringssamarbeid med Fremskrittspartiet ikke er mulig på grunn av avstanden i politikk. Det gjelder særlig i forhold til miljø, innvandring og økonomi og ikke minst gjelder det i politikken overfor samene. Det beklager jeg.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Statsråd Åslaug Haga [11:43:30]: Det er hyggelig for en kommunal- og regionalminister å kunne få lov til å legge fram et solid opplegg for kommuner, for distrikt og for bolig for 2006. På alle disse områdene er vi på vei, men vi er slett ikke i mål.

I Kommunal- og regionaldepartementet har vi ingen tradisjon for å sprette champagneflasker eller å stå på hendene, men vi gleder oss daglig over en rekke hyggelige henvendelser fra hele Kommune-Norge. De sprer seg sjølsagt over hele spekteret, fra lettelse – at man puster litt lettere rundt omkring – og til det jeg faktisk vil omtale som begeistring. Disse henvendelsene kommer fra partier av alle politiske avskygninger. Og som sagt: Det er langt fram før vi kan si at vi har nådd målet vårt når det gjelder kommuneøkonomien, som nemlig er å finne balansepunktet mellom de oppgavene som kommunene har, og de pengene som de har til rådighet. Men noe av det vi har oppnådd gjennom det kommuneopplegget vi nå legger fram, som innebærer en styrking av frie inntekter med 5,7 milliarder kr fra 2005 til 2006, er å bidra til å skape optimisme rundt omkring i Kommune-Norge. Folk får igjen troen på at det er noe poeng i å engasjere seg i lokalpolitikken. De får igjen troen på at de skal kunne få det handlingsrommet som de ønsker å ha, slik at de kan tjene innbyggerne sine på en best mulig måte. Og ikke minst innebærer det opplegget vi nå legger fram for kommunene, at mange får igjen troen på lokaldemokratiet.

Veksten i frie inntekter som vi har lagt opp til, kommer alle kommuner til gode. Men Regjeringa har valgt å tilgodese de små kommunene i distriktene med en ekstra økning gjennom regionaltilskuddet, som er på knapt 1,6 mill. kr pr. kommune. Dette er sjølsagt en meget be-

visst prioritering, og det er en prioritering som må ses i lys av det klare målet vi har om å skape likeverdige levekår i hele landet, og at vi skal greie å gi folk valgfrihet også i forhold til hvor de skal bo.

Det er mange som har stilt spørsmål ved hvordan kommunene vil bruke de ekstra pengene. Vi har sjølsagt store forventninger til at pengene skal brukes til flere hender til omsorg, at det skal bli flere lærere, at det skal bli en større innsats for frivillige lag og foreninger, og at vi skal kunne ta tak i det forebyggende arbeidet rundt omkring i Kommune-Norge. Men det er altså et faktum at kommunene har vært sulteføret over så lang tid at behovene svært mange steder går langt utover det som vi har greid å levere i denne omgang.

Men la det være klart: Sjøl om det er kommuner nå som bruker penger til å forbedre sin økonomiske stilling, som kutter på og reduserer underskudd, kan det sjølsagt utmerket godt være det smarteste å gjøre i den kommunen. Vi har tiltro til at norske kommunestyrerepresentanter gjør det som er smartest, det som er klokest, i den kommunen som de bor i. Og under alle omstendigheter er det da så vidunderlig i Norge at hvis lokalpolitikkerne ikke foretar de prioriteringene og gjør de valgene som folk i kommunen mener er klokest, ja da får vi altså sparke dem ut ved valget om godt og vel halvannet år. Men det er ingen annen måte å drive fornuftig forvaltning på i Norge enn at vi har tiltro til dem som er valgt til å utføre jobben. I kommunene er det altså kommunestyrerepresentantene.

Jeg snakker meg helt bort på kommunene. Jeg hadde i grunnen tenkt at jeg også skulle ha sagt en god del om distriktspolitikken. For vi har også med dette budsjettet lagt grunnlaget for å ta tak i distriktspolitikken og foreta det distriktspolitiske løftet som står omtalt i Soria Moria-erklæringa. Det handler om at vi kan bruke midler til å gjøre en spesiell innsats på enkelte områder, som vi f.eks. når det gjelder kultur og næring, skal gjøre overfor småsamfunn. Men det viktigste er at vi får integrert distriktsperspektivet i all sektorpolitikk, og at vi evner å samordne Regjeringas politikk på en bedre måte enn vi har gjort tidligere. Vi gleder oss til å ta fatt også på den biten.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Ib Thomsen (FrP) [11:49:05]: Jeg leser i Nationen at det kreves inn eiendomsskatt «som aldri før». Selv om kommunene nå har fått overført mer enn 5 milliarder kr, fortsetter Kommune-Norge å innføre eiendomsskatt. 249 kommuner har nå innført eiendomsskatt, og de tar inn på det 3,5 milliarder kr. Her gir man 5 milliarder med den ene hånda, og så tar man inn igjen fra kommuneinnbyggerne 3,5.

Da er spørsmålet mitt: Regjeringen sier at de satser stort på barnefamiliene – stort. Er det da det smarteste å innføre eiendomsskatt når det er nettopp barnefamiliene det går ut over, som må betale denne regningen på 3,5 milliarder kr?

Statsråd Åslaug Haga [11:50:15]: Regjeringa mener at eiendomsskatt skal være en frivillig skatt. En skal kun-

ne ta stilling til lokalt hvorvidt en ønsker å ha det eller ikke. Men det er et faktum at fordi kommunene har vært sulteføret over år, er det en rekke kommuner som har følt seg tvunget til å innføre eiendomsskatt. De har måttet gjøre det mot sin vilje.

Det som i hvert fall er tindrende klart, er at hvis vi skulle ha lagt Bondevik-regjeringas opplegg til grunn for kommunesektoren, ville det ha vært langt flere kommuner som ville ha følt seg nettopp tvunget til å innføre eiendomsskatt.

Bent Høie (H) [11:51:14]: Regjeringen arbeider nå med en videreoppfølging av den såkalte NAV-reformen, der en bl.a. skal se på de ulike sosiale ytelsene og ytelsene bl.a. rettet mot fattige. I NAV-reformen er det et vesentlig element at kommunene fortsatt skal ha et stort ansvar i forhold til å ivareta situasjonen også for dem som har behov for ekstra hjelp. Derfor har en lagt til grunn at sosialstøtteordningene fortsatt skal være kommunale.

Men i gårsdagens Stavanger Aftenblad tar lederen for Stortingets arbeids- og sosialkomite, Karin Andersen, til orde for både å heve, lovfeste og statliggjøre sosialhjelp-satsene. Det er derfor grunn til å få avklart om det er Regjeringens politikk at kommunene skal miste det ansvaret de i dag har for sosialpolitikken.

Statsråd Åslaug Haga [11:52:46]: Jeg kjenner ikke til den artikkelen i Stavanger Aftenblad som det henvises til fra representanten, og derfor er jeg heller ikke i stand til å kommentere den. Det ligger ikke inne i Regjeringas politikk at det skal gjøres noen grunnleggende endringer i hvilke oppgaver kommunene skal ha heller på dette området. Men jeg noterer meg at representanten Høie i alle sine innlegg, i alle sine replikker, i dag behørig har unngått å nevne det som er det viktigste temaet i denne debatten, nemlig det som går på kommunenes økonomi. Det forundrer meg. Det er opplagt slik at hvis kommunene også skal kunne greie å yte god service overfor de innbyggerne som har spesielle behov, må vi faktisk evne å styrke kommuneøkonomien. Det er basisen for det tjenestetilbudet som vi også skal gi til dem som har det mest krevende.

Bjørn Tørresdal (KrF) [11:54:05]: Kristelig Folkeparti har positive og store forventninger til Senterpartiet og statsråden når det gjelder distriktspolitikken. Nå ble det ikke sagt så mye om distriktspolitikken, men jeg vil gi statsråden en ny anledning til å si noen ord om den.

Representanten Slagsvold Vedom sa at Senterpartiet er fornøyd med 120 mill. kr i direkte distriktsstøtte på dette statsbudsjettet. I valgkampen hørte vi om mye større tall og høyere forventninger fra Senterpartiets side. Så mitt spørsmål til statsråden er: Er statsråden fornøyd med 120 mill. kr?

Et lite spørsmål til: Tidligere i dag har jeg spurt om hvordan en skal løse mangelen på kvalifisert arbeidskraft når en nå skal ha så mange flere hender i skolen og i omsorgstjenester. Er det ikke en god idé ikke å kutte i de private høyskolene og føre en helhetlig politikk fra Regjeringens side?

Statsråd Åslaug Haga [11:55:09]: Intet gleder meg mer enn å få anledning til å si litt mer om distriktpolitikken. Konkret til spørsmålet fra representanten Tørresdal: Jeg tror ikke at hun vil la seg forundre over at jeg sier at de 120 mill. kr som vi har lagt inn ekstra til distriktpolitiske tiltak, er vi veldig fornøyd med at vi har fått på plass, men det er helt opplagt at vi har høyere ambisjoner på vegne av distriktpolitikken enn det vi har greid å vise nå.

Det de 120 mill. kr gjør, er at vi kan komme i gang med en rekke viktige tiltak der det vil være mulig å fylle på med penger seinere. Det er jo et faktum at distriktpolitikken har ligget nede så lenge nå at det er behov for å ta tak i dette helt grunnleggende, ikke minst ved å sette i gang nye prosjekter.

Så er det viktig at vi kommer i gang med den samordningsprosessen som vi også har bebudet i budsjettokumentet. Det er oppnevnt et eget regjeringsutvalg for distriktpolitikken, og det skal bidra til å sikre nettopp at vi får inn distriktperspektivet i hele sektorpolitikken. Det er når vi lykkes i den brede distriktpolitikken at vi vil lykkes i distriktpolitikken allment.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Ib Thomsen (FrP) [11:56:52]: Det er med stor interesse jeg lytter til representantene fra de rød-grønne. Retorikken og selvsкрыten av budsjettet er tydelig – man er veldig fornøyd. Norge har aldri sett et bedre budsjett. Ja, selvsкрыt kommer oftest fra hjertet.

Her ligger mye av forskjellen i virkelighetsforståelsen. I debatten har det blitt gitt uttrykk for at det tigger inn meldinger fra Kommune-Norge om at man er meget fornøyd med de nye og tilførte midler man nå har fått. Fremskrittspartiet er enig i at kommunene trenger midler. Vi har imidlertid ikke bare fått tilbakemeldinger fra ordførere og lokalpolitikere, men også fra innbyggere som bor i kommunene, bl.a. bekymringsmelding fra innbyggerne også i Nittedal kommune. Kommunen har fått 11 mill. kr i frie midler, som ikke har gått til det Regjeringen har lovet at det skal gå til, nemlig 40 pst. til skole, 60 pst. til omsorg. Det er den meldingen vi har fått. Men man bruker retorikken i dag og sier: Vi kan ikke holde alle løfter, men vi har i hvert fall unngått kutt!

De kommuner som er på ROBEK-listen, må etter mitt syn nedbetale gjeld før de kan disponere frie inntekter fritt. Det er forskjeller i Kommune-Norge, til dels store også. Ja, de er jammen så store at det påstås at det er 30 pst. bedre tjenestetilbud i enkelte kommuner enn i andre. Dette er et grunnleggende problem for Kommune-Norge. Når regjeringspartiene ikke ønsker å øremerke midler til kommunene for å sørge for at midlene blir brukt til det som det er lovet at de skal brukes til, må eldreomsorgstjenestene bli lovfestet, slik at alle eldre kan få det samme tilbudet uansett hvilken kommune man bor i.

Som sagt, retorikken til de rød-grønne går på at frie midler fortrinnsvis skal gå til skole og omsorg. Ja, er vi nå så sikre på det? Fremskrittspartiet kan med sitt budsjett virkelig garantere at pengene går til eldre og skole, og

ikke til kulturhus, rådhus, høye godtgjørelser til ordførere eller til å nedbetale gjeld. Men Regjeringen kan ikke garantere dette. Når det er sagt, må det sies at Norge er et godt land å bo i, men det er enkelte grupper som fortsatt sliter i hverdagen. Det er akkurat disse gruppene Fremskrittspartiet har prioritert i sitt alternative budsjett.

Fremskrittspartiet registrerer med glede at handlingsprogrammet for Oslo indre øst har vært meget vellykket. Fremskrittspartiet ser nå et klart behov for at fokuset flyttes til Søndre Nordstrand og Groruddalen. Fremskrittspartiet øker derfor posten med 25 mill. kr i sitt alternative budsjett. Vi registrerer at Regjeringen ikke ser at dette har vært et like vellykket prosjekt, og ikke ønsker å satse fullt så stort som Fremskrittspartiet gjør.

Fremskrittspartiet er av det syn at økt produktivitet i byggebransjen er et ansvar og en oppgave som ikke staten skal påta seg. Private aktører må finne de arbeidsformer og arbeidsmetoder som de selv synes er gode. Fremskrittspartiet har vært positive til et offentlig system for elektronisk kommunikasjon i plan- og byggesaker, nemlig ByggSøk. ByggSøk er et viktig virkemiddel for å forbedre produktiviteten i plan- og byggesaker, men jeg er redd for at et ensidig fokus på ByggSøk kan resultere i at saksbehandlingen i den enkelte kommune virkelig blir proppen i systemet. Den erfaringen er det mange som har.

Jeg vil også vise til Fremskrittspartiets politikk når det gjelder nedleggelse av Sametinget, og partiet reduserer kapitlet med 99 mill. kr i sitt alternative budsjettframlegg. Fremskrittspartiet er uenig i at samene kvalifiserer til betegnelsen «urbefolkning», og er av det syn at de konvensjoner og lover som Stortinget la til grunn for opprettelse av Sametinget, ikke egentlig krever et sameting. Denne politikken står Fremskrittspartiet alene om, men vi kommer til å fortsette å jobbe med dette.

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [12:01:54]: Regjeringen vil føre en human og solidarisk flyktning- og asylpolitikk basert på prinsippene for rettssikkerhet. For asylinstituttets legitimitet er det av avgjørende betydning at de med behov får asyl, og utlendinger som har fått avslag på asylsøknaden, returnerer raskt. Det benyttes store ressurser til opphold i mottak og til tvungen uttransportering med politi av personer som har fått endelig avslag på asylsøknaden. Dersom flere reiser hjem frivillig, kan midlene i stedet benyttes til integrering og inkludering av de asylsøkerne som får bli i Norge.

Ankomsten av asylsøkere fra enkelte land kan ses i sammenheng med at det er vanskelig å gjennomføre retur til disse landene. Vi ønsker å satse på tiltak som motiverer til frivillig retur, som f.eks. støtte til reintegrering i hjemlandet. Vi ønsker også å etablere avtaler med flere land om tilbaketakelse av egne borgere for å få gjennomført flere returer. Slike avtaler gjør at returer kan gjennomføres på en forutsigbar, trygg og rask måte. Det kan videre være aktuelt å gå inn i samarbeidsprosjekt med opprinnelseslandene. Regjeringen vil på bakgrunn av dette styrke returarbeidet med 10 mill. kr.

Innsatsen mot arbeidsledighet og for inkludering i arbeidslivet er en hovedsak for Regjeringen. Det er det vik-

(Statsråd Hanssen)

tigste virkemidlet for å bekjempe fattigdom. Regjeringen foreslår å bevilge 100 mill. kr til å gjeninnføre integreringstilskuddet for familiegjenforente til personer med opphold på humanitært grunnlag i tre år etter bosetting. Ved å gjeninnføre rett og plikt til introduksjonsprogram for denne gruppen vil Regjeringen sørge for at man får en effektiv og målrettet kvalifisering for det norske samfunnsliv og arbeidsmarked. Familiegjenforente er oftest kvinner, og tiltaket vil bidra til at kvinner med minoritetsbakgrunn blir behandlet som selvstendige personer med egne rettigheter til informasjon, språkopplæring, utdanning og arbeid. Tiltaket gir også grunnlag for raskere bosetting og vil på sikt gi mulighet for en økning av kvoten for overføringsflyktninger.

For innvandrere med lang botid som står utenfor arbeidsmarkedet og er avhengige av sosialhjelp, vil Regjeringen bevilge 20 mill. kr til kvalifiseringsprogram som vil gi disse en ny sjanse til å komme seg inn i arbeidslivet.

For at barn med dårlig språkutvikling bedre skal kunne følge med i ordinær undervisning på skolen og delta i sosiale aktiviteter på linje med andre barn, har Regjeringen omprioritert 10 mill. kr til forsøk med gratis kjernetid i barnehage for alle barn i områder med høy andel minoritetsspråklige barn. Tilbudet vil omfatte alle barn i områder der det innføres, men det er spesielt viktig at minoritetsspråklige barn får et slikt tilbud i barnehage året før de begynner på skolen. Tiltaket kommer i tillegg til at Regjeringen vil bruke 10 mill. kr til språkkartlegging av 4-åringer ved helsestasjoner.

Som første kommune utenfor det nordsamiske språkområdet innlemmes Tysfjord kommune i forvaltningsområdet for samisk språk fra 1. januar 2006. Dermed følger Regjeringen opp sin målsetting om å føre en samepolitikk som bidrar til å sikre samisk språk, kultur og samfunnsliv. Det vil innenfor skjønnsrammen til kommunene bli satt av 3 mill. kr til formålet i 2006.

Til etableringen av en forsknings- og dokumentasjonsvirksomhet om grenselosene i Tysfjord foreslår Regjeringen at det settes av 1 mill. kr allerede nå.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Per-Willy Amundsen (FrP) [12:06:39]: I statsbudsjettet for 2006 kuttet alle tilskudd til en av de få organisasjonene som uredde har tatt opp problematiske sider ved innvandringen til Norge, nemlig Human Rights Service. Fremskrittspartiet kan vanskelig tolke det som noe annet enn et grep for å kneble eller stilne det som er seriøs og konstruktiv kritikk av Regjeringens innvandrings- og integreringspolitikk. Spørsmålet til statsråden blir derfor: Er statsråden bekvem med at man i et liberalt demokrati i praksis nedlegger en av de få organisasjonene som setter et seriøst og kritisk søkelys på norsk innvandrings- og integreringspolitikk, samtidig som man overfører betydelige midler til rene interesseorganisasjoner for innvandrere, eller vil han ta initiativ til at Human Rights Service igjen tildeles midler over statsbudsjettet?

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [12:08:03]: Jeg mener at Human Rights Service representerer en veldig viktig stemme i innvandringsdebatten i Norge. Jeg har allerede hatt møter med organisasjonen, og synes det var både nyttig og fruktbart.

Jeg mener at den innfallsvinkelen de har til mange saker, er det veldig viktig at vi får fram – på samme måte som det også er veldig mange andre viktige organisasjoner som representerer andre viktige syn i en helhetlig debatt om flyktning-, innvandrings- og integreringspolitikken. Derfor har vi en felles tilskuddspost til disse organisasjonene, som altså har mange forskjellige innfallsvinkler, enten de representerer rene innvandringsorganisasjoner eller andre organisasjoner som jobber på feltet. Human Rights Service er hjertelig velkommen til å søke om støtte fra den posten. Søknaden skal selvfølgelig behandles på en skikkelig måte, men det ville etter min mening være feil å ha en egen post på statsbudsjett for akkurat denne organisasjonen.

Kari Lise Holmberg (H) [12:09:21]: I Høyre slutter vi oss til den prioriteringen FNs høykommissær for flyktninger har, i forhold til å løse problemene for verdens flyktninger. Bondevik II-regjeringen inngikk dessuten et tett internasjonalt samarbeid for å nå målene som er satt for flyktning- og innvandringspolitikken. Kort kan nevnes både Schengen-samarbeidet og Dublin-regelverket.

Regjeringspartiene SV og Senterpartiet har lenge ensidig villet legge større vekt på uttalelser fra FNs høykommissær for flyktninger. I statsbudsjettet for 2006 står alle regjeringspartiene samlet om dette. Det hører med til historien at i de tilfellene den forrige regjeringen tok avgjørelser som ikke var helt identiske med uttalelser fra Høykommissæren, var det på bakgrunn av egen kompetanse og etter en helhetlig vurdering.

Er det slik at også statsråden nå mener at en skal se helt bort fra egen kompetanse i spørsmål om flyktning- og innvandringspolitikk?

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [12:10:31]: Når regjeringspartiene sier at man skal legge større vekt på anbefalingene fra UNHCR, betyr jo ikke det at man utelukkende skal legge vekt på de anbefalingene. Men vi er altså veldig opptatt av å ha en dialog med FNs høykommissær for flyktninger som munner ut i en politikk som i større grad enn før, vektlegger de anbefalingene vi får. Jeg vil si at det ikke minst vil være viktig i spørsmålet om hvor mange kvoteflyktninger vi skal ta imot – vi vet jo at Høykommissæren har ønsket at vi fra norsk side skal ta imot flere enn vi har gjort de siste årene. Derfor har Regjeringen også sagt at vår ambisjon er at vi etter hvert skal øke antallet kvoteflyktninger, fra dagens nivå på 1 000 til i første omgang 1 500 – ikke minst fordi vi legger større vekt på anbefalinger fra FNs høykommissær.

Björg Tørrisdal (KrF) [12:11:45]: Kristelig Folkeparti har positive forventninger til at Regjeringen vil føre en god innvandrings- og integreringspolitikk. Vi ser at Regjeringen viderefører mye av Bondevik II-regjeringens

politikk på dette området. Her kreves det en stram og rettferdig politikk.

Vi har en utfordring når det gjelder de som nå skal sitte i ventemottak. Hvilke tiltak ser statsråden at han vil iverksette, slik at ventemottakene skal fungere etter intensjonen?

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [12:12:28]: Når det gjelder ventemottakene, vil vi først og fremst legge opp til en aktivitet knyttet til å motivere til utreise. Ventemottaket er jo for dem som har fått endelig avslag på søknad om opphold, og mye av grunnen til at man ikke er i stand til å få utvist vedkommende, er at vedkommende f.eks. selv nekter å samarbeide om utreise. Da må man jo trykke på her i forhold til det faktum at det er gitt et endelig avslag, og at det eneste alternativet derfor er utreise. Vi må søke å motivere til det, eventuelt søke å bidra til tiltak som gjør at vedkommende innser at han må forlate landet.

Ellers skal jo mottaket ha en veldig nøktern standard, slik at ikke mottaket i seg selv virker mot sin hensikt.

Presidenten: Replikkordskiftet er avsluttet.

Kari Lise Holmberg (H) [12:13:51]: I dag målbærer de nye regjeringspartiene naturlig nok en synlig glede over at kommunene i dette statsbudsjettet blir tilført mer penger. Jeg vil i den forbindelse ta for meg noen momenter.

For det første vil jeg si at det isolert sett er bra at kommunesektoren får tilført flere midler. Dette er en god fortsettelse av den styrkingen som Bondevik II-regjeringen igangsatte for å rette opp ubalansen i kommunesektoren. I 2004 og 2005 økte stortingsflertallet kommunenes frie inntekter med så mye som over 7 milliarder kr. Inntektsveksten i 2004 var den høyeste siden 1997, og det økonomiske opplegget for inneværende år – 2005 – har medført en fortsatt realvekst i kommunesektorens inntekter. Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet skyter derfor langt over mål med sin svartmaling av kommuneøkonomien i forrige stortingsperiode.

Min andre kommentar er til Regjeringens forutsetning om at økningen i frie midler først og fremst blir brukt til å styrke de viktige områdene eldreomsorg og skole. I Høyre støtter vi dette. Både eldreomsorg og skole er våre høyest prioriterte områder, og vi har, i likhet med statsråd Åslaug Haga, tiltro til at kommunene bruker midlene på en fornuftig måte. For oss er det viktig å styrke lokaldemokratiet. Vi vil gi kommunene mer ansvar og større frihet. Beslutninger skal fattes nærmere brukerne. Det sikrer grunnlaget for at tjenestene vil være bedre tilpasset brukerne og deres behov. Det er lokalpolitikere som omgås innbyggerne hver eneste dag, og det er lokalpolitikere som har de beste forutsetningene for å bruke ressursene riktig. Stortinget skal først og fremst legge forholdene til rette for kommunesektoren.

Mitt tredje anliggende er at det nok er en illusjon å tro at kommunesektorens utfordringer løses bare gjennom de årlige budsjettbehandlingene. Veksten i inntekter er viktig, men kommunenes evne og vilje til omstilling og mo-

dernisering er like viktig. Høyre forventer at kommunene selv er villige til å se med kritiske øyne på sin egen situasjon, gjøre nødvendige endringer og prioritere oppgaver. Mange gjør da også nettopp det. I Drammen har f.eks. Høyres ordfører snudd en negativ trend, og i Oslo har man vilje til endring og handler deretter. Da er det definitivt verre med kommuner i mitt eget hjemfylke, Telemark. I de sosialistisk styrte kommunene har ropet etter statlige midler vært høyt, og viljen til strukturtiltak har vært liten. I min hjemkommune Skien har politikerflertallet sågar slått fast i sin politiske plattform, en lokal utgave av Soria Moria-erklæringen, at konkurranseutsetting skal stoppes. Soria Moria-erklæringen bærer dessverre bud om det samme. Det er all grunn til å frykte at det moderniseringsarbeidet som Bondevik II-regjeringen la opp til, ikke bare forvirrer, men endog reverseres.

Jeg er svært skeptisk til den retningen Regjeringen går i. Allerede i dette forslaget til statsbudsjett følger regjeringspartiene opp Soria Moria-erklæringen ved å fastslå at konkurranseutsetting av velferdstjenestene skal unngås. Det er all mulig grunn til å slå alarm. Regjeringens politikk vil neppe gjøre innbyggernes møte med det offentlige enklere. Jeg kan heller ikke se at det er vilje til å frigjøre ressurser for å styrke velferdstilbudet. Virkemidler som konkurranse, fritt brukervalg og ulike former for offentlig og privat samarbeid bør ikke utelukkes av ideologiske grunner. Det bør være viktigere å fokusere på målet om å trygge velferden for alle innbyggerne enn ensidig å være opptatt av å forhindre bruk av ulike virkemidler.

Endringer er nødvendig. Selv dagens utgave av Kommunal Rapport bekrefter det tidligere undersøkelser har vist, at det er enorme forskjeller på tjenestetilbudet i kommunene. Det viser seg at selv blant kommuner med samme inntektsgrunnlag, er forskjellene store.

En skal ikke se seg blind på tallene i statistiske tabeller, men det vil være dumt å lukke øynene for viktigheten av at det er politiske vilje i kommunene til å vedta systemendringer til beste for brukerne, for det er dem det gjelder, og ikke først og fremst offentlig ansatte og fagforeninger.

Tore Hagebakken (A) [12:19:00]: Noen lever i den tro at sulteføring er den beste metoden for å framskaffe kreativitet, og forsøker tidvis å framstille det som om det i mange norske kommuner knapt nok er tenkt en eneste ny tanke siden Brå brakk staven. Den slags framstillinger kommer ofte fra politisk hold, hvor omfanget av konkurranseutsetting og privatisering i all hovedsak er det som teller som måleinstrument når en skal se på effektiviteten. Den som ikke har tatt i bruk den porteføljen av lysende muligheter, har seg selv å takke om det går dårlig. Sulteføring kan også være en ganske så effektiv politisk strategi for å øke oppslutningen om private løsninger.

Vi har en mer moderne politikk for fornyelse, basert på det som er grunnlaget for politikken vår: at alle får like muligheter og samme trygghet. Markedets mekanismer er ikke egnet til å løse viktige oppgaver innen utdanning, helse og omsorg innenfor et solidarisk fellesskap. Forsøk på å skape markeder for velferdstjenester fører derfor ofte til kostbare, byråkratiske og upraktiske løsninger. Vi vil

videreutvikle et velferdstilbud som har tillit i befolkningen, i et nært samspill med brukere og de ansatte.

Stortingets nest største parti skal ikke beskyldes for å være utpregede støttespillere for dem som virkelig prøver å tenke nytt. I sine merknader viser Fremskrittspartiet til at mange kommuner har vært for lite innovative og nytenkende. Men hva gjør de så overfor dem som prøver å gå foran – som Opplands fylkeskommune? I sitt budsjettopplegg kutter Fremskrittspartiet 37 mill. kr i prosjektet Fritt fram. Dermed spenner de bena unna et prosjekt som har vakt stor nasjonal interesse; et prosjekt som nettopp handler om å bruke penger smartere ut fra en helhetlig prioritering. Fremskrittspartiet tror åpenbart ikke at folkevalgte er like godt skikket som den sektoriserste stat til å håndtere regionale utviklingsmidler. Men verre enn det: Med et pennestrøk tømmer Fremskrittspartiet dermed mitt hjemfylke Oppland for alle regionale og distriktpolitiske virkemidler. Dette er penger som alle fylker får, men som bare brukes på en annen måte i Oppland. Jeg lar ikke Fremskrittspartiet få påvirke sinnelaget mitt i utrengsmål, men dette provoserer virkelig. Fremskrittspartiets forslag ville f.eks. ha betydd at Innovasjon Norge i Oppland ville stått uten både distriktsutviklingstilskuddet og innovasjonsprogrammet. Aetat ville ha mistet 20 mill. kr til arbeidsmarkedstiltak, og det ville ikke ha blitt en øre i bidrag til kommunale næringsfond. Det er lite som tyder på at Fremskrittspartiet har funnet det formålstjenlig å foreta særlig dype dykk i sakens realiteter. Jeg synes ikke saksframstillingen framstår som spesielt forbilledlig.

Dette er virkelig alvorlig på mange vis. Enten bør SV, unnskyld Fremskrittspartiet – nødvendig rettelse, jeg så på SV, vi har et godt øye til hverandre i den rød-grønne fløyen – innrømme meget slett politisk håndverk, eller så bør de i det minste gi Oppland en forklaring på hvorfor fylket er slettet fra Norgeskartet til landets nest største parti når det gjelder slike viktige virkemidler.

Det pågår mye spennende utviklingsarbeid i kommunesektoren, bl.a. knyttet til effektivisering, noe KS' effektiviseringsnettverk er et godt eksempel på. Jeg føler meg trygg på at Regjeringen i sitt fornyingsarbeid vil trekke vekslers på det beste i ulike slike undersøkelser og prosjekter og presentere dette for Stortinget på en egnet måte.

Også de forrige regjeringspartiene vil gjerne framstå som en smule engasjert når det gjelder effektivisering. Men fra regjeringskontorene skapte de en ny yrkesgruppe – momskompensasjonsarbeiderne. Flere hundre årsverk i Kommune-Norge går med til å administrere denne momskompensasjonsordningen. De som stiller med det, gjør selvsagt en viktig jobb, slik at kommunen deres ikke skal tape for mye penger. Men det blir ikke mye mer velferd av det, for å si det sånn. Det store merarbeidet og byråkratiet den forrige regjeringen her har skapt, er bare en av flere grunner til å gjennomgå den ordningen på nytt.

Vi skal også se på ulike andre ordninger som er viktige for mange kommuner, som vertskommunetilskuddet og toppfinansieringsordningen knyttet til særlig ressurskrevende brukere. Vi ser det slik at dette, særlig toppfinansieringsordningen, er ordninger som må være øremerket. Ellers er vi i sin alminnelighet for frie inntekter. Men en

ting er det å være for frie inntekter, noe annet er det å bevilge frie inntekter. Det har vi gjort i rikt monn. Og uansett hva som sies: Jeg føler meg helt sikker på at kommunene klarer å håndtere de pengene. Det har vi mange lysende eksempler på, og flere skal det bli i årene som kommer.

Statsråd Heidi Grande Røys [12:24:28]: Noreg har eit velferdsnivå og ein levestandard som få land kan konkurrere med, men det er ei utfordring at det òg skal vere sånn i framtida. Regjeringa ynskjer ein sterk og effektiv offentleg sektor som gir innbyggjarane gode tenester. Difor må vi ha full fart på fornyinga i offentleg sektor.

Gjennom fornyinga skal vi m.a. sikre at tilbodet er innretta mot innbyggjarane. Vi må organisere tilbodet slik at folk får sine behov dekte der dei er, uavhengig av lommebok og sosial status. Det skal vere enkelt å kome i kontakt med det offentlege, og ein skal få rettferdig behandling.

Det er viktig at vi løyser fellesskapsoppgåvene så effektivt som mogleg for å frigjere pengar til andre prioriterte område. Men utfordringa er å ikkje la effektiviteten gå ut over kvaliteten, slik vi har altfor mange eksempel på.

Vidare må vi vere sikre på at offentleg sektor òg er ein spennande og utviklande stad å jobbe. Vi treng at folk trivst og utviklar seg i jobben sin, for det er berre på den måten vi sørgjer for at offentleg sektor er i front som tenesteytar.

Det er ikkje tvil om at det har vore behov for fornying på mange område, og det vil vere behov for både fornying og omstilling i offentleg sektor, som i privat sektor, kvar einaste dag – ein kan ta skatteetaten som eksempel. Å fylle ut sjølvmeldinga i dag er jo noko heilt anna enn for berre nokre få år sidan. 1,25 millionar menneske fylte ut sjølvmeldinga si elektronisk i inneverande år, likevel har skatteetaten mål om å verte betre, og dei utfører brukarundersøkingar for å verte stadig betre.

Regjeringa har altså som mål at vi skal fornye og utvikle offentleg sektor utan at det fører til auka sjukefråvere og utstøying frå arbeidslivet. Eitt av verkemidla er å sjå på arbeidstida. I tilleggssproposisjonen har vi difor lagt inn ei løyving på 10 mill. kr, som skal nyttast til å førebu forsøks- og forskingsverksemd knytt til ulike organiseringsformer av arbeidstida – òg kalla 6-timarsdag. Dette er ei oppfølging av Regjeringa si politiske plattform frå Soria Moria.

Det er altså sånn at 700 000 menneske står utanfor arbeidslivet. Eg kan ikkje sjå at fire år med høgrestyre har klart å få ein einaste av dei inn i arbeidslivet. Tvert om, det talet har auka. Då må det gå an å sjå på om det er anna enn pisk – kutt i trygder, kutt i stønader – som kan få folk inn i arbeidslivet, få folk til å stå lenger i arbeid og ikkje gå av stadig yngre, og ikkje minst få kvinner, som stort sett er dei med deltidsstillingar, til å auka arbeidstida si. I sum vil det vere ein ekstrem fordel for samfunnet. Då trur eg vi skal tore å sjå på om ei arbeidstidsordning kan medføre denne typen gode.

Vi skal sjå på produktivitet. Vi skal sjå på sjukefråvere. Vi skal sjå på trivsel og dermed ytt kvalitet i tenesta. Vi skal sjølv sagt sjå på kva arbeidsgivaren eventuelt vil både

vinne og tape, og vi skal skaffe oss kunnskap om makro-økonomiske konsekvensar. Men vi snakkar altså om å førebu forsøk i 2006. Vi snakkar om å gå små steg framover, vonleg frå 2007. Vi skal sjølv sagt sjå på dei erfaringane som er hausta i dei prosjekta som no går, både i offentleg og ikkje minst i privat sektor. Det er det hyggelege, at vi har private arbeidsgivarar i dette landet som tek IA-arbeidet sitt på alvor, som ser at dei har ei inntening på botnlina ved å innføre 6-timarsdag, anten det er ein bilverkstad eller eit lakseslakteri som gjer det – veldig spennande, og det skal vi sjå på.

Så til den delen av fornyingsarbeidet som handlar om IT. MiSide blir eit kvantesprang for elektroniske tenester til innbyggjarane. MiSide skal gi innbyggjarane sikker og brukarvennleg tilgang til offentlege elektroniske tenester – det kan vere å byte fastlege, bestille eit helsetrygdekort, bestille berekning av alderspensjon, søkje om skattekort, melde flytting, reservere seg mot direkte reklame eller tenester knytte til studielån og arbeidssøk. MiSide skal òg gi meg som innbyggjar informasjon om kva opplysingar det offentlege har om meg – kva køyretøy som er registrert på meg, kva adressa mi er, kven fastlegen min er, og kva som f.eks. er mine eigedommar.

Vi driv og etablerer MiSide no. Vi vil køyre testing på sida framover og satsar på å få ho opp å gå i løpet av fyrste kvartal. Førebels er det sju statlege verksemdar med. Utfordringa er å få kommunale tenester inn på den same sida, slik at innbyggjarane, uavhengig av om det er kommune, fylkeskommune eller stat som leverer tenestene, har ein plass å logge seg på for å hente ut den ynskte tenesta. Dette er eit fantastisk spennande prosjekt. Det er ein viktig del av fornyingsarbeidet, og vi har absolutt ambisjonar om å få det opp å gå så snart som mogleg.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Åge Starheim (FrP) [12:30:04]: Eg er klar over at det rundt omkring i landet er eit stort behov for breiband. I distriktet som eg kjem frå, er det store område som ikkje har tilgang til breiband i det heile teke, og det er veldig store område der det er så dårleg at dei ikkje kan nytte det.

Eg registrerer at det står i Soria Moria-erklæringa at ein skal få utbygd noko som heiter «høyhastighetsnett» innan utgangen av 2007. Det ville vere interessant å få vite kva som ligg i ordet «høyhastighet». Kan statsråden garantere at det overalt i landet vil vere utbygd eit nett som er så godt at ein er tent med det, innan den tidsramma som er sett her?

S i g v a l d O p p e b ø e n H a n s e n hadde her teke over presidentplassen.

Statsråd Heidi Grande Røys [12:31:16]: Dette er eit spørsmål som eg er veldig begeistra for å få. No høyrer breiband rett nok heime under transport- og kommunikasjonskomiteen, og vi diskuterte breiband iherdig førre veke. Det er mange som har eit sterkt engasjement for det, inkludert meg sjølv som breibandsministeren, for å seie det slik.

Ja, vi kan love at det vert breiband til alle husstandar og private og offentlege verksemdar innan utgangen av 2007. Det er ein lovnad som står i Soria Moria-erklæringa, og den har vi ambisjonar om å halde.

Det som har forundra meg med Framstegspartiet når det gjeld definisjonen av breiband, er at dei på død og liv vil ha ein minstedefinisjon av breiband, og viser til at OECD og for så vidt EU har det same. Problemet med ein slik minstedefinisjon er at han vil fort gå ut på dato. Ein må heller leggje til grunn kva brukaren har behov for. I staden for å leggje til grunn ein minstedefinisjon av breiband, som går ut på dato før sistemann har fått breiband, legg vi ein brukardefinisjon til grunn som sikrar at den husstanden har behov for, skal husstanden få. Det den skulen som har mange brukarar, har behov for, skal skulen få. Det ei høgteknologisk bedrift, plassert f.eks. i Selje, har bruk for, skal ho få. Då nyttar det ikkje med ein minstestandard som går ut på dato etter to-tre månader.

Bent Høie (H) [12:33:04]: Den forrige Stoltenberg-regjeringen startet mange store reformer av statlig virksomhet. Sykehusene ble statlige, flere statselskap ble helt eller delvis privatisert, og en satte i gang store reformer bl.a. i Forsvaret og i Politiet.

På siste landsmøte i det britiske arbeiderpartiet sa Tony Blair: Fristelsen er å bruke statsapparatet til å beskytte oss mot globaliseringen ved å stenge den ute; å tro at vi kan beskytte en arbeidsstokk med reguleringer, en bedrift med statlige subsidier og en næring med tollavgifter. Det virker ikke i dag. For demningen som holdt den globale økonomien tilbake, brast for mange år siden. Konkurransen kan ikke bli stengt ute, den kan bare bli vunnet.

Kan fornyelsesministeren redegjøre for hvilke nye, store reformer i offentlig sektor den nye Stoltenberg-regjeringen vil ta initiativ til, for at Norge skal være med i og vinne i den globale konkurransen som Tony Blair beskriver i sin tale til landsmøtet i arbeiderpartiet i Storbritannia?

Statsråd Heidi Grande Røys [12:34:13]: Eg har fått spørsmålet mange gonger: Kva skal du som fornyingsminister ha som din bauta? Kva for ei reform skal du setje i gang? Då har eg sagt at eg trur det er viktig å sjå på kva som foregår. Kva er det som allereie er i gang? Kor mykje meir klarer dei som skal gjennomføre desse reformene, å handtere, slik at reformene faktisk vert gjennomførte?

Vi har no denne store NAV-reforma. Den var den førre regjeringa einig i, og det er denne regjeringa einig i. Reforma kjem til å angå 16 000 tilsette – 11 000 i statleg sektor og resten i kommunal sektor. I tillegg skal vi ha ei forvaltingsreform, som eg og kommunalministeren skal samarbeide om, der vi skal sjå på regionnivået. Det vil sjølv sagt òg kome til å angå statleg regional forvaltning. Vi har to gjennomgripande overordna reformer, som går midt inn i det som både representanten Høie og eg er opptekne av, nemleg det at offentleg sektor i Noreg, skal bli best mogleg. Vi ligg jo på topp i internasjonale målingar når det gjeld konkurranse, på grunn av ein sterk offentleg

sektor. Men lat oss ikkje starte med nye ting berre for å finne på nye ting.

Björg Tørresdal (KrF) [12:35:34]: Regjeringen vil gjøre forsøk med 6-timersdagen. Kampen for kortere arbeidstid har vært viktig arbeiderkamp eller arbeidsmiljøpolitikk i mange år. Men er det lang arbeidsdag som er problemet for folk flest i arbeidslivet i dag? Er det ikke stress og økt krav til effektivitet som er den største utfordringen? Bør en ikke heller gjøre flere forsøk med særtiltak, som f.eks. bedre tid til den enkelte arbeidsoppgave innenfor de timene en har til rådighet i dag?

Statsråd Heidi Grande Røys [12:36:17]: Ja, det trur eg så absolutt. Men då hjelper det i alle fall ikkje å levere den typen kommuneøkonomibudsjett som den førre regjeringa har levert fire år på rad. Er det nokon som har sprunge fortare dei siste fire åra, så er det sjukepleiarar, det er heimhjelparar, det er lærarar som har fått stadig større klasser og færre delingstimar, det er førskulelærarar – det er absolutt alle dei kommunalt tilsette. Det vert ikkje spesielt mindre sjukefråver og meir inkludering i denne typen arbeidsplassar.

6-timarsdagen inneber ikkje nødvendigvis at ein skal jobbe seks timar kvar dag. Det kan vere å ha 80 pst. stilling med full løn. Det kan vere å gå tre dagar på og tre dagar av, som ein gjer i Bærum kommune. Ein må tore å sjå på om måten vi organiserer arbeidstida på, kan ha konsekvensar for korleis ein opplever arbeidet. Viss folk kan orke å gå opp frå 40 pst. til 80 pst. stilling, har vi vunne mykje, spesielt i forhold til den utfordringa vi har dei kommande åra knytt til omsorgsektoren og talet på eldre.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Inger Løite (A) [12:37:37]: Innbyggerne i Norge har krav på et velferdstilbud som er av god kvalitet, og som er tilgjengelig for alle. Et likeverdig tilbud og reell valgmulighet sikres best når oppgavene løses i fellesskap og i offentlig regi.

Det er viktig at enkeltmenneskets behov skal stå i sentrum både når det gjelder innholdet i og organiseringen av velferdstilbudene. Vi må ha som mål å løse fellesskapsoppgavene så effektivt som mulig uten at det går ut over kvaliteten på tjenestene. Vi vil fornye offentlig sektor på en slik måte at vi får mer velferd og mindre administrasjon. Samtidig skal vi ha mer lokal frihet og mindre detaljstyring.

God kommuneøkonomi og en sterk offentlig sektor er en forutsetning for å klare dette, ikke konkurranseutsetting og privatisering, som vi har sett gjentatte forsøk på fra høyresiden de siste årene. Vi må også innrette tilbudet etter brukernes ønske. Skal vi klare det og klare å levere kvalitet, må de som skal utføre tjenesten, tas med på råd og inkluderes. Derfor skal fornyelsesprosesser gjennomføres i tett dialog og samarbeid med de ansatte og deres organisasjoner.

Vi står foran en av de største reformer i offentlig sektor gjennom etablering av den nye arbeids- og velferdsstaten.

Arbeid og velferd er nært knyttet til hverandre. Å få flere i arbeid og færre på trygd er et grunnleggende virkemiddel for å møte behovet for arbeidskraft og for å finansiere velferdsstaten. Deltakelse i arbeidslivet er også den beste garantien mot sosiale forskjeller og for enkeltmenneskets egenverdi og livskvalitet.

Arbeids- og velferdsforvaltningen skaper ikke arbeidsplasser, men kan legge til rette for at den enkelte skal kunne fungere i arbeidslivet.

Antallet personer på attføring og uføretrygd har økt kraftig de siste årene. Dette er sløsing med menneskelige ressurser når vi vet at mange av dem kunne delta i arbeidslivet dersom det ble bedre tilrettelagt. Vi har vel alle hørt mange eksempler på at folk er blitt kasteballer mellom offentlige instanser, uten at de har fått den hjelpen de burde fått.

Vi vet også at mange brukere har sammensatte tjenestebehov, og det er viktig at hver enkelt blir møtt med respekt, og at behovene til hver enkelt bruker i større grad skal styre hvilke tilbud som skal gis.

De ansatte er altså vår viktigste ressurs for å gjøre offentlig sektor enda bedre. Derfor må de være medspillere i utviklings- og fornyelsesarbeidet. Gjennom inkludering og opplæring må vi sikre at det til enhver tid er kvalifisert bemanning som skal sørge for at tilbudet som gis, samsvarer med mottakers behov. Det er ikke slik, som mange påstår, at offentlig sektor har stått stille. Det har skjedd store omstillinger i mange deler av offentlig sektor de siste årene – f.eks. på sykehusene og i politiet, bare for å nevne noe.

Det er ingen uenighet i den norske politiske debatten om at offentlig sektor må videreutvikles for å levere riktige tjenester og gode tjenester. Men det er kraftig uenighet om hva som bør være fokus og tyngdepunkt i fornyelsen. For Arbeiderpartiet handler ikke fornyelse og modernisering om å la markedet styre, for det er faktisk det mest gammeldagse som finnes.

Jeg er veldig glad for at vi nå har en regjering som vil arbeide for å få et reelt inkluderende arbeidsliv, og som vil gjennomføre en rekke tiltak for å sette ledige raskere ut i arbeid og aktivitet.

Åge Starheim (FrP) [12:42:15]: For Framstegspartiet er det særs viktig at offentlig administrasjon vert gjort så enkel og kostnadseffektiv som mogleg. Framstegspartiet meiner det er Moderniseringsdepartementet som må vere hovudmotoren i dette arbeidet, og som må vere ein pådrivar i konkurransestimulerande funksjonar for statsapparatet. Framstegspartiet meiner at det må vere eit overordna mål å redusere og effektivisere det offentlege byråkratiet, for dermed å gjere sentrale myndigheiter meir oversiktlege for den enkelte innbyggjar, for å kunne auke den enkelte innbyggjar sin innverknad og ikkje minst for å kunne redusere det offentlege sine utgifter.

Moderniseringsdepartementet bør vere departementet som går føre som eit godt eksempel for å sjå særs nøye på sine kostnader og arbeidsoppgåver, særs nøye vurdere kvar det kan sparast inn, og kritisk vurdere kva arbeidsoppgåver som skal prioriterast.

Noreg er sannsynlegvis det landet som ligg i verdstoppen når det gjeld talet på tilsette i offentleg sektor. Sett over nokre år vert det ifylgje statistikk i gjennomsnitt over 30 nyttilsette i offentleg sektor kvar dag. Dermed vert det nær 11 000 nye byråkratar kvart år. I våre naboland Sverige og Danmark har ein klart å snu denne utviklinga, utan at desse landa har vorte skulda for å rasere sine velferdssystem.

Framstegspartiet vil peike på at det er nokon som må betale denne rekninga, i form av stadig høgare skattar og avgifter. Hadde det i stat, fylke og kommunar vore gjort dei rette grepa, kunne store beløp vore sparde.

Framstegspartiet er av den oppfatninga at offentleg verksemd i større grad bør ta i bruk verkemiddel som anbod, privatisering og konkurransestimulering, og at det må liggje føre særskild grunngeving dersom desse prinsippa og verkemidla ikkje skal nyttast av det offentlege.

Framstegspartiet ynskjer opnare offentleg forvaltning. Med dei moglegheitene dagens informasjons- og kommunikasjonsteknologi gjev, burde det offentlege i langt større grad opne si sakshandsaming, slik at dei det gjeld, andre sakspartar og det offentlege får innsyn, utan at dette går ut over personvern eller teieplikt. Slik kan handsaminga vere kontinuerleg vurdert og effektivisert til innbyggjarane sitt beste.

Framstegspartiet registrerer likevel at det i det framforhandla dokumentet på Soria Moria er mange formuleringar som tyder på at det ikkje vil vere Framstegspartiet sine politiske synspunkt som vil liggje til grunn for politisk styringssystem i tida framover. Når ein les det som står i dette dokumentet om fornying og utvikling av offentleg sektor, må eg innrømme at dette er lite i tråd med det som er Framstegspartiet sitt ynskje – tvert imot.

Framstegspartiet ser med stor spenning til kva som vil kome frå den nye statsråden i Moderniseringsdepartementet. Men ein ting skal vi love – vi skal bedømme statsråden ut frå innhaldet i dei utspela som kjem frå statsråden, og ikkje ut frå kva arbeid statsråden hadde tidlegare, slik som enkelte andre har gjort. Det vert for dumt.

Arild Stokkan-Grande (A) [12:46:12]: Da Einar Gerhardsen ble spurt om hva han syntes var viktigst av alt det han hadde oppnådd, svarte han at det måtte være at arbeidsfolk ikke lenger trengte å stå med lua i handa. De hadde fått sjølrespekt. Arbeiderbevegelsens historie handler om nettopp dette: Alle nordmenn skal ha lik rett til sjøl å kunne strekke seg etter sine mål, realisere sitt potensial og virkeliggjøre sine drømmer for framtiden. Sjølrespekten kommer til hver enkelt når de føler omsorg, trygghet, og når de føler det er bruk for dem.

Når vi i Norge har sørget for lovfestet rett til grunnskole og videregående utdanning, er det også fordi det er et viktig ledd i den såkalte allmenndannelsen. Vi kan egentlig si at det tar omtrent 13 år å få integrert ungdom i samfunnet. Det samme skal våre nye landsmenn klare på mye kortere tid, og det med et ønske om både å ta del i samfunnet og samtidig holde på sin identitet.

Integrering er etter hvert blitt et velbrukt ord. Men når vi snakker om integrering, må vi huske at det handler om en politikk for nordmenn, ikke bare for de andre.

Sosiologen Hirschi har utviklet en generell teori om årsaker til kriminalitet og marginalitet. I hans perspektiv er lovbrudd et resultat av manglende integrasjon eller band til samfunnet. Han peker ut fire underområder:

- tilknytning til foreldre og andre lovlydige voksne personer
- om den enkelte har tydelige ambisjoner og framtidsplaner
- deltaking og engasjement
- holdninger og moral, altså oppslutning om samfunnets sentrale verdier

Nå er det nettopp kommet en fersk NOVA-rapport, basert bl.a. på disse momentene. Konklusjonen i rapporten er langt på vei at tilbøyelighet til kriminalitet ikke nødvendigvis kan forklares ut fra hvor ungdom kommer fra, men snarere i hvor stor grad de er en del av samfunnet.

I sitt Nobel-foredrag lørdag siterte prisvinner Mohamed ElBaradei fra Shakespeare, og her snakker han nok om hver enkelt av menneskeslekten:

«Hvis dere stikker oss, blør vi da ikke? Hvis dere kiler oss, ler vi da ikke? Hvis dere forgifter oss, dør vi da ikke? Og hvis dere krenker oss, skal vi da ikke ta hevn?»

Vi er vel alle i bunn og grunn ganske like når det gjelder reaksjonsmønster.

Hvis man har behov for å snakke om innvandrerungdom som en gruppe i denne sammenhengen, er det mer riktig å si at de både er mer lovlydige, og de er mer kriminelle. De er en sammensatt gruppe på samme måte som etnisk norske ungdommer. Kriminalitet har ingen farge. Vi ønsker derfor ikke å ha én måte å behandle kriminell innvandrerungdom på og en annen måte for etnisk norske. Vi skal slå hardt ned på all kriminalitet. Men skal vi lykkes, er det viktig å se på årsakene til kriminalitet og ikke bare gjerningene.

Det er ingen kunst å finne mangler ved det norske samfunn. Det tror jeg alle er i stand til. Forskjellen utgjøres imidlertid av de som ikke bare ser symptomene, men som også gjør noe med sjølve årsaken til symptomene. Etter min mening er mange av Fremskrittspartiets forslag og merknader et resultat av at de ser symptomene, men at de ikke bryr seg med å gå lenger og grundigere til verks enn bare å dempe dem. En måte å illustrere forskjellen mellom Fremskrittspartiets og vår politikk på kan være å bruke bildet med de to personene som går langs en elv: Plutselig ser de at det flyter mange barn i elven, og den ene kaster seg ned ved bredden og begynner å redde dem han får tak i. Den andre går videre oppover. Hva er det du gjør? spør den ene. Kom og hjelp meg og plukk dem opp! Men etter at den andre har kommet et stykke oppover, finner han grunnen til at barna har blitt kastet ut i vannet, og får stoppet det.

Jeg mener at dette kan være et bilde på at vi bør føre en mer intelligent og effektiv politikk for å inkludere alle innbyggere i vårt samfunn.

Den norske arbeidsmann kunne gradvis rette ryggen. Arbeiderpartiet skal igjen gå i bresjen for de svake. Vi skal ta oss på tak for at det ikke skal dukke opp nye grupper som blir stående med lua i handa.

Per-Willy Amundsen (FrP) [12:51:17]: Det er for så vidt interessant å registrere at Arbeiderpartiet her vedgår at det ikke føres en intelligent integreringspolitikk i dette landet. Dette har jo Fremskrittspartiet pekt på i snart 20 år, i en periode hvor Arbeiderpartiet har sittet med makten lenge. Da begynner det kanskje å bli på tide at Arbeiderpartiet tar litt selvkritikk i forhold til den integreringspolitikken som har vært ført i dette landet.

Leser man Kommunal Rapport i dag, ser man noe interessant: «Rikdom gir ikke mer tjenester», står det å lese. Kommuner som har mye midler, har ikke nødvendigvis noe bedre tjenestetilbud enn kommuner som er fattige. Det illustrerer et veldig interessant poeng, nemlig at det ikke nødvendigvis er slik at jo mer penger man plasserer inn i frie midler til Kommune-Norge, jo mer får man igjen i gode tjenester.

Det er ikke slik som enkelte representanter her har prøvd å framstille det, at Fremskrittspartiet ikke ønsker mer penger til kommunene. Tvert om, i vårt alternative statsbudsjett la vi opp til en like stor økning som Arbeiderpartiet gjorde, men med én vesentlig forskjell, nemlig at vi øremerket store deler av beløpet. Vi øremerket penger til eldreomsorg, til grunnskolen og til den videregående skolen, fordi vi vet at kommunene ikke nødvendigvis gjør de samme prioriteringene som partiene sprang rundt og lofte i valgkampen.

Øremerking er for så vidt noe som vi gjør sekundært. Primært ønsker vi, og det er helt grunnleggende i Fremskrittspartiets politikk, en stykkprisfinansiering av disse tjenestene, for dette er helt grunnleggende tjenester. Vi synes det er helt galt at det skal være slik at en eldre person som trenger sykehjemsplass, skal konkurrere om de samme midlene som en kulturarbeider gjør for å formidle f.eks. et kunstnerisk uttrykk. Dette er to vidt forskjellige tjenester. Det ene er basale og helt grunnleggende velferdstjenester, og det andre er tjenester som man strengt tatt kan klare seg uten. Derfor signaliserer Fremskrittspartiet med sin politikk at vi skal ha en ulik finansiering av slike typer tjenester. Vi skiller mellom det som er viktig, og det som er mindre viktig.

Vi ønsker et system der pengene automatisk følger brukeren, der pengene automatisk følger den som trenger en sykehjemsplass, den som trenger en skoleplass, den som trenger grunnleggende tjenester fra det offentlige. Det skal staten sørge for gjennom direkte finansiering, og det kaller vi stykkprisfinansiering.

Det er altså ikke slik som det prøves å framstilles som her, at Fremskrittspartiet på noen måte har hatt ambisjoner om å stryke kommunene. Vi ønsker tvert imot at de pengene som er nødvendige, skal tilføres de grunnleggende tjenestene helt uavhengig – omtrent på samme måten som folketrygden fungerer i dag.

Det er litt interessant å høre det som Arbeiderpartiet kommer med, særlig siste taler, at man i realiteten er villig

til å frata den enkelte innvandrер alt ansvar for egen integrering i samfunnet. Man kommer med fiffige teorier om hva som er bakgrunnen for at folk havner ut i kriminalitet, uten at man sier, og det er det vesentlige, at til syvende og sist er det et valg det enkelte menneske gjør. Det enkelte menneske har ansvar for sine egne handlinger.

Dette er sannsynligvis en av de mest grunnleggende skillelinjene mellom oss i Fremskrittspartiet og sosialistene. Vi mener at det enkelte individ har ansvar for sine egne handlinger, selv har ansvar for å la seg inkludere i det norske samfunnet, for å la seg integrere. Da må man også stille krav til enkeltmennesker og behandle dem som enkeltmennesker og ikke som gruppe. Fremskrittspartiet har løsningen. Vi har kommet med den i 20 år. Vi håper at Arbeiderpartiet etter hvert ser det og skjønner at den politikken de har stått for i hvert fall, har slått totalt feil.

Saera Khan (A) [12:56:37]: Bolig er sammen med arbeid, utdanning, helse og omsorg hjørnesteiner i velferdssamfunnet. Gode boliger i gode bomiljøer er en nødvendig forutsetning for et godt liv for den enkelte.

For Arbeiderpartiet er boligpolitikken samtidig et av de viktigste redskapene vi har for å nå våre generelle samfunnsmessige mål om menneskelig frihet, likeverd og rettferdig fordeling. Arbeiderpartiet mener det er viktig at virkemidlene i boligpolitikken styrkes, slik at alle gis økonomisk mulighet til å disponere egen bolig.

Vi mener at boligpolitikken må styrkes ved tre hovedgrep:

1. Det må bygges flere boliger, slik at en unngår ytterligere press på priser.
2. Det må satses på billige utleieboliger til ungdom og vanskeligstilte i boligmarkedet gjennom utbygging av ikke-kommersielle utleieboliger, lavinnskuddsboliger, studentboliger og små eierboliger. En kan også gi all ungdom en reell mulighet til å bli vurdert for Startlån, slik at det blir lettere for ungdom å kjøpe en egen bolig.
3. Bostøtten til barnefamiliene må økes, slik at det blir lettere å klare bokostnadene for barnefamilier med svak økonomi. Vi vet at det er mange fattige barn i Norge i dag som har foreldre som f.eks. ikke har råd til julegaver, til å ta med barna sine til legen.

Stoltenberg-regjeringen har allerede gjennomført flere tiltak i statsbudsjettet som vil ha positive virkninger på boligpolitikken, bygd på de tre forannevnte hovedgrepene.

For det første har vi gitt kommunene økonomisk handlingsrom til å prioritere boligpolitikken. Dette er viktig fordi det er kommunene som skal være selve drivkraften i utbyggingen av nye boliger. Jeg kan bl.a. nevne ungdomsboliger som et stikkord.

For det andre har vi forbedret bostøtteordningen ved å heve taket med 10 000 kr for bostøttetottakere i de åtte største norske byene. Dette er også et sentralt virkemiddel i bekjempelse av fattigdommen.

For det tredje ønsker Regjeringen å forlenge prøveperioden med husleietvistutvalg fram til 31. desember 2008,

fordi vi ser på dette som en vellykket ordning. Dette tok Bondevik-regjeringen ut av budsjettet.

Til slutt vil jeg nevne et veldig viktig tiltak for min egen by, Oslo. Regjeringen bevilger nå 15 mill. kr mer til Oslo indre øst og Groruddalen, noe som gir bydelene og skolene mulighet til å gjennomføre de siste årene av handlingsprogrammet på en skikkelig måte. En så stor reduksjon som regjeringen Bondevik la opp til, ville ha gitt halvferdige investeringstiltak og en vanskelig slutfase av programmet. Det klarer vi faktisk å unngå nå.

Vi er veldig fornøyd med at Regjeringen tydelig viser at boligpolitikk er et veldig viktig satsingsfelt. Dette betyr en lysere framtid for veldig mange av dem som i dag sliter for å komme inn på boligmarkedet, men også for dem som er i boligmarkedet nå.

Arne L. Haugen (A) [13:00:21]: Debatten om kommuneøkonomien er egentlig en debatt om hvordan vi organiserer den offentlige forvaltningen her i landet, og hvilke kår vi vil at lokaldemokratiet skal ha. Forholdet mellom Stortinget som øverste nivå i forvaltningen og kommunestyret/fylkestinget kommer i søkelyset. Dette har en demokratidimensjon som det også er viktig å vie oppmerksomhet.

Skal vi være i stand til å levere gode velferdstjenester overalt, er det først og fremst lokalpolitikere som kan legge til rette for det, til beste for innbyggerne i det enkelte lokalsamfunn. I vårt langstrakte land kan behovene variere, og de er nok svært forskjellige i kommunene i pressområdet her på Østlandet og i de mer grissgrendte strøkene utover i landet. Prioriteringene vil neppe være eksakt like i Oslo og i Lierne.

Min erfaring er at det de seneste 15 årene har vært sterkt fokusert på effektivisering og omstilling av kommunal virksomhet. Dette er øvelser som alle kommunene er fortrolige med. Kostnadseffektivitet er faktisk et honnørord i kommunal sektor. Ingen kommune vil bruke mer penger på administrasjon og forvaltning enn det som er nødvendig. Også i forhold til at kommunene nå får mer penger til disposisjon, er det overordentlig viktig fortsatt å fokusere på god, effektiv forvaltning og administrasjon. Det vil bidra til at mest mulig av de ekstra pengene som nå kommer, går til de områdene som det er viktig å få penger til – helse- og omsorgssektoren, skole osv.

Jeg har merket meg – med tilfredshet – at flertallet har en merknad om å vurdere en reversering av innlemmingen av store deler av vertskommunetilskuddet i inntektssystemet. Arbeiderpartiet var imot det grepet Bondevik II-regjeringen her gjorde. Det har fått store negative konsekvenser for mange av vertskommunene. Disse kommunene mener at de totalt er tappet for ca. 10 mill. kr ved dette grepet. Derfor synes jeg det er veldig viktig at dette blir sett på på nytt.

Vi har ikke rettet opp finansieringen av kommunene ved dette budsjettet – la det være klart. Men vi har startet en opptrapping slik at kommunene etter hvert skal kunne levere gode velferdstjenester over alt i landet.

Det er i debatten trukket fram eksempler på hvorledes kommuner disponerer ekstra midler. Det er trukket fram

av noen som et skrekkes eksempel at noen satser på kultur. Jeg tror det i mange sammenhenger kan være en riktig satsing.

Jeg har lyst til å nevne hvordan en kommune som står meg nær, nemlig Meldal, løste dette nå i høst. På grunn av et nytt flertall som satser på kommunene, kan kommunen nå for det første videreføre et stramt program med nedbetaling av lån. Videre styrkes hjemmetjenesten med millioaneløp, innsatsen overfor demente styrkes, og man styrker grunnskolen. Dette er et eksempel på hvordan ressursinnsatsen dimensjoneres og struktureres til beste for innbyggerne, og slik innbyggerne i Meldal vil ha det.

Signe Øye (A) [13:04:49]: Den største forskjellen på den avgåtte regjeringens budsjett og Stoltenberg-regjeringens budsjett er overføringene til kommunene. I 2006 får kommunene et historisk løft. Realveksten i de frie inntektene blir på hele 5,7 milliarder kr. Det er bra. Men det var nødvendig etter flere år med svært magre overføringer til kommunene. Den Høyre-dominerte regjeringen med støtte av Fremskrittspartiet valgte skattelettelser framfor fellesskapet. I flere år har innbyggerne måttet akseptere at tilbudene er blitt bygd ned, det er blitt færre hjemmehjelpstimer, færre lærere osv. Nå er denne utviklingen snudd. Over hele landet hører vi at pengene kommer godt med. Nå får kommunene igjen overføringer som gjør at kommunepolitikere kan vedta et budsjett uten store nedskjæringer og uten kutt i tilbudene til innbyggerne.

Regjeringen har holdt det den lovte i valgkampen. Pengene har vært tatt vel imot av kommunepolitikere fra alle partier. I motsetning til Fremskrittspartiet, mener Arbeiderpartiet at pengene er brukt der behovet er størst, der de trengs mest. I motsetning til Fremskrittspartiet har Arbeiderpartiet full tillit til at lokalpolitikere er de som vet best hvor skoen trykker. Det er heller ikke slik at behovene er like over hele landet. Noen kommuner har allerede en god eldreomsorg, mens det er mangler på skole. For andre er det motsatt. Om noen bruker noen av de ekstra pengene til å betale ned gjeld, komme seg ut av ROBEK-listen for å få mer frihet til å drive kommunen bedre, ja, så må også det aksepteres.

Regjeringsskiftet gav Østfold-kommunene vel 250 mill. kr mer. Nå kan vi lese i lokalavisene at lokalpolitikere har valgt å fylle opp igjen svømmebassengene med vann, har valgt å gjenåpne eldrecentre, har valgt å ansette flere i helse- og omsorgssektoren, i skoler og barnehager.

I Fredrikstad har kommunepolitikere brukt de ekstra 44 millionene de fikk, til å øke tilbudet i pleie- og omsorgssektoren, og de har kunnet forhindre et større kutt i skolene. De har også senket eiendomsskatten, som var meget høy, med 0,4 promille. Ja, selv Dagens Næringsliv skriver at «Regjeringen har invitert alle landets kommuner på Haga-fest. Ikke med fri bar, men med frie inntekter». Og de lister opp: Borgerlige Asker får 30 mill. kr ekstra. Kommunen betaler ned gjeld og satser på skole, de unngår å legge ned eldrecentre. Ja, selv i blå Bærum skaper de rød-grønne kronene glede, og de vil bruke pengene på skole og omsorg. Og fremskrittspartiordføreren på

Tjøme slipper unna oppsigelser og reduksjon i tjenestetilbudet. Han håper vel også på å bli gjenvalgt om to år.

Det var dette vi lovte i valgkampen, det er det vi nå gjennomfører, og innbyggerne er tilfredse. Dette er en god start på den opptrappingen av inntektene til kommunene som er varslet i Soria-Moria-erklæringen.

Fylkeskommunene har fått nye oppgaver som regionale utviklingsaktører. Det er en viktig oppgave dersom vi skal få til den utviklingen vi mener er nødvendig for hele landet. Men når det gjelder midler til å drive med utviklingsarbeid, er forskjellene veldig store fylkene imellom. Mens fylkene rundt Oslofjorden har litt i overkant av 5 mill. kr, finner vi fylker andre steder i landet som har mer enn 200 mill. kr. Slik kan det ikke fortsette. Derfor er det bra at regjeringspartiene, Arbeiderpartiet, SV og Senterpartiet, i innstillingen skriver at alle fylkeskommunene må gis bedre mulighet til å i vareta oppgaven som regional utviklingsaktør. Det må bety at de som får svært lite i dag, må få mer, og jeg forventer at statsråden i budsjettet for 2007 kommer tilbake med en fornuftig løsning.

Til slutt litt om integrering. Jeg har merket meg at gruppen som nå får integreringstilskudd, fra 2006 er utvidet til også å omfatte familiemedlemmer til personer som har fått opphold på humanitært grunnlag. Det er et viktig signal til kommunene, for ønsker vi en aktiv integreringspolitikk og en rask bosetting av dem som får opphold, er dette nødvendig.

Presidenten: Dei talarane som heretter får ordet, har ei taletid på inntil 3 minutt.

Christian Tybring-Gjedde (FrP) [13:10:11]: Den ikke-vestlige innvandrerbefolkningen er i sterk vekst i Europa, og Norge er ikke noe unntak. Siden 1975, altså på 30 år, har den ikke-vestlige innvandrerbefolkningen økt fra svært få til ca. 300 000 i dag. Dette er innvandrere som i første rekke kommer fra muslimske land med en kultur som er svært lite forenlig med vår egen. Ikke minst er synet på hva jeg vil kalle universelle verdier, svært avvikende. Dette gjelder synet på likeverd, likestilling, ytringsfrihet, pluralisme, individuell frihet og den sekulære rettsstaten.

Utfordringene som har kommet i kjølvannet av denne svært store innvandringen, kjenner vi alle til, og det går nesten ikke en dag uten at nye nær sagt utenkelige problemstillinger dukker opp i mediene. I svært lang tid har den politisk korrekte oppfatningen vært at integreringen mislykkes fordi etniske nordmenn ikke er tilstrekkelig inkluderende, og fordi det ikke satses nok på integreringstiltak. Debatten i dag viser det samme.

Nå har det imidlertid vist seg at uansett hvor mye penger som sprøytes inn på forskjellige offentlige integreringstiltak, forblir mange av våre innvandrergrupper like segregert. Ja, det er faktisk slik at visse grupper er mer segregert i dag enn de var for få siden. Dette skyldes mislykkede integreringstiltak samt den store tilstrømningen av nye innvandrere.

Fremskrittspartiet har i 20 år pekt på konsekvensene av en naiv innvandrings- og integreringspolitikk, men hver

gang har de politisk korrekte hylt i kor om at det er vi som stigmatiserer og er fremmedfiendtlige. For 15 år siden advarte bl.a. Carl I. Hagen om at vi i nær framtid ville kunne oppleve etniske gjengoppgjør i Oslo. Dette utspillet ble latterliggjort i mediene og av våre politiske motstandere. Vi vet alle i dag at Carl I. Hagens advarsler var korrekte, og at vi faktisk ikke trengte å vente mer enn tre–fire år før de første gjengoppgjørene var et faktum.

Statistisk sentralbyrå publiserte tidligere i dag en demografisk befolkningsframskrivning for Norge, for øvrig den første de har publisert noen gang. Den viser at antallet ikke-vestlige innvandrere i Norge vil utgjøre inntil to millioner innen 2060. Basert på reelle innvandringstall fra de siste fem–ti årene viser utviklingen for Oslo by at etniske nordmenn vil være i mindretall i hovedstaden i løpet av 20 år. Og det å skulle integrere et flertall inn i et mindretall vil være en svært vanskelig øvelse.

Spørsmålet til statsråden og for øvrig også til hele regjeringen er da selvfølgelig hvorvidt ovennevnte utvikling er akseptabel, eller om statsråden vil foreslå tiltak som begrenser den årlige tilstrømningen av ikke-vestlige innvandrere til Norge. Og har i det hele tatt vår generasjons politikere rett til å endre Norges demografiske sammensetning for all framtid?

Kari Lise Holmberg (H) [13:13:20]: Vi vet at det framtidige Norge vil bli stadig mer mangfoldig, og politikken må derfor tilpasses de utfordringer som en innvandring medfører.

Som den eneste i komiteen med fartstid også i den forrige kommunalkomiteen har jeg lyst til å si at jeg mener at tidligere kommunalminister Erna Solberg gjorde en stor innsats på innvandringsområdet. Svært mye skjedde de årene Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre satt i regjering. Asylinstituttet ble gjennomgått og betydelig forbedret, en rekke tiltak ble med hell iverksatt for å få ned antall asylsøknader for dem som ikke har behov for beskyttelse, og søknadsmengden har da også sunket vesentlig og utgjør i dag bare en liten del av dem som søker om opphold i Norge.

Jeg kunne nevne mange områder hvor det er iverksatt tiltak som har virket, i motsetning til hva Fremskrittspartiet framhever. Jeg kunne nevne saksbehandlingstiden, som er blitt kortere, jeg kunne nevne bosettingsfrekvensen, som er blitt økt, jeg kunne nevne det vi har gjort for personer med spesielle behov. De har fått både tettere og bedre oppfølging. Jeg kunne også snakke om utreiseseintre, som dette stortinget som kjent har vedtatt omdøpt til ventemottak. Og jeg kunne ha nevnt mye mer. Men uansett: Det gjenstår fortsatt arbeid, og det vil komme nye utfordringer på dette området. Jeg er glad for å se at arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen ved flere anledninger har uttalt at han ønsker å følge opp hovedlinjene i den asyl- og innvandringspolitikken som har vært ført. Jeg har også registrert at han i Stavanger Aftenblad 8. desember 2005 gav uttrykk for at når det gjelder asylsøkere som oppholder seg ulovlig i landet, må vi først og fremst intensivere arbeidet med å få til returavtale med flere land. Her skal ministeren få vår støtte.

For Høyre er det viktig å understreke betydningen av en aktiv integreringspolitikk, der bosetting, språkopplæring, samfunnskunnskap, arbeidstrening og utdanning utgjør vesentlige elementer. Det er særlig to tiltak som er viktige – obligatorisk introduksjonsprogram og rett og plikt til norskopplæring. Det er selve grunnlaget for at integreringen skal bli vellykket.

I denne jobben er det faktisk slik at kommunene har en svært viktig jobb å gjøre for å få et best mulig resultat ut av de ressursene som settes inn på integreringsområdet.

Ib Thomsen (FrP) [13:16:29]: Representanten Hagebakken fra Arbeiderpartiet hadde et humoristisk innlegg. En del av humoren gikk nettopp på Fremskrittspartiets politikk, og at de ikke hadde bevilget midler til Oppland fylkeskommune. Dette syntes Hagebakken var forferdelig.

Men skal ikke Fremskrittspartiet fremme sin egen politikk – som nettopp går på at man ikke ønsker en fylkeskommune og ikke ønsker å styrke den? Vi har et motsatt syn. Det er derfor Fremskrittspartiet har fremmet dette forslaget.

Men det Hagebakken sier er litt motstridende. De ønsker nå å se på dette med nye regioner, samtidig som de ønsker å styrke én fylkeskommune i dette landet. Dette henger ikke i hop. Fremskrittspartiet ønsker ikke en styrket fylkeskommune, vi ønsker ikke en fylkeskommune i det hele tatt, derfor har vi ikke bevilget disse pengene til Oppland.

Bent Høie (H) [13:17:59]: Grunnen til at jeg tok ordet nå, er at man gjennom debatten fra regjeringens side, og ikke minst fra kommunal- og regionalministerens side, har fått en beskrivelse av situasjonen i Kommune-Norge de siste årene som jeg mener ikke stemmer med virkeligheten.

Når kommunal- og regionalministeren sier at kommunene er blitt sulteføret, er det grunn til å advare mot en svartmaling som ikke har rot i virkeligheten. Det er hyggelig for dem som er kommunepolitikere, at kommunene nå har fått 3,8 milliarder kr mer enn det Bondevik-regjeringen foreslo. Disse pengene vil bli brukt fornuftig. Men det blir ikke mer av å svartmale situasjonen som var tidligere. Det er tross alt bare en økning på 1 pst.

Hva var situasjonen i Kommune-Norge da Stoltenberg II-regjeringen overtok? Det var en situasjon med bedret økonomisk balanse, med et driftsresultat i Kommune-Norge i 2004 på 2,2 pst., altså et overskudd i Kommune-Norge på 5,6 milliarder. Det var rekordhøy inntektsvekst i 2004, det var inntektsvekst i 2005, og det var foreslått en betydelig inntektsvekst i 2006. En hadde fått et lavere rentenivå som innebar at for hvert renteprosentpoeng – det var 5 pst. – med reduksjon sparte kommunene i størrelsesordenen 800 mill. kr. Det var færre kommuner på ROBEK-listen, det var økt sysselsetting i kommunesektoren. Ikke minst var det flere fornøyde brukere. Brukerne ble mer fornøyd for hver brukerundersøkelse med

tilbudet som kommunesektoren gav. Det kom flere årsverk i skolen. Det var blitt færre årsverk i administrasjonen. Det var vekst i antall barnehageplasser, vekst i den kommunale psykiatrien, og det var kortere saksbehandlingstid i byggesaker. På alle disse viktige områdene var det en klar forbedring i Kommune-Norge.

Dette framstilles altså som om kommunene nærmest har vært sulteføret. Det er ikke riktig. Det er med på å undergrave den viktige jobben som mange av de ansatte i Kommune-Norge gjør. Ikke minst er det med på å skape et bilde av et Kommune-Norge som mange ikke ønsker å søke seg til for å jobbe. Det er et stort problem fordi Kommune-Norge er en viktig arbeidsplass.

Men ikke bare det. Det var øg skapt et grunnlag for ny velferd, fordi skattepolitikken har virket. Som lederen i Fredrikstad Blad slår fast på lederplass:

«Skattelettelsene har virket, i den forstand at de har gitt økte skatteinntekter for det offentlige.»

De skattelettene som Bondevik II-regjeringen gjennomførte, har skapt ny vekst i landet. Den nye veksten skal være med på å finansiere velferden i framtiden. Den nåværende regjeringen kutter i utdanning, kutter i forskning, kutter i rammevilkårene for næringslivet. Dermed utarmer en grunnlaget for velferd og vekst i framtiden.

Tore Hagebakken (A) [13:21:19]: Jeg fikk et slags svar fra Fremskrittspartiet på det jeg tok opp når det gjelder Fritt Fram-forsøket i Oppland.

Det som er mitt hovedpoeng, er ikke at Fremskrittspartiet er imot denne måten å jobbe og gjøre det på. Det er at Fremskrittspartiet ved sitt budsjettoplegg rett og slett stryker samtlige bevilgninger som inngår i dette forsøket, som er midler som ethvert fylke får, og dermed tar vekk 73 mill. kr fra Oppland. Oppland trenger virkelig disse viktige virkemidlene. Det synes jeg er dramatisk av Norges nest største parti.

Det er definitivt ikke noe motsetningsforhold mellom det jeg sier, og det at vi ønsker en regionreform. Fritt Fram er et forsøk som kanskje tydeligst illustrerer behovet for en regionreform, og viser nettopp hvordan forholdet både til kommune og stat kan ivaretas i en ny regionvirkelighet. Men det Fremskrittspartiet altså gjør, er å ta 73 mill. kr fra Oppland. Heldigvis er det slik at Fremskrittspartiet ikke har makt i denne salen til å virkeliggjøre det. Hadde det vært situasjonen, hadde det virkelig vært dramatisk.

Når det gjelder kommuneøkonomien til Høyre, er det ingen grunn til å være bekymret over at de ansatte føler seg truffet av vår beskrivelse når det gjelder sulteføring. Jeg tror de ansatte i Kommune-Norge i veldig stor grad er enige i nettopp den beskrivelsen. De ansattes organisasjoner har engasjert seg sterkt for at vi må få en ny politikk og en satsing på velferd gjennom en satsing på Kommune-Norge.

Presidenten: Fleire har ikkje bedt om ordet til sak nr. 1.

(Votering, sjå side 961)

S a k n r . 2

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om endringer i statsbudsjettet for 2005 under Kommunal- og regionaldepartementets forvaltningsområde (Innst. S. nr. 42 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 13 (2005-2006))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, sjå side 972)

S a k n r . 3

Innstilling frå kommunal- og forvaltningskomiteen om endringar på statsbudsjettet 2005 under Moderniseringsdepartementet (Innst. S. nr. 43 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 16 (2005-2006))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, sjå side 973)

S a k n r . 4

Innstilling fra finanskomiteen om bevilgninger på statsbudsjettet for 2006 vedrørende rammeområde 21 (eksportgarantier mv.), rammeområde 22 (finansadministrasjon), enkelte tema under Finansdepartementet, enkelte garantier under Finansdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet, statsbudsjettets 90-poster, kapitlene som gjelder overføring til eller fra Statens petroleumsfond og fullmakt til å ta opp statslån mv. (Budsjettinnst. S. nr. 6 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 1 (2005-2006) og St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 1 (2005-2006))

Christian Tybring-Gjedde (FrP) [13:25:12]: Fremskrittspartiet registrerer at heller ikke den rød-grønne regjeringen makter å forholde seg til den såkalte handlingsregelen for bruk av petroleumsinntekter, en handlingsregel som flertallet i forbindelse med en sak vi skal behandle senere i dag, sannsynligvis vil omdøpe til handlingsregelen for bruk av pensjonspenger. Et artig paradoks i et ellers forutsigbart budsjett.

Hver gang Fremskrittspartiet minner de øvrige partiene om at handlingsregelen aldri har vært overholdt, sier de samstemt at handlingsregelen er fleksibel, og at det kan benyttes mer penger enn regelen tilsier, i perioder da norsk økonomi har svak vekst og aktivitet og derfor trenger stimuli. Ja vel, men det er jo samtidig unison enighet om at norsk økonomi for tiden er inne i en svært god periode. Ja, Regjeringen sier selv i tilleggsproposisjonen at aktiviteten i norsk økonomi er høy, og at den økonomiske veksten er sterk. Så hvordan forsvars og forklares da petroleumsinntekter brukt utover handlingsregelen? Jo, da introduserer man i Finansdepartementet det fjonge begrepet at bruken av petroleumsinntekter virker nøytralt på den økonomiske aktiviteten. Så enkelt kan det altså gjøres. Passer ikke kartet med terrenget, så endrer man terrenget med et pennestrøk.

I Regjeringens tilleggsproposisjon står det videre:

«Når staten bruker oljeinntekter til å finansiere økt offentlig forbruk, må ressurser flyttes over fra andre næringer.»

Det er en formulering som mange vil kjenne igjen fra sine egne økonomistudier. Problemet er imidlertid at ovennevnte læresetning ikke skiller mellom forbruk og investeringer. Mens forbruk er en gjentakende utgift som svært sannsynlig vil være å finne igjen i kommende års budsjetter, er investeringer engangsutgifter. Videre tar ikke læresetningen hensyn til hvor i økonomien en eventuell investering finner sted, den tar ikke hensyn til hvorvidt det anskaffes eller handles i utlandet, og den tar ikke hensyn til den alternative bruken av pengene. Læresetningen ignorerer også den helt avgjørende problemstillingen, nemlig hvorvidt investeringen vil være en utgift til inntekts ervervelse.

La oss arbeide ut fra Regjeringens ovennevnte økonomiske læresetning og benytte et eksempel fra Forsvaret. Dagens Hercules transportfly er svært gamle og krever kontinuerlig omfattende vedlikehold. Blant annet skal vingene på flyene i nær framtid skiftes. Dette vil kreve store investeringer og mange årsverk i offentlig og privat sektor. De offentlige pengene som benyttes til dette formålet, vil naturlig nok bli en del av den norske innenlandsøkonomien og i makroøkonomisk betydning bidra til økt forbruk, inflasjon og press på renten. Dersom Regjeringen alternativt velger å anskaffe nye transportfly fra enten bedriften EADS i Frankrike eller Lockheed Martin i USA, vil dette koste ca. 4 milliarder kr. Dette vil være strategiske transportfly som kan frakte våre soldater med maksimal sikkerhet over lange distanser uten dyre og tidkrevende mellomlandinger. Nye fly vil også kreve minimalt med vedlikehold. Ifølge Regjeringens logikk vil en slik offentlig anskaffelse medføre at ressurser flyttes over fra andre næringer, i hovedsak fra konkurranseutsatte næringer, slik Regjeringen selv skriver. Med andre ord: Dersom vi bruker 4 milliarder kr av vårt enorme overskudd til anskaffelse i utlandet av nye transportfly med minimalt behov for vedlikehold, vil dette svekke privat næringsvirksomhet i Norge. Dersom vi imidlertid bruker flere titalls millioner på å vedlikeholde eldgamle transportfly, vil dette ikke få konsekvenser for annen industri. Med andre ord: 4 overskuddsmilliarder brukt i utlandet vil virke ødeleggende for konkurranseutsatte næringer i Norge, mens 40–60 mill. kr brukt på vedlikeholdet i Norge ikke vil få tilsvarende konsekvenser. Dette er ikke bare interessant, men banebrytende økonomisk tenkning.

Slik kan man fortsette på investeringsområde etter investeringsområde. I en artikkel i Dagens Næringsliv 22. oktober skriver tidligere arbeids- og administrasjonsminister Victor D. Norman at verken hensynet til kommende generasjoner eller stabiliseringspolitikken er den virkelige begrunnelsen for handlingsregelen. Han sier videre at det finnes mange bruksområder for oljepengene som ikke skaper særlig press i økonomien. Han nevner i fleng: utenlandske entreprenører som bygger veier i Norge, kjøp av helsetjenester i utlandet, import av PC-er til elever og studenter, kapitalutstyr til sykehusene, investeringer til framtidig inntekts ervervelse osv. For 38 repre-

sentanter i dette storting vil dette lyde kjent. Kanskje ikke så rart, for Victor D. Normans opplisting er nær sagt en kopi av Fremskrittspartiets prinsipp- og handlingsprogram. Men vi kan ikke gjøre det allikevel, fortsetter Norman, dette fordi en slik politikk er å oppfatte som en salamitaktikk fordi politikerne ikke vil klare å begrense antall salamiskiver med den konsekvens at hele pølsa blir spist opp. Også enkelte i den rosa tabloidpressen har framført den samme argumentasjonen. Men hvor mye innsikt ligger det egentlig i disse advarslene?

Fremskrittspartiet, som har lagt fram det mest investeringsintensive budsjettet av partiene på Stortinget, foreslår eksempelvis at statsbudsjettets budsjetterte overskudd for 2006 reduseres med 16 milliarder kr. Med andre ord: Mens Regjeringen foreslår å overføre 316 milliarder kr til Petroleumsfondet neste år, foreslår vi at det overføres 300 milliarder kr. Med begge budsjettforslagene vil altså salamipølsa vokse. Ja, den vil faktisk vokse mer og fortære enn noen gang tidligere.

På bakgrunn av ovennevnte fremmer Fremskrittspartiet følgende forslag for å styrke den langsiktige veksten i norsk økonomi, noe som på sikt vil skape grunnlag for økte skatter og avgiftsinntekter til staten:

Vi foreslår for det første 2 milliarder kr i innskuddskapital i Statnett. Statnett står overfor store investeringer i sentralnettet for strøm. Det er noe Stortinget har vært kjent med i lang tid. Nå trenger de tilførsel av egenkapital. Stortinget har tross alt forsynt seg relativt sjenerøst av egenkapitalen ved tidligere statsbudsjett, så der er det veldig lite akkurat nå. Men både Bondevik-regjeringen og Stoltenberg-regjeringen har sviktet. Vi risikerer dermed at Statnett må utsette investeringene i forsyningen. Dermed setter vi forsyningssikkerheten i fare. I tillegg risikerer Statnett å få redusert sin kreditt rating, som ifølge selskapet kan bety økte lånekostnader allerede ved nyttår. Det øker også faren for økt nettleie.

Vi foreslår for det andre 10 milliarder kr til opprettelse av et forskningsfond innen olje og energi. Petroleumsvirksomheten er den viktigste næringen vi har, og den vil stå for en betydelig del av norsk verdiskaping og eksportinntekter de nærmeste årene. Fremskrittspartiet har flere ganger foreslått at forskningsarbeidet skal skje gjennom fondstildeling. Vi foreslår derfor at det opprettes et forskningsfond på 10 milliarder kr, der avkastningen brukes til forskning.

Vi foreslår for det tredje at det etableres et statlig selskap for infrastruktur for gass, og foreslår at det blir avsatt 5 milliarder kr til dette formålet. Bortimot 99 pst. av norsk naturgass eksporteres. Samtidig står Norge i fare for å få kraftrasjonering i et tørrår. Dette er ikke akseptabelt, noe også enkelte i Arbeiderpartiet mente før stortingsvalget. Etter valget er imidlertid tonen en annen. Nå skal vi vente og se, vi skal vurdere og evaluere. Det er trist å se at Arbeiderpartiets fornuftige standpunkt i opposisjon har forvitret til en vente og se-holdning straks de har fått makt og innflytelse. For Fremskrittspartiet er det imidlertid også etter valget viktig at myndighetene tar ansvar for hovedinfrastrukturen for gass, på samme måte som de gjør for strøm.

For det fjerde foreslår vi at det etableres et investerings-selskap innenfor Argentum på 1,8 milliarder kr. Argentum er et vellykket eksempel på samarbeid mellom private og staten og bør derfor utvides. Vårt forslag vil gi mulighet for en videreutvikling av selskapets aktivitet opp mot mer moden virksomhet. Den aller beste måten er imidlertid å sikre tilstrekkelig risikokapital til næringslivet ved å la bedrifter og privatpersoner få beholde mer av sitt overskudd og sine inntekter. Når dagens regjering ikke er villig til å innse denne sammenhengen, men derimot øker skattetrykket for å fylle opp en allerede svulmende statskasse, er det behov for at vi som politikere tar grep, ikke fordi det nødvendigvis er den beste løsningen, men fordi den rød-grønne regjeringen hindrer privat kapitaltilførsel.

På vegne av Fremskrittspartiet tar jeg opp Fremskrittspartiets forslag, slik de ligger i innstillingen.

Helt avslutningsvis ønsker jeg å informere om at i løpet av de ca. 10 minuttene jeg har stått på denne talerstolen, har Petroleumsfondet økt med over 6 mill. kr – sikkert til stor glede for utenlandske kapitalforvaltere og bedrifter i våre konkurrentland.

Karl Eirik Schjøtt-Pedersen (A) [13:34:04] (komiteens leder): Når det gjelder den generelle økonomiske politikken, viser jeg til finansdebatten tidligere i høst.

Når det gjelder debatten om Petroleumsfondet, viser jeg til debatten om Statens pensjonsfond i Odelstinget senere i dag. Jeg vil derfor her avgrense meg til å tilrå komiteens innstilling.

Presidenten: Presidenten lurer på om representantar frå Høgre, Venstre eller Kristeleg Folkeparti skal fremme eit forslag?

Jan Tore Sanner (H) [13:34:44]: For ordens skyld tar jeg opp det forslaget som presidenten henviste til.

Presidenten: Representanten Jan Tore Sanner har teke opp det forslaget han sjølv refererte til.

Fleire har ikkje bedt om ordet til sak nr. 4.
(Votering, sjå side 974)

S a k n r . 5

Innstilling fra finanskomiteen om fullmakt til å ta opp statslån mv. (Innst. S. nr. 40 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 8 (2005-2006))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, sjå side 981)

S a k n r . 6

Innstilling fra helse- og omsorgskomiteen om endringer under enkelte kapitler på statsbudsjettet medregnet folketrygden for 2005 under Helse- og omsorgsdepartementet (Innst. S. nr. 46 (2005-2006), jf. St.prp. nr. 12 (2005-2006))

Presidenten: Etter ønske frå helse- og omsorgskomiteen vil presidenten foreslå at taletida blir avgrensa til 40 minutt og blir fordelt med inntil 5 minutt til kvart parti og inntil 5 minutt til statsråden.

Vidare vil presidenten foreslå at det blir gjeve høve til replikkordskifte på inntil fem replikkar med svar etter innlegg frå statsråden.

Vidare vil presidenten foreslå at dei som måtte teikne seg på talarlista utover den fordelte taletida, får ei taletid på inntil 3 minutt.

– Det er vedteke.

Sonja Irene Sjøli (H) [13:36:22] (ordfører for saken): Denne saken omhandler endringer under enkelte kapitler på statsbudsjettet medregnet folketrygden for inneværende år under Helse- og omsorgsdepartementet.

Komiteen – i noen tilfeller et flertall – slutter seg i det store og hele til det framlagte forslaget i proposisjonen. Det er bare på enkelte kapitler det er merknader og forslag.

Når det gjelder kap. 720, Sosial- og helsedirektoratet, registrerer komiteen at Regjeringen foreslår å utsette arbeidet med å gjøre det lovpålagte meldesystemet elektronisk inntil det er tatt endelig stilling til innholdet i et framtidig meldesystem. Komiteen er opptatt av at det er viktig å få på plass et nasjonalt system for registrering, analyse og forebygging av feilbehandling i somatiske sykehus. Komiteen forutsetter at Regjeringen kommer tilbake til Stortinget med en orientering om framdriften i dette arbeidet.

Når det gjelder kap. 728, Forsøk og utvikling, er komiteen tilfreds med at Rikstrygdeverket har satt i gang forberedelser i forhold til innføring av henvisnings- og refusjonsrett for kiropraktorer og manuellterapeuter, i tråd med tidligere vedtak i Stortinget. Vi synes det er gledelig at pasienter over hele landet nå kan ha rett til kiropraktor eller manuellterapeut uten å være henvist fra lege. Det vil etter vår oppfatning spare pasientene for mye byråkrati og minske presset på fastlegene.

Når det gjelder kap. 732, Regionale helseforetak, viser flertallet, medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre, til oppblomstringen av legionella i Østfold i sommer. Svært mange måtte behandles på sykehus. Det førte til store ekstrautgifter for sykehuset, på ca. 30 mill. kr. Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til tidligere helseminister Ansgar Gabrielsens uttalelse om at de ekstrautgiftene som ble påført sykehuset, måtte deles mellom staten, lokalsykehuset og Helse Øst, og at staten burde den ta den største byrden. På denne bakgrunn fremmer Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre et forslag om å øke tilskuddet til Helse Øst med 20 mill. kr for å kunne dekke opp dette.

Det er ett forhold til jeg vil nevne, og det er Regjerings forslag om at det vedtatte bidraget til fase 1 av St. Olavs Hospital på 2,9 milliarder kr utbetales i sin helhet i inneværende år. En enstemmig komitee slutter seg til dette og peker på at dette ikke endrer den totale rammen for det statlige bidraget til fase 1 av St. Olavs Hospital. Det er bare utbetalingstidspunktet som forskyves.

Fremskrittspartiet har noen egne merknader og forslag som jeg regner med at de selv vil redegjøre for.

Avslutningsvis tar jeg opp forslaget fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre.

Presidenten: Representanten Sonja Irene Sjøli har teke opp det forslaget ho refererte til.

Harald T. Nesvik (FrP) [13:39:52] (komiteens leder): Jeg må si, i hvert fall for undertegnede og Fremskrittspartiets del, at da vi fikk denne proposisjonen til behandling og leste den første gang, ble vi rimelig overrasket. Dette er salderingen av inneværende års budsjett. Når man da ser at Regjeringen legger opp til å bevilge netto 3,8 milliarder kr innenfor bare dette området i 2005, får en jo litt lyst til å tenke tilbake til den budsjettdebatten vi hadde når det gjaldt inneværende års budsjett, og den – jeg holdt på å si – hellige balansen over hvor mange kroner og øre man kan bruke uten at norsk økonomi blir satt over styr. Da kunne man i hvert fall få inntrykk av at her var det nesten på kronen hvor mye man kunne bruke. Hvis man brukte mer enn det, ville renten gå opp, og alt vondt ville skje oss i dette landet. Og så kommer man altså med en proposisjon og foreslår 3,8 milliarder kr.

Storparten av dette gjelder St. Olavs Hospital, slik at man i stedet for å bevilge 2,9 milliarder kr over tre år, så gjør man det over inneværende års budsjett. Men jeg må få bemerke at jeg synes dette er en litt underlig måte å gjøre det på, med denne type sum i denne saken. Så er i hvert fall den kommentaren gitt!

En enstemmig komitee står bak forslagene fra Regjerings side. Proposisjonen er det jo ingen endring på, bortsett fra de tilleggsbevilgningene som foreslås, bl.a. fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre og fra Fremskrittspartiet.

Slik at jeg ikke glemmer det, fremmer jeg forslagene våre, som er inntatt i innstillingen. Jeg vil bare knytte et par kommentarer til forslagene.

Den ene går på Østfold og legionella-saken. Sentrale myndighetspersoner og statsråder lovte nærmest for åpen skjerm at utgiftene knyttet til behandlingen etter den oppblomstringen vi hadde av legionella, i hvert fall ikke skulle gå ut over sykehuset i Østfold i veldig stor grad. Vi synes ikke dette har vært fulgt opp på en tilfredsstillende måte, og vi foreslår derfor å bevilge 30 mill. kr til dette formålet.

Videre har vi foreslått å avsette 50 mill. kr til Nasjonalt folkehelseinstitutt, slik at når man er ferdig med forhandlingene knyttet til pneumokokkvaksinen – hjernehinnebetennelsevaksinen – for barn, ligger pengene klare til å kunne brukes. Vi er litt overrasket over at ingen vil støtte oss i denne saken, all den tid man har sagt at dette skal gjennomføres. Det skal inn i barnevaksinasjonsprogrammet, men man har altså ikke lagt inn penger til det. Det burde man faktisk gjøre, slik at når den dagen kommer da man kan iverksette dette, har man finansieringen klar, og vaksinen kan bestilles.

Videre har Fremskrittspartiet foreslått å bevilge 50 mill. kr til behandlingsreiser til utlandet. Det er en

kjensgjerning at det er veldig mange som står i kø, og som både har behov for og vil ha nytte av å få en behandlingsreise til utlandet. På denne bakgrunn foreslår Fremskrittspartiet at det skal settes av 50 mill. kr til dette. Det er til og med fullt mulig – selv om vi gjør posten overførbar – å inngå avtaler allerede i år knyttet til dette og kjøpe plasser. Det er heller ikke i strid med Stortingets bevilgningsreglement.

Videre er det viktig at vi fanger opp det som er ute i samfunnet. Jeg håper at man kan vurdere en gang til det som går på å sette av penger til pneumokokkvaksinen, slik at det er klart og kan implementeres så raskt som overhodet mulig.

Presidenten: Representanten Harald T. Nesvik har teke opp dei forslaga han refererte til.

Olav Gunnar Ballo (SV) [13:44:54]: Saksordføreren har gitt en grei redegjørelse for saken, så jeg skal ikke gå inn på alle enkelthetene i forhold til innstillingen. Men jeg har lyst til å trekke fram to forhold.

Sett litt fra sidelinjen kan man si at når man under kap. 732 post 81 omtaler bevilgningen til St. Olavs Hospital på 2,9 milliarder kr på seks linjer, og ser det i perspektiv av at det beløpet faktisk tilsvarer hele beløpet til Miljøverndepartementet, omtrent, så er det til ettertanke. Det er veldig til ettertanke at de midlene vi bruker på helsebudsjettet, også store tall – for det er i utgangspunktet store tall vi snakker om – drukner i en større sammenheng. Jeg mener at Harald Tom Nesvik kan ha et poeng, hvis jeg forstår ham rett, når han understreker betydningen av at vi har et nasjonalt perspektiv på bruken av midler til større prosjekter i dette landet.

Det er klart at på samme måte som det er gode grunner til å bevilge til St. Olavs Hospital for å realisere et prosjekt som det er stor enighet om, finnes det gode grunner i andre deler av landet og i andre helseforetak, og det er viktig at det er det nasjonale perspektivet som blir utslagsgivende, for å sikre denne utviklingen parallelt i alle helseforetakene. For i det øyeblikk vi ikke får til det, og skaper effekter som er ulike i de ulike helseforetakene, skaper vi vridningseffekter som har langsiktige konsekvenser. Samtidig som vi støtter denne bevilgningen, der alt tas nå, er det viktig at dette perspektivet tas med videre. Tas det ikke med videre, risikerer vi at man i neste omgang vil oppleve, i andre deler av landet, at prosjekter som skulle hatt prioritet, ikke får det, rett og slett fordi ett stort prosjekt tar så store ressurser. Det er et perspektiv som SV er opptatt av, og som vi vil ta med oss videre.

Når det gjelder meldesystemet i forhold til uønskede hendelser innenfor helsevesenet, er det særdeles viktig at man får på plass et operativt system, som ikke primært handler om oppfølging via rettsapparatet eller på andre måter fordi det er begått feil, men rett og slett om å sikre kvaliteten. Vi vet at det daglig både innenfor primærhelsetjenesten og spesialisthelsetjenesten er hendelser i form av nestenulykker og mulig feilmedisinering, som kunne vært unngått, eller kanskje akkurat unngås, der man i dag ikke har gode rutiner for å fange dette opp for nettopp å

bedre kvaliteten. Derfor vil vi med interesse følge med på det systemet som utvikles også elektronisk, slik at det blir et nyttig redskap for å sikre kvaliteten, uten at helsepersonell skal føle at de utleverer seg selv på en utilbørlig måte gjennom å være med og sikre kvaliteten, også ved hendelser man selv opplever som alvorlige, der det nesten kan ha skjedd noe alvorlig.

Statsråd Sylvia Brustad [13:48:15]: Jeg tenkte bare jeg skulle kommentere noen få punkter.

Det ene er Østfold og legionella. Til det vil jeg si at denne regjeringa ikke har lovt at den skulle komme med de 30 mill. kr som helseforetaket har bedt om. Jeg vil understreke at de regionale helseforetakene også har et ansvar for beredskap. Jeg mener at i de ordinære bevilgningene til våre regionale helseforetak er det også til en viss grad tatt høyde for dette. Jeg vil også minne om at Helse Øst, som sjukehuset i Østfold ligger under, får en bevilgning på 13,8 milliarder kr. Da mener jeg at det må være mulig å dekke inn 30 mill. kr, som utgjør 0,25 pst. av dette. Jeg legger til grunn at de rammer Helse Øst har til disposisjon, gir rom for uforutsette engangskostnader av denne størrelsesorden. Derfor er det at Regjeringa ikke har foreslått penger til dette.

Når det så gjelder vaksinen mot hjernehinnebetennelse, vil jeg orientere Stortinget om, slik jeg for så vidt gjorde også i budsjettdebatten, at forhandlingene er ferdige. Det gjenstår bare noen detaljer som vil kunne ha betydning for hvor mye dette vil koste. Men Regjeringa tar sikte på at dette skal være på plass og settes i verk fra 1. juli, som er så fort det overhodet er praktisk mulig, fordi det skal være litt opplæring i kommunene, og det skal produseres og distribueres ut til kommunene. Så kommer jeg tilbake til Stortinget med en sak så fort som mulig over jul, hvor en også får anledning til å ta stilling til innhold og penger. Men jeg har registrert at det er et bredt flertall som ønsker denne vaksinen velkommen.

Når det så gjelder St. Olavs Hospital, er det det å si at vi mente det var riktig – fase 1 er jo ferdig – på en måte å utkvittere disse pengene. 2 milliarder kr er et stort beløp, men det vil lette situasjonen for St. Olavs Hospital, Trøndelag og Helse Midt-Norge betydelig. Vi mente det var riktig å få kvittert det ut. Så vil jeg bare understreke at jeg som helseminister selvfølgelig er opptatt av sjukehus i hele landet, og ikke bare i Trøndelag. Derfor jobber Regjeringa også veldig aktivt med å se på det som dreier seg om investeringsregimet. Men det er altså slik at hovedregelen må være at det er helseforetakene selv som har ansvaret for det. Dette betyr ikke at det bare er Trøndelag vi er opptatt av, bare så det er sagt.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Harald T. Nesvik (FrP) [13:51:13]: Jeg har bare et spørsmål til statsråden knyttet til dette med St. Olavs Hospital.

Statsråden sa nå at det er viktig at vi får den saken kvittert ut. Det som man opprinnelig skulle betale ut over tre år, kvitterer man ut nå. Nå har det vært så mye snakk om

psykiatribygget i forbindelse med St. Olavs Hospital. Ja, både regjeringsmedlemmer og enkelte fra regjeringspartiene har bl.a. gått ekstremt høyt ut på banen i denne saken, og sagt at det skal implementeres i den fasen man skal inn i, altså fase 2. Da er spørsmålet mitt til statsråden: Har man nå gått bort fra dette, i og med at man snakker om å kvittere dette ut, slik at den gode dialogen man sier at man har med det regionale helseforetaket, ikke er reell, eller kan statsråden her nå bekrefte at psykiatribygget ved St. Olavs Hospital vil komme i fase 2, som regjeringspartiene selv har tatt til orde for?

Statsråd Sylvia Brustad [13:52:17]: Jeg må innrømme at jeg synes det er litt rart å få kritikk for at en ordner opp ting fortere enn det som er forventet, som regel får en jo kritikk fordi en er for treg. Jeg synes egentlig det er ganske bra, jeg, at en har greid å ordne opp i dette ganske fort. Det er ingen tvil om at St. Olavs Hospital og Helse Midt-Norge er ganske lettet over at det vil lette deres situasjon framover. Og det er jo slik at det er gjort tre unntak i forhold til når staten skal gå særskilt inn. Det ene er Ahus, der vi har gått inn, det er forskningsbygg ved Radiumhospitalet, og det er St. Olavs Hospital. Det er knyttet forpliktelser til dette, og jeg oppfatter at en har vært ganske samstemt om det.

Når det gjelder fase 2, jobber vi med det i tett og nær dialog med helseforetaket, så det må ikke herske noen tvil om at vi også er i en god dialog om det.

Harald T. Nesvik (FrP) [13:53:18]: Det er vel ingen som direkte har kritisert statsråden så mye for det hun har gjort. Men det er klart at enkelte har funnet underlig den måten som man gjør det på, og hva slags type sak man bevilger pengene i. Det var jo det som var min kommentar, at jeg syntes det var rimelig underlig.

Men statsråden svarer nok en gang ikke på spørsmålet, og det synes jeg at man skal få rede på snart: Tar denne regjeringen sikte på at psykiatribygget skal inn i fase 2, slik flere sentrale regjeringsmedlemmer har lovet i den valgkampen som vi har bak oss? Hvis ikke disse tingene kommer på plass snart og signalene blir gitt, går toget. Dette må jo implementeres i forbindelse med planleggingsprosessen og igangsettingen. Derfor spør jeg om statsråden kan svare nå én gang for alle at ja, psykiatribygget vil komme i fase 2.

Statsråd Sylvia Brustad [13:54:28]: Som jeg prøvde å si i stad, er vi i disse dager i tett dialog med helseforetaket, og jeg kan bare forsikre representanten Nesvik om at signaler vil bli gitt, slik at foretaket vet hva de har å forholde seg til i forhold til fase 2 ved St. Olavs Hospital. Jeg finner det ikke riktig å informere om alle detaljer om det her og nå, men jeg skal selvfølgelig komme tilbake til Stortinget på en egnet måte også i forhold til den saken.

Presidenten: Fleire har ikkje bedt om ordet til replikk.

Rune J. Skjælaaen (Sp) [13:55:14]: Årsakene til at jeg griper ordet, er representanten Olav Gunnar Ballos

innlegg, der han reiser en problematikk knyttet til dette med investeringer. Når vi får en oversikt over alle de investeringsplanene som foreligger rundt omkring i helseforetakene, tror jeg det kan skremme noen hver av oss, faktisk. Det som jeg vil understreke, er at Regjeringen vil ta et ansvar for dette, idet den skal gå i gang med nasjonal helseplan. Og det er viktig i en nasjonal helseplan at Stortinget kan ha et overordnet ansvar for at de investeringene som foretas rundt omkring, vil tjene pasientene og pasientbehandlingen. Det jeg ser så langt, er at svære utbygginger ofte fører til en sentralisering av pasienter, men ikke minst av helsepersonell. Det kan føre til en usunn konkurranse helseforetakene imellom om viktig arbeidskraft og viktige ressurser innenfor de forskjellige helseforetakene. I en nasjonal helseplan kan en ta et overordnet grep for å se til at de investeringer som blir gjort, medfører en god pasientbehandling og en god ressursutnyttelse også av fagpersonellet.

Presidenten: Fleire har ikkje bedt om ordet til sak nr. 6.

(Votering, se side 981)

T h o r b j ø r n J a g l a n d gjeninntok her presidentplassen.

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte

presidenten: Vi går da til votering over sakene nr. 1–6 på dagens kart.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Under debatten er det satt fram 25 forslag. Det er

- forslagene nr. 1–5, fra Per-Willy Amundsen på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslagene nr. 6–10, fra Bent Høie på vegne av Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslag nr. 11, fra Per-Willy Amundsen på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre
- forslagene nr. 12–25, fra Per-Willy Amundsen på vegne av Fremskrittspartiet

Det voteses først over forslagene nr. 12–25, fra Fremskrittspartiet.

Forslag nr. 12 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen nedsette et politisk uavhengig organ for å utrede de samfunnsmessige tap ved manglende integrering i Norge.»

Forslag nr. 13 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen etter dansk modell utarbeide en håndbok for nyankomne flyktninger og innvandrere med introduksjon om det norske samfunnets grunnleggende normer, verdier og institusjoner.»

Forslag nr. 14 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag til lovendring om krav om opphold i minst ti år, fra den dagen oppholdstillatelse er gitt, for å få innvilget norsk statsborgerskap.»

Forslag nr. 15 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag til lovendring slik at personer som søker om norsk statsborgerskap, må kunne vise til dokumenterte norsk-kunnskaper og kunnskap om norsk kultur, verdier og samfunnsforhold.»

Forslag nr. 16 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag til lovendring slik at personer som søker norsk statsborgerskap, må avlegge løfte om troskap og lojalitet til Norge og norsk lovgivning.»

Forslag nr. 17 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag til lovendring om krav om egen bolig som forutsetning for familiegjenforening.»

Forslag nr. 18 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag til lovendring om innføring av depositum og økt krav til forsørgelsesevne ved familiegjenforening.»

Forslag nr. 19 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag til lovendring slik at familiegjenforening bare gis til ektefelle over 24 år og barn under 15 år.»

Forslag nr. 20 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag til lovendring slik at familiegjenforening skal skje i det land man samlet sett har størst tilknytning til.»

Forslag nr. 21 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen trekke tilbake skriv av 5. juli 1993 fra Justisdepartementet, om at politiet ikke skal kunne gripe inn i kirker og bedehus for å hente folk ut.»

Forslag nr. 22 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen gå imot enhver form for opprettelse av sharia-råd i Norge.»

Forslag nr. 23 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen videreføre tilskudd til Human Rights Service som en fast ordning.»

Forslag nr. 24 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen oppløse det nyetablerte, statsfinansierte Romanifondet og tilbakeføre pengene uavkortet til staten.»

Forslag nr. 25 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen oppløse det statsfinansierte Samefolkets fond og tilbakeføre pengene uavkortet til staten.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet ble med 87 mot 20 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 14.06.54)

Presidenten: Det voteses så over forslag nr. 11, fra Fremskrittspartiet og Høyre. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen gjennomføre en delprivatisering av Statskonsult. Dette gjøres for å sette fokus på markedsrettingen av virksomheten slik at Statskonsult kan utvikle seg til å bli bærekraftig. Det forut-

settes at en ikke ubetydelig andel av aksjene selges og at det hentes inn kapital for satsingen.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 69 mot 38 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 14.07.14)

Presidenten: Det voteses så over forslagene nr. 6–10, fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre.

Forslag nr. 6 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med kommuneproposisjonen for 2007 foreta en gjennomgang av og foreslå avviklinger av statlige øremerkede ordninger.»

Forslag nr. 7 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med kommuneproposisjonen for 2007 styrke kommunesektoren gjennom mer frie økonomiske midler, først og fremst ved å øke kommunenes andel av skattøret.»

Forslag nr. 8 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sørge for at den offentlige støtten til etablering og drift av næringshager gis over en periode på fem år.»

Forslag nr. 9 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen prioritere satsingen på FORNY-programmet, inkubatorordningen, programmet Norwegian Centres of Expertise, Ungt Entreprenørskap og tiltak som særlig er rettet inn mot kvinnelige innovatører.»

Forslag nr. 10 lyder:

«Vedrørende anmodningsvedtak nr. 460 av 14. juni 2004:

Stortinget samtykker i at retningslinjene for det individrettede boligtilskuddet ikke endres.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 84 mot 24 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 14.07.32)

Presidenten: Det voteses over forslagene nr. 1–5, fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre.

Forslag nr. 1 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake med en sak som kartlegger effektiviteten og effektivitetsutviklingen i kommunesektoren, med bakgrunn i prosjektet «Effektivitet og effektivitetsutvikling i kommunesektoren». Det bes videre om en gjennomgang av de virkemidlene som er benyttet for å oppnå høy effektivitet og god kvalitet, herunder også forslag til hvordan disse kan implementeres i kommunesektoren.»

Forslag nr. 2 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge til rette for forsøksordninger med lengre åpningstider på offentlige kontorer, legekontorer og lignende.»

Forslag nr. 3 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å sørge for at Halden fengsel ferdigstilles med minst 251 plasser snarest mulig og senest innen utgangen av 2009.»

i St.meld. nr. 49 (2003-2004) og fremme en konkret sak om dette for Stortinget snarest mulig og senest i statsbudsjettet for 2007.»

Forslag nr. 4 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å følge utviklingen av strømprisen nøye. Dersom en unormal situasjon igjen oppstår på elektrisitetsmarkedet, bør det på nytt vurderes å bruke bostøtten for å avhjelpe situasjonen for de mest vanskeligstilte.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 59 mot 49 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 14.07.54)

Forslag nr. 5 lyder:

«Regjeringen bes prioritere arbeidet med styrket opplæring for religiøse ledere i tråd med anbefalingene

Komiteen hadde innstilt:

**Rammeområde 1A.
(Statsforvaltning)**

I

På statsbudsjettet for 2006 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
20		Statsministerens kontor (jf. kap. 3020)		
	1	Driftsutgifter	61 985 000	
21		Statsrådet (jf. kap. 3021)		
	1	Driftsutgifter	112 874 000	
24		Regjeringsadvokaten (jf. kap. 3024)		
	1	Driftsutgifter	40 680 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	6 544 000	
1500		Fornyings- og administrasjonsdepartementet (jf. kap. 4500)		
	1	Driftsutgifter	142 657 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> .	101 658 000	
1503		Midler til opplæring og utvikling av tillitsvalgte		
	70	Tilskudd	107 816 000	
	71	Bidrag fra arbeidstakerne	29 959 000	
1506		Norge.no (jf. kap. 4506)		
	1	Driftsutgifter	21 162 000	
	21	Videreutvikling av MinSide	6 000 000	
1507		Datatilsynet		
	1	Driftsutgifter	22 284 000	
1510		Fylkesmannsembetene (jf. kap. 4510)		
	1	Driftsutgifter	1 033 697 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	14 223 000	
1520		Statskonsult		
	70	Tilskudd til restrukturering	9 000 000	
1522		Departementenes Servicesenter (jf. kap. 4522)		
	1	Driftsutgifter	310 436 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	7 500 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	22	Fellesutgifter for R-kvartalet	66 319 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	16 574 000	
1530		Tilskudd til de politiske partier		
	1	Driftsutgifter	220 000	
	70	Tilskudd til de politiske partiers sentrale organisasjoner	190 212 000	
	71	Tilskudd til kommunepartiene	25 361 000	
	73	Tilskudd til fylkespartiene	55 316 000	
	75	Tilskudd til partienes fylkesungsdomsorganisasjoner	2 817 000	
	76	Tilskudd til de politiske partiers sentrale ungdomsorganisasjoner	5 882 000	
1541		Pensjoner av statskassen		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	15 800 000	
1542		Tilskudd til Statens Pensjonskasse		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	6 329 000 000	
	22	Sluttoppgjør Posten Norge AS, <i>overslagsbevilgning</i>	1 660 000 000	
	70	For andre medlemmer av Statens Pensjonskasse, <i>overslagsbevilgning</i>	70 000 000	
1543		Arbeidsgiveravgift til folketrygden		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	833 000 000	
	70	For andre medlemmer av Statens Pensjonskasse, <i>overslagsbevilgning</i>	16 000 000	
1546		Yrkesskadeforsikring (jf. kap. 4546)		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	67 000 000	
1547		Gruppelivsforsikring (jf. kap. 4547)		
	1	Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	76 000 000	
1580		Byggeprosjekter utenfor husleieordningen		
	30	Prosjektering av bygg, <i>kan overføres</i>	15 316 000	
	31	Igangsetting av byggeprosjekter, <i>kan overføres</i>	50 000 000	
	33	Videreføring av byggeprosjekter, <i>kan overføres</i>	1 033 122 000	
	36	Kunstnerisk utsmykking, <i>kan overføres</i>	4 010 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	25 000 000	
1581		Eiendommer til kongelige formål (jf. kap. 4581)		
	1	Driftsutgifter	20 147 000	
	30	Ekstraordinært vedlikehold, Bygdø Kongsgård, <i>kan overføres</i>	50 341 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	14 266 000	
1582		Utvikling av Fornebuområdet		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i>	1 500 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	30	Investeringer, Fornebu, <i>kan overføres</i>	58 000 000	
	70	Erstatninger og oppgjør, <i>kan overføres</i>	30 000 000	
1583		Utvikling av Pilestredet Park (jf. kap. 4583)		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i>	500 000	
	30	Investeringer, Pilestredet Park, <i>kan overføres</i>	9 473 000	
2445		Statsbygg (jf. kap. 5445)		
	24	Driftsresultat:		
		1 Driftsinntekter, <i>overslagsbevilgning</i>	-2 471 300 000	
		2 Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i> ..	919 673 000	
		3 Avskrivninger	401 000 000	
		4 Renter av statens kapital	57 000 000	
		5 Til investeringsformål	720 000 000	
		6 Til reguleringsfondet	59 925 000	-313 702 000
	30	Prosjektering av bygg, <i>kan overføres</i> ..	55 971 000	
	31	Igangsetting av ordinære bygge prosjekter, <i>kan overføres</i>	10 000 000	
	32	Igangsetting av kurantprosjekter, <i>kan overføres</i>	156 014 000	
	33	Videreføring av ordinære bygge prosjekter, <i>kan overføres</i>	465 049 000	
	34	Videreføring av kurantprosjekter, <i>kan overføres</i>	519 400 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	89 068 000	
	49	Kjøp av eiendommer, <i>kan overføres</i> ...	19 987 000	
2470		Statens Pensjonskasse (jf. kap. 5470)		
	24	Driftsresultat:		
		1 Driftsinntekter, <i>overslagsbevilgning</i>	-338 050 000	
		2 Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i> ..	262 155 000	
		3 Avskrivninger	19 368 000	
		4 Renter av statens kapital	1 141 000	
		5 Til investeringsformål	16 000 000	
		6 Til reguleringsfondet	-4 500 000	-43 886 000
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	25 302 000	
		Totale utgifter		13 752 854 000
I n n t e k t e r				
3024		Regjeringsadvokaten (jf. kap. 24)		
	1	Erstatning for utgifter i rettsaker	5 300 000	
	3	Oppdrag	500 000	
4506		Norge.no (jf. kap. 1506)		
	1	Salg av informasjonstjenester	21 000	
4510		Fylkesmannsembetene (jf. kap. 1510)		
	1	Inntekter ved oppdrag	2 180 000	
	2	Ymse inntekter	12 009 000	
4522		Departementenes Servicesenter (jf. kap. 1522)		
	2	Diverse inntekter	15 000 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
	3	Driftsvederlag, Akademika	267 000	
	5	Inntekter fra publikasjoner	878 000	
	6	Brukerfinansierte tjenester	100 158 000	
	7	Parkeringsinntekter	1 292 000	
4546		Yrkesskadeforsikring (jf. kap. 1546)		
	1	Premieinntekter	153 000 000	
4547		Gruppelivsforsikring (jf. kap. 1547)		
	1	Premieinntekter	41 000 000	
4581		Eiendommer til kongelige formål (jf. kap. 1581)		
	1	Ymse inntekter	116 000	
5445		Statsbygg (jf. kap. 2445)		
	39	Avsetning til investeringsformål	720 000 000	
5446		Salg av eiendom, Fornebu		
	40	Salgsinntekter, Fornebu	42 350 000	
5470		Statens Pensjonskasse (jf. kap. 2470)		
	30	Avsetning til investeringsformål	16 000 000	
5607		Renter av boliglånsordningen til statsansatte		
	80	Renter	295 000 000	
		Totale inntekter		1 405 071 000

II

Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at Fornyings- og administrasjonsdepartementet i 2006 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 1510 post 21	kap. 4510 postene 1 og 2
kap. 1522 post 1	kap. 4522 postene 2 og 6

III

Omdisponeringsfullmakt

Stortinget samtykker i at Fornyings- og administrasjonsdepartementet i 2006 kan overskride bevilgningen under kap. 2470 Statens Pensjonskasse post 45 Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold med inntil 3 mill. kroner mot dekning i reguleringsfondet.

IV

Fullmakt til nettobudsjettering

Stortinget samtykker i at:

1. det enkelte departement som et ledd i ordningen med bonus og rabatter, i 2006 kan nettoføre som utgiftsreduksjon på vedkommende utgiftspost tilbakebetalt bonus og rabatt, også om tilbakebetalingen refererer seg til kjøp i tidligere år.
2. Fornyings- og administrasjonsdepartementet i 2006 kan nettoføre som utgiftsreduksjon under kap. 1510 Fylkesmannsembetene, post 21 Spesielle driftsutgif-

ter, refusjoner av utgifter til fellestjenester der fylkesmannen samordner utgiftene.

V

Fullmakter til å overskride gitte bevilgninger

Stortinget samtykker i at Fornyings- og administrasjonsdepartementet i 2006 kan:

1. overskride kap. 2445 Statsbygg postene 30-49 med inntil 175 mill. kroner mot dekning i reguleringsfondet.
2. overskride kap. 2445 Statsbygg postene 30-49 med beløp som tilsvarer inntekter fra salg av eiendommer, samt medregne ubenyttede inntekter fra salg av eiendom ved beregning av overført beløp.

VI

Omdisponeringsfullmakter

Stortinget samtykker i at Fornyings- og administrasjonsdepartementet i 2006 kan omdisponere:

1. under kap. 1580 Byggeprosjekter utenfor husleieordningen mellom postene 30–45.
2. under kap. 1581 Eiendommer til kongelige formål mellom postene 1, 30 og 45.
3. under kap. 1582 Utvikling av Fornebuområdet fra post 21 til post 30.
4. under kap. 1583 Utvikling av Pilestredet Park fra post 21 til post 30.
5. under kap. 2445 Statsbygg mellom postene 30–49.

Kap.	Post	Betegnelse
1580		Byggeprosjekter utenfor husleieordningen
	31	Igangsetting av byggeprosjekter
	33	Videreføring av byggeprosjekter
1581		Eiendommer til kongelige formål
	30	Ekstraordinært vedlikehold, Bygdø Kongsgård
1582		Utvikling av Fornebuområdet
	30	Investeringer, Fornebu
1583		Utvikling av Pilestredet Park
	30	Investeringer, Pilestredet Park
2445		Statsbygg
	31	Igangsetting av ordinære byggeprosjekter
	32	Igangsetting av kurantprosjekter
	33	Videreføring av ordinære byggeprosjekter
	34	Videreføring av kurantprosjekter

VIII

Fullmakt til å igangsette byggeprosjekter uten fremleggelse av egen kostnadsramme – kurantordningen

Stortinget samtykker i at Fornyings- og administrasjonsdepartementet i 2006 kan igangsette nye byggeprosjekter innenfor husleieordningen under kap. 2445 post 32, uten framlegg av kostnadsramme for det enkelte prosjekt for Stortinget, på følgende vilkår:

1. Brukerdepartementet/leietaker har nødvendige husleiemidler innenfor gjeldende budsjettammer.
2. Samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar utover gitte bevilgninger overstiger ikke 1,5 mrd. kroner.

IX

Diverse fullmakter

Stortinget samtykker i at:

1. Fornyings- og administrasjonsdepartementet i 2006 kan:
 - a) godskrive det enkelte bygge- og eiendomsprosjekt med innbetalt dagmulkt, konvensjonalbot og erstatning for misligholdt entrepris, ved at innbetalingen blir postert i statsregnskapet på vedkommende investeringspost som en utgiftsreduksjon.
 - b) godkjenne salg, makeskifte og bortfeste av statens eiendom på Vestbanetomten i Oslo.
 - c) godkjenne salg, makeskifte eller bortfeste av eiendom forvaltet av Statsbygg eller av andre statlige virksomheter som ikke har egen salgsfullmakt, for inntil 500 mill. kroner totalt i budsjettåret.

VII

Fullmakt til å gjennomføre investeringsprosjekter innenfor de angitte kostnadsrammer

Stortinget samtykker i at Fornyings- og administrasjonsdepartementet i 2006 kan gjennomføre byggeprosjekter og øvrige investeringsprosjekter, herunder forpliktete staten innenfor de angitte kostnadsrammer, under følgende kapitler og poster:

- d) godkjenne kjøp av eiendom finansiert ved salgsinntekter, innsparte midler eller midler fra reguleringsfondet for inntil 150 mill. kroner i hvert enkelt tilfelle, og for inntil 300 mill. kroner totalt, utover bevilgningen på kap. 2445 Statsbygg, post 49 Kjøp av eiendom.
 - e) overdra statlige spesialskoleeiendommer til underpris eller vederlagsfritt til kommuner og fylkeskommuner, dersom ansvaret for skoledriften overtas av kommunen eller fylkeskommunen.
 - f) foreta bortfeste, salg og makeskifte av eiendommer som er nødvendig ved disponering av statens eiendommer på Fornebu for inntil 500 mill. kroner.
 - g) korrigere Statsbyggs balanse i de tilfeller prosjekterings- og investeringsmidler ført på kap. 2445 Statsbygg overføres til andre budsjettkapitler eller prosjektene ikke realiseres.
2. Kongen i 2006 kan avhende statlig eiendom til lavere pris enn markedspris der særlige hensyn tilsier det.

X

Fullmakt til overskridelse

Stortinget samtykker i at Statsministerens kontor i 2006 kan overskride bevilgningen på kap. 21 Statsrådet for å iverksette nødvendige sikkerhetstiltak for statsministeren og regjeringens øvrige medlemmer.

V o t e r i n g s t a v l e n e viste at det var avgitt 76 stemmer for og 7 stemmer mot komiteens innstilling.
(Voteringsutskrift kl. 14.08.15)

Presidenten: Presidenten forstår det da slik at vi må votere på nytt.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble bifalt med 60 mot 48 stemmer.
(Voteringsutskrift kl. 14.08.51)

Videre var innstilt:

Rammeområde 6
B.
(Innvandring, regional utvikling og bolig)

I

På statsbudsjettet for 2006 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
500		Kommunal- og regionaldepartementet (jf. kap. 3500)		
	1	Driftsutgifter	125 736 000	
	21	Spesielle forsknings- og utredningsoppdrag, <i>kan overføres</i>	6 686 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	3 000 000	
	50	Forskningsprogrammer under Norges forskningsråd	10 000 000	
502		Valgutgifter		
	1	Driftsutgifter	3 986 000	
551		Regional utvikling og nyskaping		
	60	Tilskudd til fylkeskommuner for regional utvikling	1 054 555 000	
	61	Næringsrettede utviklingstiltak, kompensasjon for økt arbeidsgiveravgift, <i>kan overføres, kan nyttes under post 70</i>	1 105 000 000	
	64	Utviklingsmidler til Oppland fylkeskommune	80 413 000	
	70	Transportstøtte, <i>kan nyttes under post 61</i>	300 000 000	
552		Nasjonalt samarbeid for regional utvikling		
	21	Kunnskapsutvikling, informasjon, mv., <i>kan overføres</i>	8 997 000	
	72	Nasjonale tiltak for regional utvikling, <i>kan overføres</i>	319 000 000	
580		Bostøtte		
	70	Bostøtte, <i>overslagsbevilgning</i>	2 232 600 000	
581		Bolig- og bomiljøtiltak		
	21	Kunnskapsutvikling og -formidling	4 962 000	
	60	Handlingsprogram for Oslo indre øst	40 000 000	
	71	Tilskudd til boligkvalitet, <i>kan overføres</i>	4 100 000	
	72	Program for reduserte byggekostnader, <i>kan overføres</i>	16 000 000	
	75	Boligtilskudd til etablering, tilpasning og utleieboliger, <i>kan overføres</i>	576 000 000	
	78	Kompetansetilskudd, <i>kan overføres</i>	65 800 000	
582		Rentekompensasjon for skoleanlegg og kirkebygg		
	60	Rentekompensasjon – skoleanlegg, <i>kan overføres</i>	322 000 000	
	61	Rentekompensasjon – kirkebygg, <i>kan overføres</i>	21 000 000	
585		Husleietvistutvalget i Oslo og Akershus (jf. kap. 3585)		
	1	Driftsutgifter	4 900 000	
586		Tilskudd til omsorgsboliger og sykehjemsplasser		
	60	Oppstartingstilskudd, <i>kan overføres</i>	149 300 000	
	63	Tilskudd til kompensasjon for utgifter til renter og avdrag .	1 287 700 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
587		Statens bygningstekniske etat (jf. kap. 3587)		
	1	Driftsutgifter	36 919 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	8 992 000	
650		Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (jf. kap. 3650)		
	1	Driftsutgifter	79 183 000	
651		Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere (jf. kap. 3651)		
	21	Spesielle driftsutgifter, kunnskapsutvikling migrasjon, integrering og mangfold, <i>kan overføres</i>	32 792 000	
	60	Integreringstilskudd, <i>kan overføres</i>	2 718 000 000	
	61	Opplæring i norsk og samfunnskunnskap for voksne inn- vandrere	1 215 000 000	
	62	Kommunale innvandreriltak	56 100 000	
	70	Bosettingsordningen og integreringstilskudd, oppfølging....	3 100 000	
	71	Tilskudd til innvandrerorganisasjoner og annen frivillig virksomhet	26 400 000	
	72	Statsautorisasjonsordningen for tolker m.m.	1 700 000	
652		Kontaktutvalget mellom innvandrere og myndighetene (jf. kap. 3652)		
	1	Driftsutgifter	4 877 000	
670		Nasjonale minoriteter (jf. kap. 3670)		
	70	Tilskudd til nasjonale minoriteter	3 100 000	
	71	Avkastning på Romanifolkets fond	3 700 000	
	72	Tiltak for rom	2 000 000	
680		Sametinget (jf. kap. 3680)		
	50	Sametinget	153 350 000	
	54	Avkastning på Samefolkets fond	4 650 000	
681		Tilskudd til samiske formål		
	72	Samisk språk, informasjon, mv.	5 500 000	
682		Kompetansesenter for urfolks rettigheter (jf. kap. 3682)		
	1	Driftsutgifter	2 086 000	
683		Ressurssenter for natur- og reindriftstjenester (jf. kap. 3683)		
	1	Driftsutgifter	900 000	
684		Internasjonalt fag- og formidlingscenter for reindrift		
	1	Driftsutgifter	777 000	
690		Utlendingsdirektoratet (jf. kap. 3690)		
	1	Driftsutgifter	323 375 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, statlige mottak	872 731 000	
	22	Spesielle driftsutgifter, tolk og oversettelse	21 219 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, utreisesenter, <i>kan overføres</i>	16 000 000	
	72	Retur og tilbakevending for flyktninger, <i>kan overføres</i>	18 130 000	
	75	Reiseutgifter for flyktninger til og fra utlandet, <i>kan overføres</i>	14 050 000	

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
691		Utlendingsnemnda (jf. kap. 3691)		
	1	Driftsutgifter	108 386 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, nemndbehandling	7 470 000	
2412		Den norske stats husbank (jf. kap. 5312 og 5615)		
	1	Driftsutgifter	278 998 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	10 013 000	
	72	Rentestøtte	21 000 000	
2426		SIVA SF (jf. kap. 5326 og 5613)		
	70	Tilskudd, <i>kan overføres</i>	30 000 000	
		Totale utgifter		13 822 233 000
I n n t e k t e r				
3585		Husleietvistutvalget i Oslo og Akershus (jf. kap. 585)		
	1	Gebyrer	240 000	
3587		Statens bygningstekniske etat (jf. kap. 587)		
	4	Gebyrer, sentral godkjenning foretak	14 600 000	
3651		Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere (jf. kap. 651)		
	1	Integreringstilskudd for overføringsflyktninger, ODA- godkjente utgifter	72 552 000	
3670		Nasjonale minoriteter (jf. kap. 670)		
	71	Avkastning av Romanifolkets fond	3 700 000	
3680		Sametinget (jf. kap. 680)		
	51	Avkastning av Samefolkets fond	4 650 000	
3690		Utlendingsdirektoratet (jf. kap. 690)		
	1	Retur og tilbakevending av flyktninger, ODA-godkjente utgifter	18 130 000	
	2	Gebyr for nødvisum	96 000	
	3	Reiseutgifter for flyktninger til og fra utlandet, ODA- godkjente utgifter	13 769 000	
	4	Statlige mottak, ODA-godkjente utgifter	333 731 000	
5312		Den norske stats husbank (jf. kap. 2412)		
	1	Gebyrer m.m.	29 100 000	
5326		SIVA SF (jf. kap. 2426 og 5613)		
	70	Låne- og garantiprovisjoner	7 100 000	
5327		Innovasjon Norge (IN) og fylkeskommunene mv.		
	50	Tilbakeføring av tilskudd	100 000 000	
	51	Tilbakeføring av tapsfond	20 000 000	
5613		Renter fra SIVA SF (jf. kap. 2426 og 5326)		
	80	Renter	43 300 000	
5615		Renter fra Den norske stats husbank (jf. kap. 2412)		
	80	Renter	3 839 000 000	
		Totale inntekter		4 499 968 000

II

Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at Kommunal- og regionaldepartementet i 2006 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 500 post 1	kap. 3500 post 1
kap. 585 post 1	kap. 3585 post 1
kap. 587 post 1	kap. 3587 post 4
kap. 2412 post 1	kap. 5312 post 1

III

Omdisponeringsfullmakter i forbindelse med forsøk med oppgavedifferensiering i Oppland fylkeskommune

Stortinget samtykker i at Kommunal- og regionaldepartementet i 2006 i samråd med Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Arbeids- og inkluderingsdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet i forbindelse med forsøk om oppgavedifferensiering i Oppland fylkeskommune får adgang til å omdisponere mellom bevilgningen under kap. 551 Regional utvikling og nyskaping post 64 Utviklingsmidler til Oppland fylkeskommune og bevilgningen under:

1. kap. 551 Regional utvikling og nyskaping post 60 Tilskudd til fylkeskommuner for regional utvikling.
2. kap. 551 Regional utvikling og nyskaping post 61 Næringsrettede utviklingstiltak, kompensasjon for økt arbeidsgiveravgift.
3. kap. 634 Arbeidsmarkedstiltak post 70 Ordinære arbeidsmarkedstiltak.

4. kap. 634 Arbeidsmarkedstiltak post 71 Spesielle arbeidsmarkedstiltak.
5. kap. 1149 Verdiskapings- og utviklingstiltak i landbruket post 50 Tilskudd til Landbrukets Utviklingsfond (LUF).
6. kap. 1426 Statens naturoppsyn post 31 Tiltak i naturvern-, kulturlandskaps- og friluftsområder.
7. kap. 1427 Direktoratet for naturforvaltning post 74 Tilskudd til friluftslivstiltak.
8. kap. 1429 Riksantikvaren post 72 Vern og sikring av fredete og bevaringsverdige kulturminner og kulturmiljøer.
9. kap. 2421 Innovasjon Norge post 50 Innovasjon – prosjekter, fond.

IV

Tilsagnsfullmakter

Stortinget samtykker i at Kommunal- og regionaldepartementet i 2006 kan gi tilsagn om tilskudd utover gitte bevilgninger, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
551		Regional utvikling og nyskaping	
	61	Næringsrettede utviklingstiltak, kompensasjon for økt arbeidsgiveravgift	320 mill. kroner
	70	Transportstøtte	375 mill. kroner
581		Bolig- og bomiljøtiltak	
	71	Tilskudd til boligkvalitet	1,07 mill. kroner
	75	Boligtilskudd til etablering, tilpasning og utleieboliger	171,5 mill. kroner
586		Tilskudd til omsorgsboliger og sykehjemsplasser	
	60	Oppstartingsstilskudd	8,9 mill. kroner

V

Fullmakt om midlertidig innkvartering av asylsøkere og flyktninger

Stortinget samtykker i at Arbeids- og inkluderingsdepartementet i 2006 kan inngå avtaler om midlertidig innkvartering av asylsøkere og flyktninger med varighet utover 2006. Dersom behovet for mottaksplasser for asylsøkere og flyktninger blir større enn antatt i statsbudsjettet for 2006, samtykker Stortinget i at Arbeids- og inkluderingsdepartementet kan øke antallet plasser i statlige mot-

tak innenfor gjeldende rammer for etablering og drift av det statlige mottaksapparatet, selv om det medfører et bevilgningsmessig merbehov under kap. 690 Utlendingsdirektoratet post 21 Spesielle driftsutgifter, statlige mottak.

VI

Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at Arbeids- og inkluderingsdepartementet i 2006 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 682 post 1	kap. 3682 post 1
kap. 683 post 1	kap. 3683 post 1
kap. 684 post 1	kap. 3684 post 1
kap. 690 post 1	kap. 3690 post 5

V o t e r i n g :

Votering i sak nr. 2

Komiteens innstilling ble bifalt med 67 mot 39 stemmer.
(Voteringsutskrift kl. 14.09.17)

Komiteen hadde innstilt:

I
I statsbudsjettet for 2005 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
U t g i f t e r			
520		Utlendingsdirektoratet (jf. kap. 3520):	
	22	Spesielle driftsutgifter, tolk og oversettelse, n e d s e t t e s med fra kroner 21 300 000 til kroner 19 200 000	2 100 000
521		Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere (jf. kap. 3521)	
	60	Integreringstilskudd, kan overføres, n e d s e t t e s med fra kroner 2 695 300 000 til kroner 2 675 300 000	20 000 000
	61	Norskopplæring for voksne innvandrere, n e d s e t t e s med fra kroner 1 200 000 000 til kroner 1 165 000 000	35 000 000
	75	Reiseutgifter for flyktninger til og fra utlandet, <i>kan overføres,</i> n e d s e t t e s med fra kroner 12 950 000 til kroner 4 350 000	8 600 000
524		Utlendingsnemnda (jf. kap. 3524)	
	21	Spesielle driftsutgifter, nemndbehandling, n e d s e t t e s med fra kroner 6 450 000 til kroner 5 640 000	810 000
571		Rammetilskudd til kommuner (jf. kap. 3571)	
	60	Innbyggertilskudd, f o r h ø y e s med fra kroner 26 159 386 000 til kroner 26 162 686 000	3 300 000
	64	Skjønnstilskudd, <i>kan nyttes under kap. 572 post 64,</i> f o r h ø y e s med fra kroner 2 842 285 000 til kroner 3 078 420 000	236 135 000
572		Rammetilskudd til fylkeskommuner (jf. kap. 3572)	
	64	Skjønnstilskudd, <i>kan nyttes under kap. 571 post 64,</i> f o r h ø y e s med fra kroner 1 246 198 000 til kroner 1 348 963 000	102 765 000
580		Bostøtte	
	70	Bostøtte, overslagsbevilgning, n e d s e t t e s med fra kroner 2 093 600 000 til kroner 2 063 100 000	30 500 000
581		Bolig- og bomiljøtiltak	
	75	Boligitilskudd til etablering, utbedring og utleieboliger, <i>kan overføres,</i> n e d s e t t e s med fra kroner 586 000 000 til kroner 486 000 000	100 000 000
582		Rentekompensasjon for skoleanlegg og kirkebygg	
	61	Rentekompensasjon – kirkebygg, <i>kan overføres,</i> n e d s e t t e s med fra kroner 7 800 000 til kroner 3 000 000	4 800 000
586		Tilskudd til omsorgsboliger og sykehjemsplasser	
	60	Oppstartingstilskudd, <i>kan overføres,</i> n e d s e t t e s med fra kroner 1 313 800 000 til kroner 1 263 800 000	50 000 000
2412		Den norske stats husbank (jf. kap. 5312 og 5615)	
	90	Lån til Husbanken, <i>overslagsbevilgning,</i> n e d s e t t e s med fra kroner 11 650 000 000 til kroner 10 500 000 000	1 150 000 000
2425 (ny)		Innovasjon Norge (IN) og fylkeskommunene	
	74	Dekning av tap på risikolån og garantier, b e v i l g e s med fra kroner 11 650 000 000 til kroner 10 500 000 000	65 000 000
I n n t e k t e r			
3520		Utlendingsdirektoratet (jf. kap. 520)	
	4	Refusjon av ODA-godkjente utgifter, n e d s e t t e s med fra kroner 470 710 000 til kroner 350 684 000	120 026 000
3521		Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere (jf. kap. 521)	
	3	Reiseutgifter for flyktninger til og fra utlandet, n e d s e t t e s med fra kroner 12 691 000 til kroner 4 263 000	8 428 000
3571		Tilbakeføring av forskudd (jf. kap. 571)	

Kap.	Post	Formål:	Kroner
	90	Tilbakeføring av forskudd, f o r h ø y e s med	145 542 000
		fra kroner 4 000 000 til kroner 149 542 000	
5327		Innovasjon Norge (IN) og fylkeskommunene mv.	
	50	Tilbakeføring av tilskudd, f o r h ø y e s med	15 000 000
		fra kroner 70 000 000 til kroner 85 000 000	
	51	Tilbakeføring av tapsfond, n e d s e t t e s med	8 000 000
		fra kroner 20 000 000 til kroner 12 000 000	

II

Tilføyelse av stikkord

Stortinget samtykker i at bevilgningene under:

1. kap. 521 Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere (jf. kap. 3521) post 62 Kommunale innvandrertiltak
2. kap. 521 Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere (jf. kap. 3521) post 73 Tilskudd til innvandrerorganisasjoner og annen frivillig virksomhet
3. kap. 541 Tilskudd til samiske formål post 72 Samisk språk, informasjon mv.
4. kap. 571 Rammetilskudd til kommuner (jf. kap. 3571) post 21 Kunnskapsutvikling og drift av inntektssystemet tilføyes stikkordet «kan overføres».

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 3

Komiteen hadde innstilt:

I

I statsbudsjettet for 2005 vert det gjort følgjande endringar:

Kap.	Post	Formål	Kroner
U t g i f t e r :			
1522		Statens forvaltningsteneste	
	21	Spesielle driftsutgifter, v e r t r e d u s e r t med	9 424 000
		frå kr 41 586 000 til kr 32 162 000	
1544		Bustadlån til statstilsette	
	90	Lån, v e r t r e d u s e r t med	400 000 000
		frå 500 000 000 til kr 100 000 000	
1582		Utvikling av Fornebuområdet	
	30	Investeringar, Fornebu, v e r t a u k a med	10 000 000
		frå 33 914 000 til kr 43 914 000	
2470		Statens pensjonskasse	
	24	Driftsresultat	
		1 Driftsinntekter	- 317 699 000
		2 Driftsutgifter	252 602 000
		3 Avskrivningar	16 554 000
		4 Renter av statens kapital	1 127 000
		5 Til investeringsformål	16 000 000
		6 Til reguleringsfond	- 15 298 000
			- 46 714 000
4522		Statens forvaltningsteneste	
	4	Inntekter, Norsk lysingsblad, v e r t r e d u s e r t med	8 369 000
		frå kr 16 069 000 til kr 7 700 000	
4546		Yrkesskadeforsikring	
	1	Premieinntekter, v e r t r e d u s e r t med	4 000 000
		frå kr 176 000 000 til kr 172 000 000	
4547		Gruppelivsforsikring	
	1	Premieinntekter, v e r t a u k a med	3 000 000
		frå kr 40 000 000 til kr 43 000 000	
5446		Sal av eigeidom, Fornebu	
	1	Leieinntekter, Fornebu, v e r t l ø y v d med	1 000 000
	40	Salsinntekter, Fornebu, v e r t a u k a med	104 600 000
		frå kr 233 920 000 til kr 338 520 000	

II

Stortinget samtykker i at stikkordet «kan overføres» føyast til løyvinga under kap. 1500 Moderniseringsdepartementet post 21 Spesielle driftsutgifter, i statsbudsjettet for 2005.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 4

Presidenten: Under debatten er det satt fram fem forslag. Det er

- forslagene nr. 1 og 2, fra Christian Tybring-Gjedde på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslag nr. 3, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslagene nr. 4 og 5, fra Christian Tybring-Gjedde på vegne av Fremskrittspartiet

Det votes først over forslagene nr. 4 og 5, fra Fremskrittspartiet.

Forslag nr. 4 lyder:

«Kap.	Post	Formål	Kroner
685		Finnmarkseiendommen (jf. kap. 5606)	
	90	Etableringslån	0
732		Regionale helseforetak (jf. kap. 3732)	
	90	Lån til investeringsformål i helseforetak	3 250 000 000
967	(NY)	Investeringselskap, Argentum	1 800 000 000
	90	Egenkapitaltilskudd	1 800 000 000
2491	(NY)	Innskuddskapital i Statnett SF	
	90	Egenkapitalinnskudd, Statnett	2 000 000 000
2492	(NY)	Opprettelse av fond, forskning innen olje og energi	
	95	Fondskapital	10 000 000 000
2493	(NY)	Egenkapital til statlig selskap for infrastruktur for gass	
	90	Egenkapitalinnskudd, statlig selskap for infrastruktur for gass	5 000 000 000
5999		Statslånemidler	
	90	Lån	51 721 000 000»

Forslag nr. 5 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sette forholdstallet mellom fond og ramme til syv eller mer, hvilket utgjør minst 2,1 mrd. kroner, dersom dette er forsvarlig vurdert ut fra historiske data.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet ble med 80 mot 27 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 14.10.26)

Presidenten: Det votes så over forslag nr. 3, fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre, som lyder:

«Kap.	Post	Formål	Kroner
5999		Statslånemidler	
	90	Lån	47 426 000 000»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 84 mot 24 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 14.10.44)

Presidenten: Det votes så over forslagene nr. 1 og 2, fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre.

Forslag nr. 1 lyder:

«Kap.	Post	Formål	Kroner
286		Fondet for forskning og nyskaping (jf. kap. 3286)	
	95	Fondskapital	39 000 000 000
2410		Statens lånekasse for utdanning (jf. kap. 5310)	
	90	Lån til Statens lånekasse for utdanning, <i>overslagsløyving</i>	16 890 320 000»

Forslag nr. 2 lyder:

- «Stortinget samtykker i at Nærings- og handelsdepartementet gjennom industrielle løsninger, salg av aksjer, emisjoner eller en kombinasjon av disse, kan:
- redusere statens eierandel i BaneTele AS ned til 0 pst.
 - redusere statens eierandel i Fly-toget AS ned til 0 pst.
 - redusere statens eierandel i Yara International ASA ned til 34 pst.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 59 mot 49 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 14.11.04)

Komiteen hadde innstilt:

A. Rammeområde 21 (Eksportgarantier mv.)

I

På statsbudsjettet for 2006 bevilges under:

Kap.	Post	Formål		Kroner	Kroner
U t g i f t e r					
2460		Garanti-Instituttet for Eksportkreditt (jf. kap. 5460)			
	24	Driftsresultat:			
		1 Driftsinntekter, refusjon av driftsutgifter fra risiko-avsetningsfond	- 44 500 000		
		2 Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	44 500 000	0	
		Totale utgifter			0
I n n t e k t e r					
5460		Garanti-Instituttet for Eksportkreditt (jf. kap. 2460)			
	71	Tilbakeføring fra Gammel alminnelig ordning	336 200 000		
	72	Tilbakeføring fra Gammel særordning for utviklingsland	63 700 000		
		Totale inntekter		399 900 000	

II

Garantifullmakter

Stortinget samtykker i at Nærings- og handelsdepartementet i 2006 kan gi:

1. Garanti-Instituttet for Eksportkreditt (GIEK) fullmakt til å gi tilsagn om nye garantier innenfor en ramme for nye garantier og gammelt ansvar på 40 000 mill. kroner ved eksport til og investeringer i utlandet innenfor Alminnelig garantiordning og inkludert Gammel alminnelig ordning. Garantivirk-somheten skal finne sted innenfor de rammer som "Arrangement on Officially Supported Export Credits" setter. Alminnelig garantiordning skal drives i balanse på lang sikt. Nærings- og handelsdepartementet kan gi utfyllende bestemmelser om gjennomføringen av dette vedtaket.
2. GIEK fullmakt til å gi tilsagn om nye garantier innenfor en ramme for nye garantier og gammelt ansvar på 1 500 mill. kroner ved eksport til og investeringer i utviklingsland, men likevel slik at rammen ikke overskrider fem ganger det til enhver tid inntående beløp på ordningens grunnfond. Garantivirk-somheten skal finne sted innenfor de rammer som "Arrangement on

Officially Supported Export Credits" setter. Virksomheten skal drives i balanse på lang sikt, gitt bevilgninger til grunnfondet. Nærings- og handelsdepartementet kan i samråd med Utenriksdepartementet gi utfyllende bestemmelser om gjennomføringen av dette vedtaket.

3. GIEK fullmakt til å gi tilsagn om nye garantier innenfor en ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar på 2 500 mill. kroner ved byggelån innenfor skipsbyggingindustrien. Ordningen skal drives i balanse på lang sikt. Nærings- og handelsdepartementet kan gi utfyllende bestemmelser om gjennomføringen av dette vedtaket.

Presidenten: Presidenten antar at Fremskrittspartiet vil stemme imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble bifalt med 82 mot 27 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 14.11.29)

Videre var innstilt:

**B. Rammeområde 22
(Finansadministrasjon mv.)**

I

På statsbudsjettet for 2006 bevilges under:

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
1600		Finansdepartementet (jf. kap. 4600)		
	1	Driftsutgifter	235 465 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i>	27 900 000	
	70	Tilskuddsmidler fra Finansmarkedsfondet	11 700 000	
1602		Kredittilsynet (jf. kap. 4602)		
	1	Driftsutgifter	165 200 000	
1610		Toll- og avgiftsetaten (jf. kap. 4610)		
	1	Driftsutgifter	1 009 700 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	101 200 000	
1618		Skatteetaten (jf. kap. 4618)		
	1	Driftsutgifter	3 340 800 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	107 000 000	
	22	Større IT-prosjekter, <i>kan overføres</i>	227 700 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	160 500 000	
1620		Statistisk sentralbyrå (jf. kap. 4620)		
	1	Driftsutgifter	368 700 000	
	21	Spesielle driftsutgifter	127 300 000	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i>	9 300 000	
1630		Tiltak for å styrke statlig økonomi- og prosjektstyring		
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i>	15 100 000	
1631		Senter for statlig økonomistyring (jf. kap. 4631)		
	1	Driftsutgifter	200 100 000	
1632		Kompensasjon for merverdiavgift		
	61	Tilskudd til kommuner og fylkeskommuner, ny ordning, <i>overslagsbevilgning</i>	9 670 000 000	
	72	Tilskudd til private og ideelle virksomheter, <i>overslagsbevilgning</i>	915 000 000	
1634		Statens innkrevingssentral (jf. kap. 4634)		
	1	Driftsutgifter	221 400 000	
1637		EU-opplysning		
	70	Tilskudd til frivillige organisasjoner	4 000 000	
1650		Statsgjeld, renter m.m.		
	1	Driftsutgifter	20 900 000	
	89	Renter og provisjon m.m. på innenlandsk statsgjeld, <i>overslagsbevilgning</i>	18 099 638 000	
		Totale utgifter		35 038 603 000
I n n t e k t e r				
4600		Finansdepartementet (jf. kap. 1600)		
	2	Diverse refusjoner	1 000 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
	80	Avkastning fra Finansmarkedsfondet	11 700 000	
4602		Kredittilsynet (jf. kap. 1602)		
	1	Bidrag fra tilsynsenhetene	165 200 000	
4610		Toll- og avgiftsetaten (jf. kap. 1610)		
	1	Ekspedisjonsgebyr	8 000 000	
	2	Andre inntekter	2 100 000	
	3	Refunderte pante- og tinglysingsgebyrer	1 000 000	
	11	Gebyr på kredittdeklarasjoner	230 000 000	
4618		Skatteetaten (jf. kap. 1618)		
	1	Refunderte utleggs- og tinglysingsgebyr	35 000 000	
	2	Andre inntekter	26 700 000	
	5	Gebyr for utleggsforretninger	22 700 000	
	7	Gebyr for bindende forhåndsuttalelser	800 000	
4620		Statistisk sentralbyrå (jf. kap. 1620)		
	1	Salgsinntekter	500 000	
	2	Oppdragsinntekter	127 300 000	
	4	Tvangsmulkt	6 500 000	
4631		Senter for statlig økonomistyring (jf. kap. 1631)		
	1	Økonomitjenester	16 400 000	
4634		Statens innkrevingsentral (jf. kap. 1634)		
	2	Refusjoner	28 000 000	
	81	Bøter, inndragninger	1 120 000 000	
	82	Vegadministrasjonsgebyr	55 000 000	
	84	Gebyr ved for sent innsendt regnskap m.m.	125 000 000	
	85	Misligholdte lån i Statens lånekasse for utdanning	125 000 000	
5491		Avskrivning på statens kapital i statens forretningsdrift (jf. kap. 2445-2490)		
	30	Avskrivninger	435 701 000	
5603		Renter av statens kapital i statens forretningsdrift (jf. kap. 2445-2490)		
	80	Renter av statens faste kapital	61 609 000	
5605		Renter av statskassens kontantbeholdning og andre fordringer		
	81	Av verdipapirer og bankinnskudd i utenlandsk valuta	1 000 000	
	82	Av innenlandske verdipapirer	676 300 000	
	83	Av alminnelige fordringer	50 000 000	
	86	Av statskassens foliokonto i Norges Bank	3 483 400 000	
	88	Av utlån under opptrekk	90 000 000	
5606		Finnmarkseiendommen (jf. kap. 545)		
	80	Renter	165 000	
		Totale inntekter		6 906 075 000

II
Merinntektsfullmakter

1. Stortinget samtykker i at Finansdepartementet i 2006 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 1600 post 1	kap. 4600 post 2
kap. 1610 post 1	kap. 4610 post 1
kap. 1618 post 1	kap. 4618 post 2
kap. 1631 post 1	kap. 4631 postene 1 og 2
kap. 1634 post 1	kap. 4634 post 2

2. Stortinget samtykker i at Finansdepartementet i 2006 kan overskride bevilgningen til oppdragsvirksomhet på kap. 1620 Statistisk sentralbyrå post 21 Spesielle driftsutgifter, med et beløp som tilsvarer merinntektene på kap. 4620 Statistisk sentralbyrå, post 2 Oppdragsinntekter. Ubrukte merinntekter kan regnes med ved utregning av overførbart beløp på posten.

III

Fullmakt til å inngå avtaler om investeringsprosjekter

Stortinget samtykker i at Finansdepartementet i 2006 kan gjennomføre de investeringsprosjektene som er omtalt i merknadene til kap. 1610 Toll- og avgiftsetaten post 45 Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, og kap. 1618 Skatteetaten post 22 Større IT- prosjekter, innenfor de kostnadsrammer som der er angitt.

IV

Garantifullmakter

Stortinget samtykker i at Finansdepartementet i 2006 kan gi garantier for:

1. grunnkapitalen til Den nordiske investeringsbank innenfor en totalramme for nye tilsagn og gammelt ansvar som ikke må overstige 715 959 651 euro.
2. lån fra Den nordiske investeringsbank vedrørende ordningen med prosjektinvesteringer innenfor en totalramme for nye tilsagn og gammelt garantiansvar som ikke må overstige 340 991 000 euro.
3. miljølån gjennom Den nordiske investeringsbank innenfor en totalramme for nye tilsagn og gammelt garantiansvar som ikke må overstige 63 500 000 euro.

V

Fullmakt til fortsatt bobehandling

Stortinget samtykker i at Finansdepartementet for 2006 kan bestemme at det under ordningen med oppfølging av statens krav i konkursbo pådras forpliktelse utover gitte bevilgninger, men slik at totalrammen for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger 24,7 mill. kroner. Utbetalinger dekkes av bevilgningene under kap. 1610 Toll- og avgiftsetaten post 1 Driftsutgifter og kap. 1618 Skatteetaten post 21 Spesielle driftsutgifter.

VI

Fullmakt til å korrigere uopklarte differanser og feilposter i tidligere års statsregnskap

Stortinget samtykker i at Finansdepartementet i 2006 i enkeltsaker kan korrigere uopklarte differanser i regnskapene og feilposter i statsregnskapet som gjelder tidligere års regnskaper, ved postering over konto for forskyvninger i balansen i statsregnskapet i det inneværende års regnskap. Fullmakten gjelder inntil 1 mill. kroner.

Presidenten: Presidenten antar at Fremskrittspartiet også her vil stemme imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble bifalt med 82 mot 25 stemmer.
(Voteringsutskrift kl. 14.11.53)

Videre var innstilt:

C. Vedtak utenfor rammeområdene

I

Statens petroleumsfond

På statsbudsjettet for 2006 bevilges under:

Kap.	Post	Formål:	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
2800		Statens petroleumsfond (jf. kap. 5800)		
	50	Overføring til fondet	327 939 000 000	
		Totale utgifter		327 939 000 000
I n n t e k t e r				
5800		Statens petroleumsfond (jf. kap. 2800)		
	50	Overføring fra fondet	70 795 000 000	
		Totale inntekter		70 795 000 000

II

Lånetransaksjoner mv.

På statsbudsjettet for 2006 bevilges under:

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
U t g i f t e r				
101		Utenriksstasjonene (jf. kap. 3101)		
	90	Lån til norske borgere i utlandet som ikke er sjømenn	360 000	
161		Næringsutvikling		
	95	NORFUND – grunnfondskapital ved investeringer i utviklingsland	341 250 000	
286		Fondet for forskning og nyskaping (jf. kap. 3286)		
	95	Fondskapital	14 000 000 000	
685		Finnmarkseiendommen (jf. kap. 5606)		
	90	Etableringslån	5 000 000	
732		Regionale helseforetak (jf. kap. 3732)		
	90	Lån til investeringsformål i helseforetak	2 750 000 000	
	91	Opptreksrenter, <i>overslagsbevilgning</i>	115 000 000	
1432		Norsk kulturminnefond (jf. kap. 4432)		
	90	Fondskapital	400 000 000	
1544		Boliglån til statsansatte		
	90	Lån, <i>overslagsbevilgning</i>	200 000 000	
1651		Statsgjeld, avdrag og innløsning		
	98	Avdrag på innenlandsk statsgjeld, <i>overslagsbevilgning</i>	328 243 000	
2410		Statens lånekasse for utdanning (jf. kap. 5310)		
	90	Lån til Statens lånekasse for utdanning, <i>overslagsbevilgning</i>	16 910 320 000	
2412		Den norske stats husbank (jf. kap. 5312 og 5615)		
	90	Lån til Husbanken, <i>overslagsbevilgning</i>	11 596 000 000	
2421		Innovasjon Norge (jf. kap. 5325 og 5625)		
	90	Lån fra statskassen til utlånsvirksomhet, <i>overslagsbevilgning</i> ..	30 150 000 000	
2426		SIVA SF (jf. kap. 5326 og 5613)		
	90	Lån, <i>overslagsbevilgning</i>	50 000 000	
	95	Egenkapital	50 000 000	
		Totale utgifter		76 896 173 000
I n n t e k t e r				
3101		Utenriksstasjonene (jf. kap. 100 og 101)		
	90	Tilbakebetaling av nødlån i utlandet	318 000	
3732		Regionale helseforetak (jf. kap. 732)		
	90	Avdrag på investeringslån	160 000 000	
3950		Forvaltning av statlig eierskap (jf. kap. 950 og 5656)		
	96	Salg av aksjer	10 000 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner	Kroner
3961		Selskaper under NHDs forvaltning (jf. kap. 5609)		
	91	Avdrag på utestående fordringer, Statkraft SF	425 000 000	
4312		Oslo Lufthavn AS		
	90	Avdrag på lån	389 000 000	
4720		Felles ledelse og kommandoapparat (jf. kap. 1720)		
	90	Lån til boligformål	5 133 000	
4860		Statnett SF		
	90	Avdrag	400 200 000	
5310		Statens lånekasse for utdanning (jf. kap. 2410)		
	90	Avdrag og renter	8 067 000 000	
	91	Tap og avskrivninger	581 000 000	
	93	Omgjøring av studielån til stipend	4 353 000 000	
5312		Den norske stats husbank (jf. kap. 2412)		
	90	Avdrag	9 685 000 000	
5322		Statens miljøfond, avdrag		
	91	Innbetaling av avdrag	13 200 000	
5325		Innovasjon Norge (jf. kap. 2421 og 5625)		
	90	Avdrag på utestående fordringer	30 300 000 000	
5326		SIVA SF (jf. kap. 2426 og 5613)		
	90	Avdrag på utestående fordringer	50 000 000	
5341		Avdrag på utestående fordringer		
	91	Alminnelige fordringer	11 322 000	
5999		Statslånemidler		
	90	Lån	22 446 000 000	
		Totale inntekter		76 896 173 000

IIa

Fullmakt til overskridelse

Stortinget samtykker i at Utenriksdepartementet i 2006 kan overskride bevilgningen under kap. 101 Utenriksstasjonene post 90 Lån til norske borgere i utlandet som ikke er sjømenn, ved behov for bistand fra aktuelle transportselskaper ved evakuering av norske borgere i kriserammede land. Fullmakten gjelder i de tilfeller og på de betingelser som gjelder for denne typen bistand.

III

Forskudd på rammetilskudd

Stortinget samtykker i at Kommunal- og regionaldepartementet i 2006 kan utgiftsføre uten bevilgning:

1. inntil 250 mill. kroner på kap. 571 Rammetilskudd til kommuner post 90 Forskudd på rammetilskudd i statsbudsjettet for 2006 som forskudd på rammetilskudd for 2007 til kommuner.
2. inntil 50 mill. kroner på kap. 572 Rammetilskudd til fylkeskommuner post 90 Forskudd på rammetilskudd

i statsbudsjettet for 2006 som forskudd på rammetilskudd for 2007 til fylkeskommuner.

IV

Utbetaling under garantiordninger (trekkfullmakter)

Stortinget samtykker i at Nærings- og handelsdepartementet i 2006 kan foreta utbetalinger til Garanti-Instituttet for Eksportreditt (GIEK) uten bevilgning i den utstrekning behovet for utbetalinger under den enkelte garantiordning overstiger innestående likvide midler tilknyttet ordningen innenfor følgende rammer:

1. Saldoen for nytt og gammelt trekk på trekkfullmaktskontoen for ny SUS/Baltikum-ordning skal ikke overstige 30 mill. kroner. Utbetalinger på trekkfullmakten posteres under kap. 2460 Garanti-Instituttet for Eksportkreditt post 97 Utbetaling iflg. trekkfullmakt – ny SUS/Baltikum-ordning.
2. Saldoen for nytt og gammelt trekk på trekkfullmaktskontoen for byggelånsgarantiordning skal ikke overstige 200 mill. kroner. Utbetalinger på trekkfullmakten posteres under kap. 2460 Garanti-Instituttet for

Eksportkreditt post 98 Utbetaling iflg. trekkfullmakt
– byggelånsgarantiordning.

V

Statstilskudd til finansiering av folketrygden

Stortinget samtykker i at statstilskudd til finansiering av folketrygden, jf. folketrygdloven § 23-10, gis med 70 359 300 000 kroner, hvorav 14 897 400 000 kroner gis til dekning av utgifter som fullt ut skal dekkes ved tilskudd fra staten, jf. § 23-10 tredje ledd.

Presidenten: Her vil presidenten gjøre oppmerksom på at det ved en inkurie er to romertall II i innstillingen. Det rettes opp til romertall II og romertall IIa.

Presidenten antar at Fremskrittspartiet vil stemme imot innstillingen.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling – med den foretatte rettelse – ble bifalt med 84 mot 25 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 14.12.50)

Votering i sak nr. 5

Komiteen hadde innstilt:

I

Finansdepartementet får fullmakt til å ta opp nye, langsiktige innenlandske statslån til eit beløp av 50 000 mill. kroner i 2006.

Kap.	Post	Formål:	Kroner
710	21	Nasjonalt folkehelseinstitutt Formidlingsvirksomhet forhøyes med fra kr 137 852 000 til kr 187 852 000	50 000 000

Regjeringen gis fullmakt til at inntil 50 mill. kroner, knyttet til innkjøp av pneumokokkvaksine under kap. 710 post 21 Spesielle driftsutgifter, kan overføres til

II
Finansdepartementet si fullmakt til å ha utestående kortsiktige marknadslån blir halden uendra på 120 000 mill. kroner.

III

Finansdepartementet si fullmakt til å ha utestående andre kortsiktige lån blir halden uendra på 100 000 mill. kroner.

IV

Finansdepartementet si fullmakt til å inngå rentebyteavtaler og tilsvarande derivatavtaler blir vidareført.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 6

Presidenten: Under debatten er det satt fram fem forslag. Det er

- forslag nr. 1, fra Sonja Irene Sjøli på vegne av Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslagene nr. 2–5, fra Harald T. Nesvik på vegne av Fremskrittspartiet

Det voteres først over forslagene fra Fremskrittspartiet.

Forslag nr. 2 lyder:

«I statsbudsjettet for 2005 gjøres følgende endring:

2006 utover de midler som kan overføres i henhold til Bevilgningsreglementet.»

Forslag nr. 3 lyder:

«I statsbudsjettet for 2005 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
729	70	Nasjonalt folkehelseinstitutt Behandlingsreiser til utlandet, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 83 660 000 til kr 133 660 000»	50 000 000

Forslag nr. 4 lyder:

«I statsbudsjettet for 2005 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
732	71	Regionale helseforetak Tilskudd til Helse Øst RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 13 842 344 000 til kr 13 872 344 000»	30 000 000

Forslag nr. 5 lyder:

«I statsbudsjettet for 2005 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
732		Regionale helseforetak	
	72	Tilskudd til Helse Sør RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 7 673 120 000 til kr 7 688 120 000»	15 000 000

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet ble med 78 mot 28 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 14.13.38)

Presidenten: Det voteres over forslag nr. 1, fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre. Forslaget lyder:

«I statsbudsjettet for 2005 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
732		Regionale helseforetak	
	71	Tilskudd til Helse Øst RHF, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 13 842 344 000 til kr 13 862 344 000»	20 000 000

Presidenten antar at Fremskrittspartiet nå vil støtte dette forslaget subsidiært.

Komiteen hadde innstilt:

V o t e r i n g :

Forslaget fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 59 mot 50 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 14.14.05)

I statsbudsjettet for 2005 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål:	Kroner
U t g i f t e r			
702		Helse- og sosialberedskap	
	1	Driftsutgifter, <i>n e d s e t t e s</i> med fra kr 228 606 000 til kr 223 606 000	5 000 000
710		Nasjonalt folkehelseinstitutt (jf. kap. 3710)	
	1	Driftsutgifter, <i>n e d s e t t e s</i> med fra kr 373 212 000 til kr 372 312 000	900 000
720		Sosial- og helsedirektoratet (jf. kap. 3720)	
	1	Driftsutgifter, <i>f o r h ø y e s</i> med fra kr 406 964 000 til kr 407 164 000	200 000
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>n e d s e t t e s</i> med fra kr 54 893 000 til kr 53 523 000	1 370 000
	22	Elektroniske resepter, <i>kan overføres</i> , <i>n e d s e t t e s</i> med fra kr 40 000 000 til kr 30 000 000	10 000 000
722		Norsk pasientskadeerstatning (jf. kap. 3722)	
	1	Driftsutgifter, <i>f o r h ø y e s</i> med fra kr 63 924 000 til kr 65 924 000	2 000 000
	70	Dekning av advokatutgifter, <i>f o r h ø y e s</i> med fra kr 12 408 000 til kr 16 658 000	4 250 000
723		Pasientskadenemnda (jf. kap. 3723)	
	1	Driftsutgifter, <i>f o r h ø y e s</i> med fra kr 17 140 000 til kr 17 540 000	400 000
724		Helsepersonell og tilskudd til personelltiltak	
	71	Tilskudd til Nordiska högskolan för folkhälsovetenskap mv., <i>n e d s e t t e s</i> med fra kr 13 247 000 til kr 13 117 000	130 000
728		Forsøk og utvikling mv.	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>f o r h ø y e s</i> med fra kr 120 437 000 til kr 124 967 000	4 530 000

Kap.	Post	Formål:	Kroner
732		Regionale helseforetak (jf. kap. 3732)	
	21	Forsøk og utvikling i sykehussektoren, <i>kan overføres, n e d s e t t e s med</i> fra kr 14 109 000 til kr 8 809 000	5 300 000
	70	Tilskudd til helseforetakene, <i>kan overføres, kan nyttes under postene 71-75,</i> <i>n e d s e t t e s med</i> fra kr 2 423 251 000 til kr 2 388 251 000	35 000 000
	76	Innsatsstyrt finansiering av sykehus, <i>overslagsbevilgning, f o r h ø y e s med</i> fra kr 19 830 573 000 til kr 20 322 673 000	492 100 000
	77	Refusjon poliklinisk virksomhet ved sykehus mv., <i>overslagsbevilgning,</i> <i>f o r h ø y e s med</i> fra kr 3 475 634 000 til kr 3 679 634 000	204 000 000
	80	Pasienttransport, <i>f o r h ø y e s med</i> fra kr 423 500 000 til kr 440 000 000	16 500 000
	81	Tilskudd til store byggeprosjekter, <i>kan overføres, f o r h ø y e s med</i> fra kr 444 000 000 til kr 3 344 000 000	2 900 000 000
	91	Opptreksrenter, <i>overslagsbevilgning, n e d s e t t e s med</i> fra kr 115 000 000 til kr 90 000 000	25 000 000
737		Kreftregisteret	
	70	Tilskudd, <i>f o r h ø y e s med</i> fra kr 71 206 000 til kr 72 106 000	900 000
751		Apotekvesenet og legemiddelfaglige tiltak (jf. kap. 3751 og 5577)	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>n e d s e t t e s med</i> fra kr 15 742 000 til kr 14 142 000	1 600 000
	70	Tilskudd, <i>n e d s e t t e s med</i> fra kr 66 093 000 til kr 58 093 000	8 000 000
761		Tilskudd forvaltet av Sosial- og helsedirektoratet	
	64	Ressurskrevende brukere, <i>overslagsbevilgning, f o r h ø y e s med</i> fra kr 1 584 400 000 til kr 1 852 400 000	268 000 000
2711		Spesialisthelsetjenester mv.	
	70	Refusjon spesialisthjelp, <i>n e d s e t t e s med</i> fra kr 1 046 000 000 til kr 1 005 000 000	41 000 000
	71	Refusjon psykologhjelp, <i>n e d s e t t e s med</i> fra 178 000 000 til kr 164 000 000	14 000 000
	72	Refusjon tannlegehjelp, <i>n e d s e t t e s med</i> fra kr 659 500 000 til kr 640 000 000	19 500 000
	76	Private laboratorier og røntgeninstitutt, <i>f o r h ø y e s med</i> fra kr 621 000 000 til kr 720 000 000	99 000 000
2751		Legemidler mv.	
	70	Legemidler, <i>f o r h ø y e s med</i> fra kr 8 039 000 000 til kr 8 087 000 000	48 000 000
	72	Sykepleieartikler, <i>n e d s e t t e s med</i> fra kr 1 061 000 000 til kr 1 055 000 000	6 000 000
2752		Refusjon av egenbetaling	
	70	Refusjon av egenbetaling, egenandelstak 1, <i>n e d s e t t e s med</i> fra kr 3 342 500 000 til kr 3 220 000 000	122 500 000
2755		Helsetjeneste i kommunene mv.	
	62	Tilskudd til fastlønsordning fysioterapeuter, <i>kan nyttes under post 71,</i> <i>f o r h ø y e s med</i> fra kr 195 000 000 til kr 205 000 000	10 000 000
	70	Refusjon allmennlegehjelp, <i>n e d s e t t e s med</i> fra kr 2 305 500 000 til kr 2 280 000 000	25 500 000
	71	Refusjon fysioterapi, <i>kan nyttes under post 62, n e d s e t t e s med</i> fra kr 1 317 000 000 til kr 1 290 000 000	27 000 000
	72	Refusjon jordmorhjelp, <i>f o r h ø y e s med</i> fra kr 18 000 000 til kr 33 000 000	15 000 000

Kap.	Post	Formål:	Kroner
	73	Kiropraktorbehandling, n e d s e t t e s med fra kr 26 000 000 til kr 23 000 000	3 000 000
	75	Logopedisk og ortoptisk behandling, f o r h ø y e s med fra kr 55 000 000 til kr 65 000 000	10 000 000
2790		Andre helsetiltak	
	70	Bidrag, lokalt, f o r h ø y e s med fra kr 487 000 000 til kr 530 000 000	43 000 000

II

Stortinget samtykker i at inntil 29 mill. kroner, knyttet til legemiddelberedskap mot pandemisk influensa under kap. 702, post 1 Driftsutgifter, kan overføres til 2006 utover de midler som kan overføres i henhold til Bevilgningsreglementet.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

S a k n r . 7

Referat

Presidenten: Det foreligger ikke noe referat.

Møtet hevet kl. 14.15.
